

hiên lạc

Tiếng nói của Hướng Đạo Trưởng Niên
Nhóm Tinh Thần B.D. thực hiện

XUÂN GIÁP THÂN

Bộ mới số 48
Phát hành tháng 12/2003

BẢN TIN LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA PHONG TRÀO
HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN VIỆT NAM

Ban Sáng lập

Lê Văn Ba
Phan Như Ngân
Trần Văn Thao

Ban Phụ Trách

Hoàng Ngọc Châu
Trần Trung Hợp
Nguyễn Đức Phúc
Phạm Văn Thiết
Nguyễn Văn Tỉnh
Lê Thọ
Nguyễn Trung Thoại
Trần Minh Thường
Mai Xuân Tý (con)

Liên Lạc phát hành mỗi năm 4 số
Xuân, Hạ, Thu, Đông

Bài vở, thư từ xin gửi về
Nguyễn Trung Thoại
6362 Westbury, Montreal
P.Q. H3W-2X3 Canada
Điện-thoại (514) 739-4000

HÌNH BÌA

Hoa Mai Ngày Tết

Dưới ánh Tân Xuân rực sáng ngời
Muôn ngàn mộng ước thật xinh tươi
Những mong gắn bó tình huynh đệ
Thắm thiết bên nhau suốt cuộc đời.

Ta gửi cho nhau một tấm lòng
Khoan hòa, độ lượng rộng bao dung
Với bao thắm thiết tình huynh đệ
Sưởi ấm con tim chữ cảm thông.

Ta gửi cho nhau một nụ hôn
Nồng nàn, dịu ngọt, mát tâm hồn
Với bao thắm thiết tình huynh đệ
Để xóa tan đi mọi nỗi buồn.

Ta gửi cho nhau sự chúc lành
Những dòng tâm huyết rất chân thành
Với bao thắm thiết tình huynh đệ
Vai vắn kề vai tôi với anh.

Ta gửi cho nhau trọn khúc ca
Du dương trầm bổng giọng an hòa
Với bao thắm thiết tình huynh đệ
Nguyễn ước năm châu một mái nhà.

Ta gửi mừng nhau cánh thiệp hồng
Chúc hoa thêm sắc, ý thêm tâm
Chúc tình huynh đệ thêm đậm thắm
Tay xiết bàn tay đẹp bội phần.

Quấn Kiệt

Nhân dịp Giáng-Sinh,
Năm Mới Dương-Lịch 2004,
Xuân Giáp Thìn

Chúng tôi xin kính chúc :

Quý Trưởng Cao-niên

Các Trưởng, các Thân-hữu Hướng-đạo

cùng Toàn thể anh chị em

Hướng-đạo-sinh Việt-nam

Một cuộc sống đầy ý nghĩa, hữu ích
và trải rộng Tình Thương.

*****

Văn-Phòng Hướng-Đạo Trưởng-niên
Ban Phụ-trách Bản Tin Liên-lạc

Tá Thư Cuối Năm

Chỉ còn 6 tháng nữa là đến ngày Hạp Mặt Hương-Đạo Trưởng-niên, anh chị em chúng ta sẽ có dịp gặp nhau, và cũng trong dịp này một Hội-nghi Trưởng cũng được tổ chức trong cùng một thời-gian, một địa điểm, nhưng với hai mục-dịch khác nhau – hay nói cho đúng hơn – là để bổ túc cho nhau.

Chúng tôi biết Ban Tổ-chức rất bận rộn, mong muốn các anh chị em về dự trại có những ngày vui chơi thoải mái, gặp nhau để hàn huyên tâm-sự, lại có thể đem theo gia đình hay thân hữu, vì chúng ta thường nói : Càng đông càng vui kia mà ! Xin chuẩn bị ngay từ bây giờ : Tài-chánh, lấy ngày nghỉ hàng năm, giữ chỗ máy bay trước, check up sức khỏe cho an toàn, v.v...

Từ khi rời Trại Thăng-tiến 7 đến nay, Ban Thường-vụ HĐTU chắc bận rộn nhiều việc nên chưa có sự giao tế chính thức với VP/HĐTG như những năm trước (ngoài bức thư Tr. Vĩnh-Đào báo tin là đã hết nhiệm-kỳ và Tr. Nguyễn-Văn-Thuất là Tân Chủ-tịch thay thế . Nhưng gần đây chúng tôi được biết Tr. J. Moreillon (TTK-VPHTG) với tánh cách riêng, có gợi ý với Tr. Vĩnh-Đào mong muốn có một cuộc gặp gỡ giữa Tr. Tân Chủ-tịch BTV/HĐTU/HĐVN với VP/HĐTG tại Genève để thảo luận về kế-hoạch, chương trình sinh hoạt của HDVN Hải-ngoại trong những năm sắp tới. Chúng tôi nghĩ : Đây là một cơ hội rất đặc biệt dành cho HDVN, “**một cái phao**” mà Ban Thường-vụ không nên bỏ qua. Lý-tưởng nhất là Tr. Nguyễn-văn-Thuất tham dự, cùng với Tr. Vĩnh-Đào (Cố-vấn, Đặc-trách liên-lạc Quốc-tế, vốn có nhiều giao-tình và uy-tín sẵn có với VP/HĐTG cũng như Á-Châu TBD).

Chúng tôi xin trả lời một số Trưởng có ý phiến trách Ban Thường-vụ không phát hành Bản Tin định kỳ đúng hạn và Nội-san Trưởng mỗi năm 2 số như lời đã công bố. Nhưng mong các Trưởng thông cảm. Đã nhận nhiệm vụ, ai cũng muốn làm cho hay, cho đầy đủ, nhưng nếu ai cũng góp tay vào – như Quý Trưởng chẳng hạn – thì chuyện khó sẽ thành dễ. Rất mong quý Trưởng hiểu cho những khó khăn ngoài ý muốn của các Ban Biên Tập.

Mỗi lần Năm Mới là chúng ta thêm một tuổi. Năm nay tuổi đời chúng tôi đã vào thời chạng vạng. Nhớ lại một đề bài luận-văn lúc còn bé : “ **Em sẽ làm những gì cho Quê-Hương** ” ?

Chao ôi , khi ấy ý văn sao mà dạt dào, tôi đã mãi mê lấp đầy trang giấy, trang này qua trang khác, bằng những giòng chữ và những suy tưởng thành tâm nhất.

Bây giờ, cách 60 năm sau, cùng một đề tài, duy cách dùng “THÌ” đã được đổi : “**Ban đã làm được gì cho Quê-Hương ?**” Tôi lại bối rối. Thật sự bối rối . Tôi ngượng ngùng với cây viết, thẹn thùng với tờ giấy trắng. Hình như có nỗi trăn trở vừa chớm dậy, có lẽ gọi xuất từ những ưu tư ban đầu của tôi và vô tình ... hai giòng nước mắt từ từ rơi xuống khi nào không biết !

Thông thường những ngày cuối năm, người ta hay ngồi lại với nhau bên tách trà thơm, nhâm nhi chút mứt ngọt để ổn cố tri tân. Năm nay cũng vậy, nhưng người ta thường đề cập đến thế sự nhiều hơn, đến tình hình quốc-tế, nhiều nơi trên thế gian còn chịu cảnh lầm than, đói rách bệnh tật, chinh chiến, bom đạn hàng ngày .... và tôi liền nghĩ đến ở đây, người ta đã thay được tim, ghép được thận cho những người đau yếu bệnh tật, nhưng tại sao người ta không tìm cách làm cho con người tốt với nhau hơn, cảm thông với nhau hơn để sống trong một thế giới thanh bình an lạc hơn ?

Tiên-Ưt

LỜI HỨA VÀ LUẬT HƯỚNG ĐẠO VÀ SỰ ĐÀO LUYỆN TÍNH KHÍ

Bài này được viết trong sự phấn khởi được biết phong trào Hướng Đạo đã sống lại tại Việt Nam và trong niềm khâm phục tất cả các Trưởng ở đó đang vượt qua muôn vàn khó khăn để gây dựng lại phong trào từ lâu. (Qua bản tin nối dây của ban liên lạc hướng đạo sinh Việt Nam)

Nguyễn Đức Chánh

Gấu linh hoạt (Đạo Gia-Lai - Pleiku)

Một lần tôi vào một boyscout book-shop, dự định tìm một vài sách viết về nguyên lý Hướng đạo và sách của BP. Sau cả giờ tìm kiếm, tôi chỉ tìm được một quyển sách rất nhỏ sưu tập những “câu chuyện dưới cờ”. (99% sách trưng bày dạy về kỹ thuật với vô số huy hiệu, đẳng thứ, badges sắc sảo và đẹp mắt. Khi hàn huyên với một Trưởng đặc trách nhà sách này tôi đưa nhận xét : “Shop của Trưởng quá ư nặng nề về kỹ thuật và quá nhẹ về tinh thần Hướng đạo. Người Hướng đạo toàn diện phải có tinh thần, tâm hồn, tính khí Hướng đạo và có kỹ thuật. Trưởng này đồng ý với nhận xét của tôi nhưng rất ngạc nhiên.

Sau bao năm dài là một hướng-đạo sinh, một Trưởng, tôi tìm thấy một sự thật hiển nhiên : yếu tố nào đã gắn chặt các hướng-đạo sinh và Trưởng như dây rốn vào phong trào, đã gìn giữ phong trào qua phong ba bão táp trong hơn 70 năm qua, đã giúp phong trào Hướng-đạo ở Việt-Nam hiện nay sống lại, đã dục dã thúc các Hướng-đạo sinh, các Trưởng trẻ cũng như già với gối mỗi lưng còm, tóc bạc, răng long và bệnh tật, thất , bát , cừu tuần chống gậy, vượt hàng ngàn dặm về họp mặt cho bằng được ở các cuộc trại họp bạn Thăng Tiến I – VI ở Úc, Pháp, Mỹ, Canada, sống Hướng-đạo. chết Hướng-đạo, “once Scout, always Scout” như Trưởng Kitchener viết – đó là vì tinh thần Hướng-đạo và tâm hồn Hướng-đạo không có gì khác hơn.

Thật sự nếu chúng ta nghiên ngẫm tất cả sách của BP : Scouting for boy, Aids to

Scoutmastership, Adventuring to Manhood, Roving to Success, và Factory of Character chúng ta sẽ nhận thấy rằng : BP đã đặt sự huấn luyện tính khí, tinh thần và tâm hồn hướng-đạo lên hàng đầu với nguyên lý hướng đạo, lời hứa hướng-đạo và 10 luật Hướng-đạo là phương cách được sử dụng để trang bị Hướng-đạo sinh một tâm hồn, tính khí và tinh thần Hướng-đạo.

BP nói : “Giữa một tên giết người và một hướng-đạo sinh, về thể lực và trí óc có lẽ không gì khác biệt, nhưng điểm khác biệt là người hướng đạo có tính khí và tâm hồn hướng đạo.

Hầu hết trong những sách của BP chương cuối cùng, phần đúc kết bao giờ cũng được dành cho lời hứa và luật Hướng-đạo. ví dụ như trong quyển Adventuring to Manhood, BP sau khi liệt kê 10 điều luật, Trưởng đặt ra câu hỏi 2 lần :

1.- Các anh đã bao giờ suy ngẫm 10 điều luật Hướng-đạo ?

2.- Các anh đã thật sự NGHIÊN NGẪM các điều luật đó chưa ? (BP ít khi lặp lại một ý tưởng hai lần như thế). Tôi dịch nguyên văn lời BP về 10 điều luật Hướng-đạo : “Các anh đã bao giờ suy ngẫm 10 điều luật hướng-đạo ? Ô, tôi biết rằng các anh đã đọc qua và có lẽ đã đọc như bài học tập đọc ở trường. Nhưng đó không phải là dụng ý của tôi. Các anh đã thật sự SUY NGẪM kỹ lưỡng 10 điều luật Hướng-đạo chưa ? Có nghĩa là các anh đã suy nghĩ mỗi một luật Hướng-đạo một cách cặn kẽ và tìm kiếm phương cách để thực hành luật Hướng-đạo trong cuộc sống của anh.

Tôi thành thật tin rằng : “bất cứ Hướng-đạo sinh nào đã suy ngẫm và thực hành luật Hướng-đạo vào công việc hàng ngày và vào các cuộc chơi (đời là một trò chơi lớn); không phải chỉ khi còn trẻ nhưng sau đó khi đã trưởng thành tôi tin rằng Hướng-đạo sinh đó sẽ tiến đến sự thành công trong cuộc sống.”

Trong quyển *Rovering to Success* ở chương cuối sau khi giải thích 10 điều luật Hướng-đạo BP đã dặn dò các tráng RS như thế này : “bây giờ các anh là Rover Scout, phải nhớ rằng khi vượt qua lần mức giữa tuổi thiếu niên và người trưởng thành các anh không còn học cách thực hành các luật Hướng đạo nữa nhưng các anh thật sự sử dụng luật Hướng-đạo để hướng dẫn cách xử thế trong cuộc sống. Quan trọng hơn thế nữa, bây giờ anh mang cái trách nhiệm nêu gương cho các người khác. Cái gương của anh sẽ dẫn người khác đến sự hoàn mỹ hay sự xấu xa tùy theo anh đã hoặc là không áp dụng luật Hướng-đạo vào đường lối xử thế của anh và tùy theo mức độ nào anh thực hành lời hứa mà anh đã hứa với danh dự của anh như một Rover Scout : “sẵn sàng cống hiến thiện chí và giúp đỡ mọi người bất cứ khi nào.”

Người Hướng-đạo toàn diện cần có 2 cánh : 1.- Tâm hồn, tinh khí, tinh thần Hướng-đạo và

2.- Kỹ thuật Hướng-đạo để có thể bay vút lên cao và đạt đến mục tiêu tối hậu và cao cả của người Hướng-đạo: “sống với niềm hạnh phúc thật sự (true happiness) khi đem hạnh phúc niềm vui cho người khác.” BP viết: “tôi tin tưởng rằng công cuộc hàng đầu trong đời sống Hướng-đạo chúng ta là được hạnh phúc.” (I believe that our first business in life is to be happy. The shortest and most certain way to happiness is to make other people happy). (Tôi sẽ bàn luận sâu hơn về quan niệm hạnh phúc của người Hướng-đạo ở chương tiếp.)

Đến đây các anh có thể hỏi : “tâm hồn tinh khí và tinh thần Hướng-đạo là gì ? Những gì tạo nên một người có tinh thần, tinh khí và tâm hồn Hướng-đạo ?” Để trả lời câu hỏi này tôi chỉ lặp lại câu hỏi của BP : “các anh đã suy ngẫm 10

điều luật Hướng-đạo chưa ?” Các anh đã SUY NGẪM cận kề mỗi một luật Hướng-đạo chưa ? Nếu các anh nói “Yes” các anh sẽ nhận ra ngay rằng mỗi một luật Hướng-đạo thể hiện một cá tính đặc biệt của người Hướng-đạo – với 10 điều luật ta có 10 cá tính đặc biệt tất cả phối hợp để cấu thành tính khí, tinh thần và tâm hồn của một Hướng-đạo sinh.

Nếu suy ngẫm kỹ lưỡng hơn nữa các anh sẽ nhận chân rằng luật Hướng-đạo không những chỉ là phương cách đào luyện mà cũng là mục tiêu tối hậu mà chúng ta phải đạt được. Luật Hướng-đạo là phương tiện và cũng là cứu cánh của phương pháp giáo dục Hướng-đạo.

Chúng ta sẽ thiếu sót khi nói rằng: “Phương pháp Hướng-đạo nhằm đào tạo công dân tốt bằng cách sử dụng trò chơi và cuộc sống ở ngoài trời.” Hy vọng sao khi suy ngẫm lại những gì BP nói và viết chúng ta nhận thức rằng lời hứa và luật hướng đạo giữ một vai trò không thể thiếu được, (Sine qua non) trong phương pháp giáo dục Hướng-đạo.

Tôi kết luận bài viết này như sau : “Phương pháp Hướng-đạo nhằm đào tạo công dân tốt có tâm hồn, tinh thần, tính khí Hướng-đạo và có kỹ thuật cao bằng cách sử dụng lời hứa, luật Hướng-đạo, trò chơi và đời sống ở ngoài trời.

Bây giờ tôi sẽ bàn bạc mỗi một luật Hướng-đạo dưới hình thức “câu chuyện lửa dậm đường” Xin minh xác đây là những “câu chuyện đường” không phải là câu chuyện “đạo” mặc dầu đôi lúc tôi sẽ dùng những luận cứ từ triết lý nhà Phật. Thánh kinh, kinh Coran, các tham luận của một vài triết gia v.v...

Tôi bắt đầu câu chuyện đường đêm nay với điều luật thứ 10 : “Người Hướng-đạo trong sạch từ lời nói tư tưởng đến việc làm” (A Scout is clean in thought, word, and deed)

Trong khi nghiên cứu triết lý nhà Phật, tôi nhận ra một sự tương đồng thú vị giữa 10 điều luật Hướng-đạo với một vài nét trong triết lý nhà Phật. (Xin các anh đừng nghĩ Hướng-đạo là một tôn giáo).

Triết lý nhà Phật cao xa nhưng thực tiễn và dễ hiểu (nếu chịu khó lắng nghe). Người đầu

tiên được Phật thuyết giảng ngay sau khi giác ngộ là SVASTI. SVASTI là một trẻ chăn trâu và thuộc vào giai cấp đê tiện nhất của Ấn-độ (intouchable). Nếu SVASTI hiểu được những gì Phật nói tôi nghĩ tất cả ai cũng đều hiểu được.

Căn bản triết lý nhà Phật nói đến 4 chân lý cao cả (4 Noble Truth)

- 1.- Đời nhiều khó khăn, bất ý, vô thường.
- 2.- Những khó khăn, bất ý này đều có nguyên do và căn cơ của nó.
- 3.- Chúng ta có thể tận diệt nguồn gốc căn cơ của sự khó khăn, bất ứng này.
- 4.- 4th Noble Truth có tất cả 8 phương cách (đường hay đạo) (8 fold path) để tận diệt những khó khăn và bất ý (Bát chánh đạo). Đó là nói đúng, nghĩ đúng, làm đúng, sống đúng, nỗ lực đúng, v.v.... (Right Speech, Right Thinking, Right Understanding, Right Action, Right Effort, Mindfulness, Right Concentration and Right Likelihood). Đọc lại chân lý cao cả thứ 4 này các anh có nhận thấy gì lạ ? Chân lý cao cả này bao gồm tất cả 10 điều luật Hướng-đạo – một sự trùng hợp đầy lý thú !

Đêm nay tôi xin bàn bạc điều luật “Trong sạch trong lời nói” (Right Speech) bắt đầu với câu chuyện sau đây : một vị vua Nhật đến tìm gặp một vị chân tu. Nhà vua nói : “Ta đa đoan công việc đến nỗi không có được một vài giây phút cười đùa cho thoải thích. hôm nay ta muốn sư và ta đối chất và làm thế nào hai ta có thể cười cho hả. Muhak nói : “Bệ hạ có thể nói đùa trước.” Vua nói : “OK, Muhak nhà người nhìn giống như con heo đốm đang đi tìm phân.” Sư Muhak cúi đầu trước nhà vua nói: “Bệ hạ nhìn tựa như Phật Shakyamuni đang tham thiền ở Vulture Peak.” Nhà vua không hài lòng với câu trả lời của nhà sư. Vua nói: “Ta ví người với con heo, sao nhà người ví ta với Phật.” Muhak trả lời: “Vì heo chỉ thấy heo và Phật chỉ thấy Phật.” Người có tâm Phật và bản thiện (Buddha nature) thì ngôn từ cũng mang bản thiện và Phật tính. Nhà vua bật cười và nói : “Sư cao xa hơn ta nhiều, nhưng ta nghĩ câu trả lời của người mang tính cách Zen teaching chứ không phải là câu chuyện đùa.”

Tôi dừng ở đây để các anh suy nghĩ. Nếu có cơ duyên sẽ gặp lại các anh và tiếp tục nói đến luật 10 Hướng-đạo trong câu chuyện đường sắp tới.
Thân ái bắt tay trái anh.

Tài liệu tham khảo :

- BP :**
- 1 Scouting for Boy
  - 2 Aids to Scoutmastership
  - 3 Rovering to Success
  - 4 Adventuring to Manhood
  - 5 Factory of Character.

Buddhism:

- Robert A.F. Thurman. Columbia University
- 365 Zen. Jean Smith
- Eight mindful steps to happiness. Bhante Henepola Gunaratana
- Old Path White Cloud. Thượng Toạ Thích Nhất Hạnh
- Awakening The Buddha Within. Lama Surya Das (Steve Boyd)

Biết Mà Tìm !

Đôi Trẻ : Tuấn và Huệ (*) hiện ở Pháp nhờ Liên-Lạc tìm Trưởng Lê Thoại-Anh Trước sinh hoạt ở Thiếu-đoàn Trùng-Trắc. Năm 1969 sinh hoạt ở Toán Mê-Linh (Dalat) Kỳ Trại TT6 ở Virginia, Huệ đã gặp LTA. Được biết : Tr. Lê Thoại-Anh hiện ở Canada. Đã hỏi Ngựa CK : Je ne connais pas . Hỏi thêm Chị Kim-Son : I Don't know !

Buồn 5 phút !

Ai biết địa chỉ của Tr. Lê Thoại-Anh ở đâu xin cho Liên-lạc hay, để chuyển lại.

Xin cảm ơn.

(*) Tuấn = Mai-Quốc-Tuấn và Huệ = Bè Trên của Tuấn.

Cái đau khổ của NGƯỜI KHÁC

Phan Thanh Hy

Thường thường con người lãnh đạm, thờ ơ trước sự đau khổ của kẻ khác. Bản chất ích-kỷ không muốn chứng kiến cảnh buồn. Có khi họ lại lánh xa. Họ không thể bận tâm thêm, khi mà chính họ, các thân bằng, trực thuộc đã có nhiều sự khó khăn trong đời sống, chưa được giải quyết. Tránh xa làm như không biết là “thượng sách” để khỏi bị chê cười !

Mà cũng đáng tội !

Con người thích cái vui mà sợ cái buồn. Có ai lại thích tiếng kèn đám hơn bản nhạc “Rock” không ?

Khi gặp người đau khổ, có kẻ gương ngùng, khó chịu cho rằng chính mình có trách nhiệm về sự thiếu thốn của người khác, bởi lẽ mình sung sướng giàu có hơn. Nhận xét có phần đúng và đó là chiêu-bài của chủ-nghĩa công-bằng xã hội.

Về phần người đau khổ, và vì Tự-ái, mặc-cảm nên họ không muốn phô-bày sự khó khăn mà họ gặp phải. Họ muốn ấp-ủ một mình. Tự quy cho họ đã vụng về không quản-lý được cuộc đời, chống đối hữu-hiệu một sự thất-bại . . . Cho rằng than khóc là “hèn nhất”.

Họ cũng xa lánh người chung quanh, tự đặt mình ra ngoài xã-hội.

Khi người đau-khổ không chịu tâm sự với người khác, họ và người muốn gặp họ, cả

hai đều gây một tình trạng không hay cho họ mà cho cả xã-hội nữa. Xã-hội không thể tiến mạnh khi còn có người chưa giải-thoát được cái bất hạnh, đau khổ của mình.

Chúng ta còn nhớ chuyện vua Lý-Thánh-Tôn (Lý-Anh-Tông?) một hôm mùa Đông, ngự-giá đi chơi, giữa đường thấy một ông lão nằm rét, run cầm cập người xám ngắt đi. Vua liền bắt dừng kiệu lại, cởi áo đang mặc, bảo đem đắp cho người ấy. Rồi lấy rơm đốt cho ấm. Lúc ông lão tỉnh lại, vua cho gọi đến hỏi, thì ông lão nói già đã hơn bảy mươi tuổi, mà không nhờ vả ai được. Vua liền phán cấp tiền cho ông ấy. Vua thường nói : “Trẫm no mà biết đâu còn kẻ đói, ấm mà biết đâu còn kẻ rét, thì lòng trẫm vẫn không yên” (Luân-lý giáo khoa thư .Lớp Sơ-đẳng).

Người nào may mắn không đau khổ nên mạnh dạn đến với kẻ đau-khổ.

Bằng mọi cách, cố gắng đánh tan quan-niệm sai lầm của họ đối với mình và những mặc-cảm của chính họ.

Được như vậy, mình cũng có lợi.

Loài người không được trốn tránh thực tại đau khổ, nhắm mắt trước sự đau khổ và đánh mất ý-thức về đau khổ của cuộc sống. Đời không chỉ những chuyện vui nên chúng ta phải tập sống với sự đau khổ, tìm hiểu sự bất-hạnh của người khác, để đối-phó hữu-hiệu sau này khi nó đến.

Là một sự sai lầm mà ý-niệm là cái gì đến cho người khác, không đến với mình. Và từ đó, không nên kiêu-hãnh khi mình được số-phận ưu-đãi.

Sự giàu có, cũng như sự đau khổ chỉ là một trong nhiều sự bất thường (accident) trong đời. Nó đến và nó sẽ đi. Khi có điều kiện phát-sinh thì nó phát-sinh, khi hết điều kiện tồn-tại thì nó tiêu-diệt. Có thể nói là khổ hay sướng, là một trạng- thái bên ngoài, một biến-chuyển vô-thường. Trong khi đó, trong

mỗi người, có một cái gì khác, một trạng-thái có tánh cách không thay đổi. Thường được gọi là PHẨM-CÁCH, PHẨM-GIÁ hoặc NHÂN-PHẨM, mà chúng ta phải kính trọng. Đừng coi thường cái HẠT nằm trong một trái cây, thối vỏ, bị vứt bên đường ! Đau khổ có thể được con người, nhưng khó hạ được NHÂN-PHẨM họ.

Chúng ta còn nhớ lời Trần-Bình-Trọng quát tướng tàu Thoát-Hoan : “Ta thà làm quỷ nước Nam chứ không thèm làm vương đất Bắc”, khi được mời đầu hàng để có được một chức-vụ tại Trung-Quốc. Ông nói tiếp : “. . . Ta đã bị bắt thì có một cái chết mà thôi, can gì mà phải hỏi lời thôi” .

Chúng ta, người Hưởng-Đạo không cần tìm những lý-do thâm kín xa vời, có tính cách triết-lý để giải-thích điều-luật căn dặn là phải GIÚP ÍCH.

Sự giúp-ích được coi là bốn-phận thiêng liêng, không kém bốn phận đối với thân-thể mình, như cần-kiệm, liêm-khiết, trong sạch trong tư-tưởng, việc làm . . .

Baden Powell có nói : “Bốn phận tráng-sinh là phải ích-lợi cho kẻ khác và giúp đỡ họ” (C'est le devoir d'un éclaireur d'être utile aux autres et leur venir en aide).

Phật-giáo nhắc ta phải ăn ở thế nào cho đứa con mồ côi có thể coi ta như là cha, người đàn bà góa coi ta như ân-nhân. Ta làm mắt cho kẻ mù, làm chân cho kẻ què, làm tai cho kẻ điếc. Để thực hiện sứ-mệnh cao quý đó, hãy nghe bụt dạy : “. . . nếu không học hỏi mở để hiểu những tâm-trạng và những khổ đau của người khác, thì không thể thương-yêu và sống chung với họ”. Ở một đoạn khác : “. . . ta phải lắng nghe tiếng kêu thương gần xa, ân cần tìm đến, và bằng ái-

ngữ, việc làm, không từ-nan bất cứ một cơ-hội nào, để bồi đắp sự thương-yêu, đoàn-kết và xây dựng hạnh-phúc. . . “.

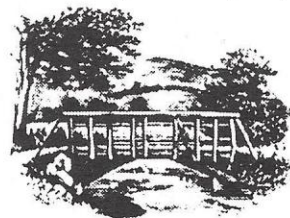
Các tín-đồ Thiên-Chúa giáo luôn luôn cũng được nhắc-nhủ : “Coi chừng người nào để kẻ khác trong sự chán-nản và không đến giúp đỡ họ. Người ấy không được quyền lên Thiên-đường” (Gare à celui qui laisse quelqu'un dans le découragement et qui ne lui porterait pas secours, il n'aura pas droit au Royaume des Cieux. Exhortations bibliques).

Người Hưởng-Đạo nên tìm đến để giúp ích trong một tinh-thần nhún-nhuông, không : “tự cao, tự đại”. Không phải là một sự mâu-thuẫn mà nói là nên đến với họ như : một người chịu ơn, chớ không phải người cho ơn.

Các bạn còn nhớ, vào thời kỳ bão lụt ở miền Trung nước Việt, hoặc đói ngoài miền Bắc, Hưởng-Đạo đã vào các xóm làng, để giúp dựng một vài mái nhà, hay chia cho họ vài thố gạo. Nhất nhất tránh cảnh tụ họp họ ở một nơi công cộng có cơ-quan trật-tự gác. Và sau bài diễn văn nhà cầm quyền, sự phỏng vấn của Báo chí, những người bất hạnh, đợi từ sáng tinh sương, mới nhận được một chiếc mền, mười lon gạo.

Chúng ta nên biết ơn những người bất hạnh đã cho chúng ta có dịp an-ủi, bằng một ái ngữ, một hành-động. Vì nhờ họ mà Hạnh Phúc đến thêm với chúng ta. Một Hạnh-Phúc toàn vẹn hơn vì đã được chia sẻ. Chúng ta đã được sung sướng, nay sẽ được sung sướng hơn, vì đã đem lại niềm vui cho người khác.

Phan Thanh Fly

Nét Vĩ Đại Của SONG THÂN

Ngày đêm nhớ tình đầy hai thân, lòng khát
 khao cù lao đầm ấm. Ngày đêm nhớ tình đầy hai
 thân, lòng ước mong đèn công sinh thành. Khi khuya
 sớm trước hoa đua tươi, nhà ấm êm đầy hương hoa
 vui. Khi thơ ầu chút thân không yên, người lấm
 phen vì ta lo phiền.

LIÊN LẠC : Nhà thơ Tuấn Việt sau khi đọc bài NGÀY HAI THÂN của STT. Trương Văn Thanh trong Liên Lạc số 41, nghĩ rằng đó là một truyền thống cao quý mà Hướng Đạo cần bảo tồn và phát huy sâu rộng ý nghĩa, vì

Ngàn đời chữ HIẾU làm đầu

Cả trăm nét tốt đứng sau chữ này.

Một tâm trạng chung, ai cũng trọng vọng Cha Mẹ của mình, thấy biết nét cao cả nơi các bậc sinh thành. Sau đây là bài Nét Vĩ Đại của Song Thân của Tuấn Việt gửi đến để đóng góp vào Liên Lạc tiếp theo bài của Trương Trương Văn Thanh.

MẸ ban cho sự hiền-lành khả-ái
 CHA dạy cho niềm khảng-khái hiên-ngang
 MẸ chuyển sang những dòng máu dịu-dàng
 CHA uốn nắn một trái tim sắt đá
 Nét mặt Mẹ soi vầng trăng êm ả
 Tia mắt Cha tỏa ánh sáng mặt trời

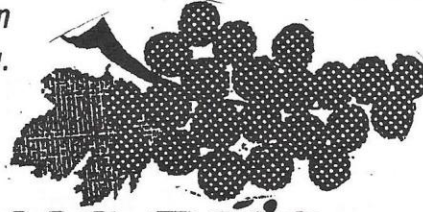
Hoa môi tươi, Mẹ âu yếm mỉm cười
 Kho trí óc, Cha khôn ngoan dạy dỗ
 Tình của Mẹ bao la hơn sóng vỗ
 Chí của Cha trầm lặng ngất non xanh
 Mẹ khuyên răn hãy nhẫn- nhục hiền- lành
 Cha hun đúc phải vươn lên mạnh mẽ
 Nếp áo Mẹ, con an nhàn vui vẻ
 Nắm tay Cha, con phấn chí hăng say
 Mẹ ấp ôm, nâng đỡ trọn tấm tay
 Cha khích lệ, dọn đường con dẫn bước.

Hai thái cực, nhưng cùng chung kích thước
 Tạo nên con, một khuôn mẫu lạ thường !
 Từ hư không, con vào ánh thái dương
 Từ mặng sữa, con thành nhân chứng-chạc
 Trách nhiệm đời, con chung vai gánh vác
 Nợ giang sơn, con vay trả trả vay

Xây đức tin, con hướng tấm lòng ngay
 Ôn tiên tổ, con ghi long tạc dạ
 Với bằng hữu, gia đình . . . cùng tất cả
 Con đáp đền bằng nghĩa thiết, hân hoan . . .
 Nhờ ơn Cha đức Mẹ nặng vô vàn
 Đã tạo dựng đã cho con lẽ sống.

Hình ảnh NGƯỜI vẫn luôn luôn sống động
 Trong đời con, trong suốt cả đời con
 Bao thăng trầm, lúc vượt biển trèo non
 Con vẫn thấy NGƯỜI bên con mãi mãi

TUẤN VIỆT

CÔNG ĐỨC

sinh thành

Uống nước nhớ nguồn. Làm con phải
 hiếu. Ai ơi có nhớ năm xưa, những ngày còn
 thơ, công ai nuôi dưỡng. Công đức sinh
 thành. Người ơi đừng quên. Công cha như núi Thái
 Sơn. Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra. Người
 ơi ! Làm người ở trên đời nhớ công người sinh dưỡng ấy mới là hiền
 nhân. Vì đâu anh nên người tài trai. Hãy nhớ công sinh
 thành, nhờ ai mà có ta. Công đức sinh
 thành. Người ơi ! đừng quên. Công cha như núi Thái
 Sơn, nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra.

LUẬT HƯƠNG ĐẠO

ĐIỀU THỨ 4:

TÌNH HUYNH ĐỆ H.Đ.

RS. Ngựa Vui Tinh

Trích nhật ký HĐ của tôi:

Năm 1955

Tôi làm việc tại QTV Duy Tân Huế, đang ngồi tại phòng Răng Hàm Mặt thì thấy một chiếc xe Dodge bị bùng dừng trước sân. Hai người lính có vũ trang xuống xe, ra mở cửa sau và dẫn một phạm nhân xuống. Mặt mày người phạm nhân bầm tím, tay bị còng. Đó là Gấu Siêng Năng

Ban đầu tôi mất tinh thần nhưng kịp trấn tĩnh (nhờ chơi HĐ) trong bụng cứ tưởng “cu cậu” này chịu không nổi đòn nên khai thẳng bạn nối khố HĐ.

Tiếp đó, một tên lính đi vào trình cuốn sổ xin khám cho phạm nhân. Nhanh như chớp, tôi bảo mở còng và đưa vào phòng khám, dĩ nhiên là không cho tên lính vào,

Khôi hài nhất là trước đó 2 hôm, ông già đã đi cưới vợ cho Gấu từ Đà Nẵng mà không có rể, chỉ có hai phụ rể là anh Công và Hy.

Câu nói đầu tiên của Gấu là: “*Bọn nó đánh tôi ghê lắm nhưng tôi không khai anh và anh Diễn*” (vì tội chơi HĐ.). Sau đó móc ra 27000 đồng, nhờ đem về giao cho Gấu *cái*. Đồng thời tôi cho “phạm nhân” một số thuốc trước khi về trại giam.

Đến nhà giao tiền cho chị Gấu, chị khóc quá trời và không chịu nhận. Chị nói anh đã chết trên Chín Hầm rồi nên phải giao cho ông cụ.

Năm 1959, Noel ... Họa bạn trại Phục Hưng ở Trắng Bom. Tôi hân hạnh được Trưởng Cò gọi cho làm phụ tá Tiểu trại 1 (có 4 tiểu trại).

Đây là dịp họa bạn lớn (sau họa bạn Bảy Miếu) của toàn HDS miền nam và một số bạn bè quốc tế (Pháp, Mỹ, Lào, Campuchia và Phi). Chung sống với nhau 7 ngày, trong một khu rừng thật lý thú.

Đặc biệt tại trại có một gian hàng bưu điện và đã phát hành tem thư HĐ để kỷ niệm Trại Họa Bạn Phục Hưng.

Năm 1966, ngày 19/6. Vụ Phật Giáo miền Trung xảy ra. Tôi đang ở QYV Mang Cá thì bị bắt đưa vào Sài Gòn. Xuống xe bị bùng thì gặp hai tráng sinh BĐ là Hy và Cường trong đồng phục Hương Đạo đã có mặt ở trại giam. Té ra hai em này đang cấp cứu nạn nhân ở đường Trần Hưng Đạo Huế thì bị xúc lên xe, đưa thẳng vào Sài Gòn trước đó vài ngày.

Ngày 25/6/1966, hồi 15 giờ.

Trại giam thông báo cho tôi ra cổng để gặp người nhà. Ra đến nơi thì thấy anh chị Hương, Tường, Cương, Kinh và Thanh, đem đến đủ thứ trên đời, nhất là tình ruột thịt. Minh báo cho các anh biết trong này có hai Tráng sinh BĐ với trang phục HĐ.

Thế mà ngày 3/7/1966 Trưởng Diệp (hội trưởng), Trưởng Dương Văn (TUV), Trưởng Tường (Đạo Trưởng TT), Trưởng Cương (LĐTBD) lại đến thăm ba anh em Du, Hy, Cường. Trước lúc ra về, các trưởng hứa sẽ can thiệp, xin cho 2 Tráng sinh. Nhưng mãi đến 6/10/1966, hai em mới được rời Phú Quốc, về với gia đình.

Tình huynh đệ HĐ quá đặc biệt vì chưa có một đoàn thể nào, một tổ chức nào khi đoàn sinh hay hội viên của mình bị lâm nạn mà người đứng đầu của hội đoàn đó, dám đến thăm nuôi ở trại giam. Bằng

hành động cụ thể thiết thực chứ không phải bằng những lời nói suông.

Thời gian sống ở đảo, ba anh em đã sống như đi một kỳ trại dài ngày, Xử dụng tiện nghi đúng theo kỹ thuật HĐ, để lại nhiều ấn tượng tốt cho bạn tù. Kể cả nhân viên công lực cũng trọng nể.

Ngày 27/7/1966. Hải vận hạm Hậu Giang cập bến cảng (xa trại 3km.) Anh em tù nhân xuống bốc vác đồ tiếp tế cho trại (1200 người). Trong số này có một tên dân Kim Long, gặp thiếu tá hạm trưởng Mai Trọng Truật (đội Ngựa BĐ), biết ông thiếu tá này là HĐ nên nó nói cho biết là trong trại có anh Dụ và hai Tráng sinh. Thế là em Truật tức tốc từ dưới tàu, lái xe jeep chạy vào trại giam. Gặp nhau mừng rỡ trong nước mắt. Sau đó em Truật đến gặp đại tá trưởng trại giam. Chắc là do lần gặp này, có lệnh bốc mình lên làm trưởng bệnh xá trại giam. Tình huynh đệ HĐ đã làm cho em cựu HDS B.Đ. quên mất sự liên lụy bản thân. Nay em Truật cùng gia đình đang ở Mỹ.

Nhiệm kỳ kế tiếp Trưởng Gà Hùng Biện là TUV, có treo một giải thưởng cho Trưởng và Tráng sinh nào ngủ dưới lều trong năm nhiều nhất. Mình từ Kontum bay về 18 Bùi Chu Sài Gòn, xin gặp Trưởng Gà để trình bày một kiến nghị : Với tư cách một trưởng, xác nhận hai tráng sinh BĐ là Hy và Cường đã ngủ dưới lều trong năm nhiều nhất. Kèm theo là hình chụp ở Phú Quốc, với ghi chú là trại tù ở đây nằm trên một bãi tha ma. Họ phát cho cứ 2,3 người thì được 2 cái poncho (áo mưa lín) để làm lều mà ở.

Trong lịch sử HĐVN, có thể nói đây là 2 Tráng sinh ngủ dưới lều trong năm, nhiều nhất. Từ 6/7 đến 6/10/1966. Một tháng sau, mình nhận được thư của Trưởng Gà báo cho biết: "Sau khi xác minh, hai Tráng sinh này xứng đáng nhận giải thưởng. Nhưng sợ động chạm

đến chính trị, sẽ không tốt cho phong trào HĐ, nên phải hủy bỏ giải này".

Năm 1968, sau Mậu thân ...

Gia đình tan tác, tôi vào Đà Nẵng nhờ anh em đạo An Hải cứu mang và phải lên đường đi Kontum để làm việc. Đến Kontum thì nhận được lệnh phải về Đà Lạt để thành lập bệnh viện TK. 100 giường.

Có ai ngờ sau 10 năm, tình huynh đệ HĐ đã đến với tôi một cách tuyệt diệu.

Hôm sau tôi đến Phòng 1, tiểu khu Tuyên Đức để làm việc. Khi trình diện với một đại úy trưởng phòng, thật trẻ, đẹp trai và hoạt bát (Nguyễn Đức Hạnh) tôi chưa kịp nhận ra ai thì ông ta đã đẩy ghế, đứng bật dậy, chạy đến ôm chầm lấy tôi và reo lên: "Trời ơi, anh quên em rồi à? Em là "Hạnh lai", đội trưởng nhất, thiếu đoàn 1 của Đạo Lâm Viên. Lúc ở Trảng Bom, mỗi sáng vào lúc 6 giờ, em phải đến trình diện anh (văn phòng tiểu trại) để báo cáo tình hình trong đêm của đạo Lâm Viên".

Khỏi cần thủ tục giấy tờ gì nữa. Em HDS này dẫn tôi ra xe jeep, chở về nhà, giới thiệu với bà xã (họ quen nhau ở Trảng Bom). Vợ Hạnh lại là Bạch Đằng Huế, nguyên phụ tá chị Hương.

Do tình huynh đệ HĐ, em Hạnh đã giúp tôi rất nhiều trong công việc khi tôi mới đặt chân đến Đà Lạt. Thậm chí còn mời về nhà ở Bùi thị Xuân trong giai đoạn đầu.

Sau 75, vợ Hạnh và các cháu rất vất vả. Lúc Hạnh về nhà, tở đã giới thiệu Hạnh đi bỏ mối bánh kẹo ở các tiệm mà tôi quen. Tạm ổn cho đến ngày đi H.O.

Như vậy mối liên hệ với các HDS với nhau là mối liên hệ anh em ruột thịt. Và mối liên hệ này được minh thị quy định bằng LUẬT.

(Trích Đặc San Bạch Đằng 2000)

Orlando, Florida ngày 31 tháng 10 năm 2003

THƯ THÔNG BÁO GHI DANH THAM DỰ TRẠI HỘI-NGHỊ QUỐC-TẾ TRƯỞNG & HỌP MẶT TRƯỞNG-NIÊN HĐVN NĂM 2004

Thưa quý Trưởng, quý Phụ huynh, cùng các em Hướng Đạo Sinh

Để việc tổ chức được suông sẻ và mọi người tham dự được thoải mái, chúng tôi kêu gọi quý Trưởng, quý phụ huynh và các em HĐS đọc kỹ thư này và thực hiện đúng như Ban Tổ Chức (BTC) dự tính:

1. BTC sẽ không mua bảo hiểm.
2. Ghi danh và đóng lệ phí đúng kỳ hạn ấn định theo hồ sơ ghi danh.
3. Đóng lệ phí trại (bắt buộc) cũng như lệ phí các khoản chi phí khác (nếu muốn) từ chuyên chở đến các mục đi thám du hay viếng cảnh.
4. Đơn ghi danh và lệ phí phải nộp trước ngày 29 tháng 4 năm 2004 (căn cứ theo dấu bưu điện).
5. Xin đọc kỹ các điều khoản trong hồ sơ ghi danh và bản "Trả Lời Một Số Câu Hỏi".

Những ai đến trại nếu chưa ghi danh và đóng lệ phí, BTC sẽ không bảo đảm chỗ cắm trại.

Dành ưu tiên ở lều vải có máy lạnh cho quý Trưởng trên 65 tuổi (hay những Trưởng có giấy chứng nhận của Bác Sĩ sức khỏe không được tốt), sau đó đến những trưởng ít tuổi hơn (nếu còn chỗ). Nếu ở lều vải có máy lạnh, quý Trưởng phải trả khoản chi phí máy lạnh \$ 70.00 USD cho một người cả tuần. Vì số lều có máy lạnh có hạn, nên dành ưu tiên cho quý Trưởng cao tuổi và ghi danh trước. Những ai cần có tiêu chuẩn ăn uống kiên cố, xin cho BTC biết trước, khi ghi danh.

Kính chào quý Phụ Huynh, thân ái bắt tay trái quý Trưởng cùng các em HĐS.

TM Ban Tổ Chức
Hoàng Ngọc Châu, Trại Trưởng

Đính kèm:

1. Trả lời một số câu hỏi
2. Phiếu Ghi Danh
3. Phiếu đóng Trại Phí. (Ấm thực, thám du, và chuyên chở tùy sự lựa chọn của cá nhân).
4. Phiếu nhờ đặt chỗ nhà sàn (cabin) – rất giới hạn, kèm chi phiếu trả cho Disney World.
5. Giấy ký nhận miễn tố.
6. Chương trình trại
7. "Phiếu Bệnh Sử" cho Trưởng Niên và thân nhân hay những trại sinh không thuộc hai Hội Nam

hay Nữ Hướng Đạo ở Hoa Kỳ.

Ghi chú: Vì sợ choán nhiều chỗ của các Bản Tin HĐVN hay Nội San Trưởng nên BTC không đính kèm:

- Các Phiếu Bệnh Sử cho các đơn vị ở Hoa Kỳ tiện dùng (xin lấy trên trang nhà của HĐTÚ-HĐVN).
- Bản Minh Xác và Điều Lệ của Trại (xin lấy ở Trang Nhà của HĐTÚ: <http://www.hdvietnam.net>).

Hội-Nghị Quốc-Tế Trưởng & HỌp Mặt Trưởng-Niên H.Đ.V.N. 2004

Fort Wilderness Resort, Walt Disney World, Florida, USA

BAN GHI DANH

Hoàng N. Hòa, Trưởng Ban Ghi Danh: 9658 Eagle Point Lane, Lake Worth, FL 33467 USA;

Điện thoại: 561-881-3303, số Fax: 561-881-3313; Điện thư: park9335@bellsouth.net.

Số hồ sơ (Ban Quản Trại): _____

PHIẾU GHI DANH

CÓ TRẠI PHÍ và CÁC CHI PHÍ LINH TINH

Ghi chú: Mỗi cá nhân trại sinh xin điền một phiếu ghi danh. Nếu đi theo nhóm, đoàn, làng, xóm; Trưởng Nhóm/Đoàn/Làng/Xóm xin duyệt lại và lập danh sách trước khi gửi cho Ban Tổ Chức Trại.

1. Họ và Tên (theo thứ tự Họ, chữ lót, và tên để tránh nhầm lẫn): _____

2. Địa chỉ: _____

Điện thoại: _____, Điện thư: _____

3. Ngày sinh (ngày/tháng/năm): ____/____/____ Giới Phái: Nam ____ / Nữ ____

4. Đơn vị HĐ (trước đây hay hiện nay): _____

Trách vụ:

5. Thân nhân hay đoàn sinh của: (tên đơn vị): _____, tại thành phố: _____

6. Tôi dự trừ tham dự Hội Nghị Trưởng và Họp Mặt Trưởng Niên: Có: _____; Không: _____

Xin đọc "Trả Lời Một Số Câu Hỏi" và tính các khoản lệ phí bên dưới trước khi gửi Phiếu Ghi Danh và chi phiếu về địa chỉ Ban Ghi Danh ghi trên trước ngày 29 tháng 4 năm 2004. Chi phiếu/money order xin để trả cho: HNQT 2004. Nếu ở ngoài Hoa Kỳ xin gửi ngân phiếu quốc tế bằng U.S. dollars.

CÁC KHOẢN LỆ PHÍ (bằng U.S. dollars = USD)

Ghi mục thích hợp dưới
cột này để tổng cộng

a. Lệ phí ghi danh (Trại Phí) cho Trưởng – bắt buộc:	\$135.00 USD	.....
b. Lệ phí ghi danh cho người trong BTC – bắt buộc:	\$145.00 USD	.....
c. Trại phí của trại sinh không tham dự hội nghị – bắt buộc:	\$95.00 USD	.....
d. Chi phí ẩm thực (3 ngày đầu, mỗi ngày 3 bữa, và 1 buổi ăn sáng Chủ Nhật):	\$70.00 USD	.....
đ. Chi phí ẩm thực (4 ngày sau, mỗi ngày 3 bữa ăn, (chỉ có ăn sáng 7/7/04)):	\$70.00 USD	.....
e. Mua hộ giường bố (nylon, để nằm), nếu dưới \$25.00 USD: Có ____, Không ____ (nếu BTC tìm được sẽ thông báo, hay quý vị có thể trả tiền trước)	\$25.00 USD	.....
f. Thám du vườn xoài, đi biển, ăn thịt cá sấu/bánh mì nguội, thuyền airboat:		
g. Đi Suối (gồm có chi phí chuyên chở, ăn sáng và ăn trưa (nguyên ngày), cách đất trại hơn 130 dặm, phụ huynh và Trưởng chịu trách nhiệm cho con em dưới 21 tuổi:	\$40.00 USD	.....
h. Chuyên chở từ phi trường/bến xe Orlando về đất trại: \$15 USD/người lớn, \$12/trẻ em:		_____
i. Chuyên chở từ đất trại đi phi trường/bến xe Orlando: \$15 USD/người lớn, \$12/trẻ em:		_____

Chi phiếu/money order đính kèm - Tổng Cộng: _____

Lưu ý: Nếu cần BTC đón hay đưa ra phi trường, bến xe buýt, xin vui lòng cho biết chuyến bay/chuyến xe (đến, đi), ngày (đến, đi), giờ (đến/đi), Địa điểm, Máy người, có mấy xách hành lý... Tất cả chi tiết này yêu cầu gửi trước về cho Tr. Võ Thành Nhân, địa chỉ: 301 Buttry Rd, Gaithersburg, MD 20877, ĐT: 301-258-8497, dt: vtn@vietmaryland.com

CHUONG TRINH HỌT TRUONG & HOP MAT TRN TOAN THE GIOI

Giờ	Ngày	17/1/2004	Thu Nam	2/7/2004	Thu Sau	3/7/2004	Thu Bay	4/7/2004	Chu Nhật	5/7/2004	Thu Hai	6/7/2004	Thu Ba	7/7/2004	Thu Tu
6:30 Sang				The duc ca nhan											
7:00 Sang															
8:00 Sang															
9:00 Sang															
10:00 Sang															
11:00 Sang															
12:00 Trua															
1:00 Chieu															
2:00 Chieu															
3:00 Chieu															
4:00 Chieu															
5:00 Chieu															
6:00 Chieu															
7:00 Toi															
8:00 Toi															
9:00 Toi															
10:00 Toi															
11:00 Toi															
11:30 Toi															

Lưu ý: Chương trình ngày Thu Hai & Thu Ba: Neu không ghi danh di suoi, tham vuon xoai, di tam bien va di thuyen (airboat), co quyen di choi tu do. Nguyen ngay (tu 8g sang - 5g chieu) Thu Hai: Di chung nhom tham vuon xoai, tam bien, di airboat. Ai không ghi danh di airboat phai cho*
 Mot so tiet muc trong chuong trinh co the thay doi vao gio chot, **rieng hai ngay 2 va 3 thang 7 (hai ngay Hoi Nghi/Hop Mat TRN) se không thay doi.**
 Nhung ai co ghi danh di Suoi Ichetucknee, luc nhap trai yeu cau lien lac voi Tr. Vo Thanh Nhan de an dinh gio khoi hanh [http://ichetuckneeriver.com]

TRẢ LỜI MỘT SỐ CÂU HỎI

Về Trại HNQT Tr & Họa Mặt Tr.N. H.Đ.V.N. 2004

Ghi chú: Bản này được trích một số điểm chính và thu gọn cho đủ chỗ đất của Liên Lạc – Bản chi tiết đã được gửi đến tận tay quý Trưởng Đại Diện Chi Nhánh, Miền, và Lý Trưởng Làng Bách Hợp nhờ phổ biến hay đăng trên trang nhà của HĐTU: <http://www.hdvietnam.net>.

- Mục đích của Trại Hội Nghị Quốc Tế Trưởng Hướng Đạo Việt Nam vào năm 2004 (HNQTTrHĐVN-2004)?
    - Đại Hội HD Trưởng Niên và Đại Hội Đồng HĐTU-HĐVN tại Thăng Tiến VII đã thông qua quyết nghị chấp thuận tổ chức Trại vào mùa Hè 2004 tại Orlando, Florida với hai mục đích: 1) Họa mặt Trưởng Niên toàn Thế Giới và 2) Hội Nghị Trưởng HĐVN toàn Thế Giới. Trại được gọi chung là: HNQTTrHĐVN-2004; từ ngày 1 đến 7 tháng 7 năm 2004.
  - Những ai có quyền ghi danh tham dự trại và có mua bảo hiểm không?
    - Trưởng, HDS, cùng những Trưởng đã từng chơi Hướng Đạo một ngày, và gia đình đều có thể ghi danh tham dự trại (xin nhờ phổ biến tin này). Đất trại thuộc lãnh vực của Disney World, nên BTC sẽ không mua bảo hiểm.
  - Các đơn vị hay các Liên Đoàn HĐVN có thể tham dự trại được không?
    - Các đơn vị hay Liên Đoàn cùng thân nhân có thể ghi danh tham dự; nhưng Trưởng đơn vị hay Liên Đoàn Trưởng phải chịu trách nhiệm đơn vị mình kể cả bảo hiểm và giấy phép đi trại xa của Châu, Đạo hay Hội HD bản địa.
  - Đơn ghi danh gửi cho ai? Chi phiếu hay money order trả cho ai?
    - Đơn ghi danh cùng chi phiếu xin gửi về địa chỉ: Tr. Hoàng Ngọc Hoà, Trưởng Ban Ghi Danh: 9658 Eagle Point Lane, Lake Worth, FL 33467 USA; ĐT: 561-881-3303, Fax: 561-881-3313, điện thư: park9335@bellsouth.net
- Chi phiếu hay money order xin đề: HNQT 2004. (Tr. Đinh Khắc Vinh, Tổng Thủ Quỹ Trại, sẽ nhận và lo chi thu.)
- Có ai được miễn trừ tiền ghi danh hay không?
    - Có, những em dưới 5 tuổi đi theo phụ huynh (tính đến ngày 1 tháng 7 năm 2004) được miễn đóng tiền ghi danh; phụ huynh của em đó vẫn phải điền mẫu đơn ghi danh cho em và ghi chú “ĐƯỢC MIỄN ĐÓNG TIỀN GHI DANH VỊ DƯỚI 5 TUỔI”.
  - Nếu chúng tôi ở khách sạn bên ngoài có quyền vô trại tham dự Hội Nghị Trưởng (HNT) được không?

Quý Trưởng có thể ở đâu tùy ý, nhưng khi tham dự hội nghị hay họa mặt, quý Trưởng phải ghi danh và đóng lệ phí ghi danh (trại phí); xin quý Trưởng lưu ý: vì việc bảo vệ an ninh sau ngày 11 tháng 9 năm 2001 được tăng cường các nơi ở Hoa Kỳ, nên nếu không ghi danh, không đóng tiền trước cho Disney World, họ sẽ không cấp thẻ ra vào cổng, việc ra vào sẽ rất khó khăn.
  - Những thân nhân đi theo muốn ở trong trại nhưng không tham gia các sinh hoạt của trại có được không, và có quyền đóng tiền ăn các ngày trong trại không?
    - Thừa được, những thân nhân đi theo và ở trong đất trại có quyền đi chơi riêng nhưng phải ghi danh và đóng lệ phí ghi danh (trại phí) với lệ phí thấp hơn (xin xem hồ sơ ghi danh). Những ai có đóng tiền các phần ăn, BTC sẽ phát phiếu ăn khi nhập trại và lo các bữa ăn cho những trại sinh có đóng tiền ăn.
  - Tôi dự trừ đến trại chỉ hai hay ba ngày, có phải ghi danh và đóng lệ phí không?
    - Những ai ở lại trong đêm, dù chỉ một đêm, đều phải ghi danh và đóng trại phí. Chỉ trừ quan khách được mời tham dự buổi lễ khai mạc vào ngày ấn định theo chương trình. Những người này không phải ghi danh nhưng sẽ có giấy mời hay thông báo của BTC. [*sẽ có phương tiện của BTC đón quan khách đặc biệt được mời. Các quan khách khác phải tự đậu xe ở bãi đậu dành cho khách (visitor) và đi xe buýt của Disney đến đất trại.*]
  - Nếu đóng tiền ghi danh và các lệ phí khác nhưng giờ chót không đi được có thể lấy lại tiền đã đóng không?
    - Được, sẽ hoàn trả tiền ghi danh và tiền ăn sau khi trại đã hoàn tất nếu Ban Ghi Danh nhận được thư thông báo “không thể tham dự trại, yêu cầu hoàn trả lệ phí” bằng fax hay thư qua bưu điện trước ngày 1 tháng 6 năm 2004 (căn cứ theo dấu bưu điện). Thư hay “fax” xin hoàn trả lệ phí xin gửi về Tr. Hoàng N. Hòa ở địa chỉ ghi trên.
  - Xin cho biết thêm về thủ tục nhập trại?
    - Thủ tục nhập trại gồm có hai phần: 1) Nhập Disney: có mặt tại văn phòng “OUTPOST Building”. Tr. Nguyễn Đức Tùng và gia đình sẽ có mặt trước văn phòng này vào lúc 12 giờ trưa ngày 1 tháng 7 năm 2004 để hướng dẫn. Nếu trại sinh đến trước hay đến trễ phải cho BTC biết hay có thể vô thẳng Văn Phòng này để nhập Disney. 2) Nhập trại HNQTTrHĐVN 2004: Sau khi nhập Disney xong, quý vị có thể lên xe buýt của Disney hay lái xe (nếu có giấy phép

của Disney cấp) vào Fort Wilderness Group Camp. Tr. Hoàng N. Hòa và Tr. Võ Thiện Toàn (và một số Trưởng khác, sẽ được bổ sung sau) có mặt tại bàn ghi danh ở đất trại sẽ lo thủ tục nhập trại và hướng dẫn chỗ cắm lều.

- **Đất trại như thế nào?**

- Fort Wilderness Resort là một khu đất riêng nằm trong Disney World, được chia ra ba loại hay khu cắm trại riêng:

1. **Khu trại chính** (Group Camp): một khu đất trống chứa tối đa 250 người với lều cá nhân do mỗi cá nhân mang theo. Tr. Nguyễn Đức Tùng đã đặt cọc khu này hơn sáu tháng nay.

2. **Khu gia đình**: Một lô chỉ cho tối đa 10 người, trong đó có hai người lớn (trên 18 tuổi). Nếu có trên 2 người lớn, thêm mỗi người lớn \$2 USD. BTC đã đặt trước 10 lô để giải tỏa nếu số trại sinh trên 250 người.

3. **Khu nhà sàn** (Lodge/cabin): làm bằng gỗ, đủ tiện nghi, có bếp, tủ lạnh, giường lớn nhỏ, khá sang như một "suite" của khách sạn. Nhà này chỉ được ở tối đa 6 người, giá hiện nay khoảng \$300 USD một đêm cho cả 6 người. BTC sẽ không thể đặt trước vì chi phí quá cao, tuy nhiên có hỏi thêm một số chi tiết như sau: a) Người đặt chỗ cabin nếu không có thể tín dụng, có thể trả bằng chi phiếu của mình, chi phiếu ghi trả cho: **"Walt Disney Park & Resort LLC"**. Quý vị nào muốn ở khu "nhà sàn" này xin liên lạc trực tiếp với Disney World bằng điện thoại số: 407-939-6244.

Nếu vì một lý do nào đó, quý Trưởng muốn BTC giữ chỗ nhà sàn, quý Trưởng có thể điền phiếu giữ chỗ nhà sàn cùng chi phiếu trả cho "Walt Disney Park & Resort LLC". Phiếu yêu cầu giữ chỗ nhà sàn và chi phiếu xin gửi về địa chỉ: Tr. và Chi Bửu Sao, 5414 Reata Way, Orlando, FL 32810 USA, điện thoại: 407-299-7589, Fax: như số điện thoại, điện thư: buusaoa@aol.com. Nên gọi vào lúc 6 - 11 giờ sáng hay 3 - 6 giờ chiều, hoặc buổi tối từ 8 - 10 giờ. Yêu cầu nên đặt chỗ sớm nếu không sẽ hết chỗ. BTC sẽ không chịu trách nhiệm nếu Disney không còn chỗ trống và sẽ không nhân phiếu giữ chỗ nhà sàn sau ngày 10 tháng 6 năm 2004. Nếu muốn hủy bỏ việc giữ nhà sàn, phải thông báo với Tr. và Chi Bửu Sao bằng "fax" hay thư qua bưu điện trước 15 ngày kể từ ngày vô nhà sàn. Theo Disney World cho biết: trong một nhà sàn, nếu có trên 2 người lớn (trên 18 tuổi), từ người thứ ba trở đi, mỗi người phải trả thêm \$5 USD cho một đêm. Nếu một gia đình chỉ có 2 hay 3 người giữ 1 nhà sàn này, Disney chỉ tính tiền theo số đầu người mà thôi (khoảng \$50 USD một người cho một đêm). Xin quý Trưởng điền phiếu với đầy đủ chi tiết để tiện cho BTC đặt chỗ.

- **Xin hướng dẫn đường đến đất trại?**

- Nếu từ phi trường Orlando International Airport (MCO), ra phi trường bằng đường SR 436 North; vừa ra, đi theo đường 528 West, vô Exit I-4 West (về hướng Tampa), lấy Exit 67 (vô đường 536 West) về hướng Majic Kingdom Theme Park, gần đến cổng Toll Plaza giữ lần bên phải (không trả tiền, không bị soát vé), đi qua khỏi cổng, lấy đường lần đỏ, chùng 50 - 60 mét quẹo phải về hướng Fort Wilderness. Đi chùng 1 dặm, quẹo trái vào "Outpost Building" để làm thủ tục nhập Disney. Nếu từ phía Bắc hay Tây Bắc Orlando xuống, lấy đường I-4 West, và theo bản chỉ dẫn trên. Nếu từ phía Nam hay Đông Nam Orlando lên, lấy đường I-4 East, và theo bản chỉ dẫn trên.

- **BTC có thể cho biết số trại sinh dự trừ là bao nhiêu?**

- Từ 300 đến 500 người, cho nên yêu cầu quý trưởng và các đơn vị ghi danh càng sớm càng tốt để BTC tiện việc sắp xếp cũng như đặt thêm chỗ cắm trại nếu số người tham dự nhiều hơn 350 người. Những người dự trừ dự trại một thời gian ngắn (hai hay ba ngày chẳng hạn) xin ghi chú để BTC tiện việc sắp xếp và bớt được phần phí tổn đất trại.

- **Những gì cần mang theo?**

- Lều cá nhân (hay lều lớn không quá 10 người cho gia đình), mũ hay nón, quần sọt, dày nhẹ đi bộ (bata/walking shoe), thuốc trị bệnh, đồ tắm, đèn pin, và các thứ cần cho trại dài ngày.

- **Có thể mượn lều hay ghế bố ở trong Disney được không?**

- Được, nhưng giá rất cao. Lều ngủ được sáu người, rộng rãi, giá mượn: \$30 USD cho một đêm. Giá mượn ghế bố: \$5 USD, mỗi cái ghế một đêm. Nhưng phải đặt trước qua BTC.

- **BTC có thể mua dùm ghế bố (để nằm) cho người tham dự được không, nếu có yêu cầu?**

- BTC đã tham khảo giá ghế và đặt mua một số. Nhưng các đại lý cho biết các công ty làm ghế ngưng không sản xuất loại ghế nhẹ. Nếu tìm được loại ghế bố (nylon) nhẹ và tốt với giá phải chăng (không quá \$20 USD) chúng tôi sẽ thông báo sau để người tham dự có thể nhờ BTC mua, để sau khi mãn trại quý vị có thể mang về.

- **Đồng phục HĐ hạng A gồm những gì?**

- Những ai có ghi danh với Hội HĐ bản địa (nơi mình cư ngụ) hay Hội HĐVN tại Pháp có thể dùng đồng phục của Hội HĐ bản địa hay Hội HĐVN tại Pháp. Hay có thể dùng đồng phục của HĐ Trưởng Niên hay đồng phục HĐVN khi đi tham dự hội nghị quốc tế: quần dài xanh đen (Bleu noire/navy blue), áo kaki dài hay ngắn tay (màu kaki vàng), khăn quàng Trưởng Niên (tím) hay khăn quàng đơn vị, hoa bách hợp HĐVN may giữa túi áo trái, hoa huệ HĐ Thế giới (nếu có) may phía bên trái khoảng giữa nắp túi áo và cầu vai (phía ngực bên trái), băng HĐVN (nếu có) may sát trên nắp túi

áo bên phải, huy hiệu Hướng Đạo Trường Niên (nếu có) may bên tay áo trái dưới cầu vai khoảng 1 – 2 phân (cm), huy hiệu Rừng (dây da, nếu có), mũ/nón (tùy theo quốc gia).

- Xin cho biết khách sạn và khu thương xá (shopping center) nào gần đó?
  - Các khách sạn gần Disney World rất nhiều, hay ở đường International Drive nhiều tiện nghi: The Rozen Plaza Hotel, 9700 International Dr., Orlando, FL 32819, dt: 800-627-8258, 407-996-9700, thời giá thay đổi (khoảng \$100 một đêm cho 2 người). Hay quý vị có thể tìm ở www.hotels.com. Khu thương xá mới: Millenia, exit 78 từ I-4)
- Phương tiện di chuyển từ phi trường về Disney World và trở lại phi trường?
  - Lấy xong hành lý, quý vị đi thẳng ra cửa, đón xe buýt của hãng “Mears Airport Shuttle”; mua vé xe để về Fort Wilderness Resort (\$16 USD một chuyến; nếu mua luôn cả chuyến trở lại phi trường chỉ tốn \$28 USD cho người lớn. Từ 4 đến 11 tuổi: \$12 USD một chuyến, mua luôn cả đi và trở lại phi trường: \$20 USD). Nếu chuyến về muốn mua vé sau, phải đặt trước quá 24 giờ và cho biết giờ đón, tối thiểu sớm hơn 2 giờ trước giờ bay. **Điện thoại Mear Shuttle: 407-423-5566**. Nếu muốn BTC đón, phải cho BTC biết khi ghi danh và đóng lệ phí \$15 USD mỗi người cho một chuyến đi hay về, để Tr. Võ Thành Nhân và Tr. Lương Hoàng Nam, Ủy Ban Đặc Trách Chuyển Vận, lo phương tiện. Nếu quý Trưởng, gia đình và HDS muốn đi bằng taxi, sau khi lấy hành lý, bước thẳng ra cửa trước, có đại diện các hãng xe taxi đứng bên ngoài cửa, yêu cầu họ gọi taxi cho mình hay có thể gọi điện thoại taxi hãng: **Yellow Cab, 407-699-9999**. Nếu quý vị muốn mượn xe, có thể mượn xe ALAMO có hợp đồng với Walt Disney World Resort tại phi trường và tại phía ngoài bãi đậu xe của Majic Kingdom. **Điện thoại đặt xe hay dịch vụ di chuyển của Alamo: 407-824-3470**.
- Ra vào Walt Disney World khi đã nhập trại?
  - Khi nhập trại, Disney World sẽ cấp phát “Thẻ Ra Vào” dùng để mở cổng ra vào và còn dùng như một thẻ tín dụng để trả tiền chi phí lúc mua quà hay mua vé ở Walt Disney World.
- Có bãi đậu xe gần đất trại hay không?
  - Có, nhưng giới hạn, nếu không còn chỗ, phải đậu một khu đất riêng và đi xe buýt tới.
- Phương tiện di chuyển trong trại?
  - Disney World có xe buýt lớn chạy hầu như liên tục và ngang đất trại, chỉ ngưng chạy từ 2 giờ sáng đến 7 giờ sáng. Ngoài ra quý vị có thể mượn xe gôn (golf) để đi chơi khi đã có thể ra vào khu đất trại.
- Chương trình trại như thế nào để chúng tôi tiện sắp xếp các cuộc đi chơi cho gia đình trong những ngày ở trại?
  - Đây là một cơ hội để quý trưởng cùng gia đình hay các đơn vị có dịp viếng cảnh Florida, đi chơi Walt Disney World, EPCOT . . . , cho nên BTC cố sắp xếp Lễ Khai Mạc, các buổi hội nghị và họp mặt vào hai ngày chính. Các ngày khác, tùy theo nhu cầu của quý trưởng, gia đình hay đơn vị, có thể sắp xếp các cuộc thăm viếng riêng. Xin xem thêm chi tiết trong “Chương Trình Trại HNQTTrHDVN - 2004” đính kèm với đơn ghi danh.
- Làm thế nào để biết tin tức về trại nếu có thay đổi.
  - Muốn biết tin tức về trại, xin vô trang nhà của Hội Đồng Trung Ương HDVN, địa chỉ ghi trên để lấy và in đơn ghi danh cùng các tài liệu cập nhật của trại. Nếu không có máy điện toán, BTC sẽ gửi các thông báo, mẫu đơn ghi danh, chương trình trại 2004 đến quý Trưởng Đại Diện Chi Nhánh, Đại Diện Miền, Lý Trưởng hay Đại Diện các Làng Bách Hợp/Xóm Trường Niên và yêu cầu quý Trưởng này sao lại và phổ biến đến các đơn vị trực thuộc hay cá nhân liên hệ.
- Thời tiết tại Orlando vào mùa Hè như thế nào?
  - Nếu quý vị đã từng tham dự trại Thăng Tiến VI ở Lake Fairfax vào mùa Hè năm 1998, khí hậu tại Orlando vào mùa Hè cũng tương tự và chắc chắn là mát hơn Houston, Texas vào những ngày Hè.
- Địa chỉ, điện thoại liên lạc với Disney để đặt khách sạn hay “cabin” của Disney?
  - Muốn biết thêm chi tiết xin liên lạc với Disney Travel Planner, điện thoại số: 407-939-6244, hoặc có thể giữ khách sạn, nhà sàn của Disney bằng “ON-LINE”:

<http://disneyworld.disney.go.com/waltdisneyworld/resorts/rooms/roomindex?id=FWRRRoomLayout1Room>

<http://disneyworld.disney.go.com/waltdisneyworld/resorts/resortindex?id=HRSFortWildernessRsr>

<http://disneyworld.com/>

Địa chỉ: 4510 North Fort Wilderness Trail, Lake Buena Vista, FL 32830-1000 USA. ĐT: 407-824-2900+.

- Một vài điều cần biết: Văn Phòng Outpost làm thủ tục nhập và xuất trại vào các giờ ấn định sau:
  - Giờ nhập trại (Check in: group camp và family camp): sau 1 giờ chiều (1:00 PM).
  - Giờ xuất trại (Check out: group camp và family camp): trước 11 giờ sáng (11:00 AM).
  - Giờ nhập trại (Check in) khu nhà sàn (cabin): sau 3 giờ chiều (3:00 PM).
  - Giờ xuất trại (Check out) khu nhà sàn (cabin): trước 11 giờ sáng (11:00 AM).

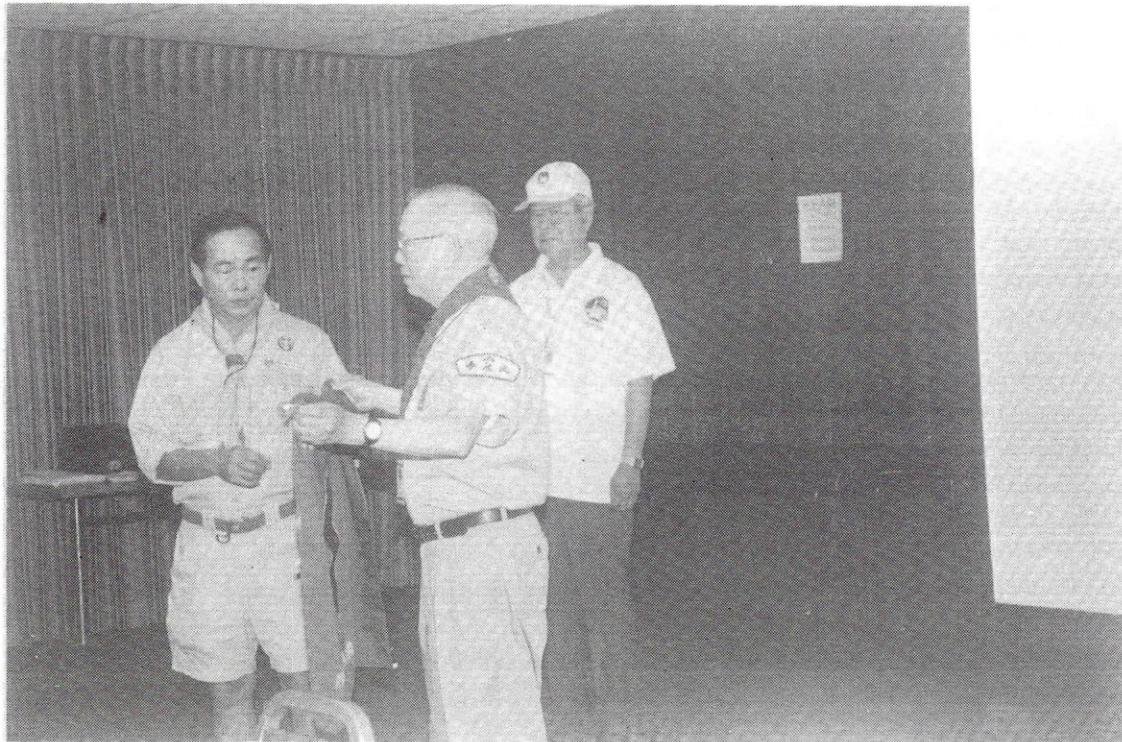
Văn Phòng Hướng Đạo Trưởng Niên đã nhận được trong tháng qua Phiếu Ghi Danh Đơn Vị năm 2003 của:

- LBH Nam California kèm theo chi phiếu \$50.00 do Tr. Đoàn Liên ký gửi. - Hy vọng có dịp gặp lại quý Trưởng ở Nam Cali một ngày gần đây.
- LBH San Diego, kèm theo chi phiếu \$20.00 do Tr. Nguyễn Anh Anh ký gửi. - Mừng Tr. Anh đã được anh chị em ở San Diego bầu vào trách vụ Lý Trưởng.

Ban Tổ Chức Trại HNQT TR HĐVN 2004 đã nhận được:

- Chi phiếu \$2000.00 của BTV/HĐTƯ-HĐVN yểm trợ quỹ điều hành trại (do Tr. Thủ Quỹ Nguyễn Đ. Tùng ký gửi).
- Chi phiếu \$350.00 của Xóm Sacramento tặng quỹ trại HNQT & HỌp Mặt Trưởng Niên toàn Thế Giới do quý Tr Nguyễn Hoàng Lê (Trưởng Xóm), Lê Chí Dự, Nguyễn M. Hải, Trần HỘ, Lê Lai, Trần V. Sang và Nguyễn Xuân Mộng đóng góp.

Xin thay mặt BTC, cảm ơn quý Trưởng trong BTV & HĐTƯ-HĐVN cùng quý Trưởng Xóm Trưởng Niên Sacramento, CA đã có lòng ưu ái trợ giúp BTC, Trại HNQT và HỌp Mặt Trưởng Niên Toàn Thế Giới chắc chắn sẽ thành công tốt đẹp. TM BTC - HNC

Hình ảnh buổi trao cờ Đặc-trách Hướng-Đạo Trưởng-niên (Thăng-Tiến 7, Houston, Texas năm 2002) Tr. Nguyễn-Trung-Thoại (đứng giữa) sau 2 nhiệm kỳ (8 năm) đảm trách, nay trao được lại cho Tr. Hoàng-Ngọc-Châu (đứng bên tay trái). Phía tay mặt là Tr. Nguyễn-Tấn-Định, người điều khiển chương-trình buổi lễ bàn giao, trước sự chứng kiến của các Đơn-vị của H.Đ. Trưởng-niên hiện diện.

Hương-Đạo Trưởng-Niên . . . Thiện-Nguyên-Viên !

Liên-Lạc : Thiên-Nga Chuyên-Cần là tên Dừng của Trưởng Nguyễn-Văn-Tĩnh, một thành-viên nòng cốt của Liên-Lạc, năm nay mới 84 tuổi, người đã từng mang những ba-lô báo Liên-lạc đến Đuờ-điện để phân phối khắp nơi. Công việc này hiện nay đã được trút qua hai vai Trưởng Cáo Đỏ Mặt . Vị này cũng sơ sơ trên Báo Tuần đang gồng mình gánh vác. Với tinh thần Hương-đạo, chúng tôi xem đây như một công-tác Thiện-Nguyên, phải không anh Thiên-Nga ?

Thiện-Nguyên-Viên là một từ ngữ dùng để chỉ người tự nguyện làm việc thiện mà không đòi hỏi phải trả lương hay đền bù bằng vật chất.

Hương-Đạo Trưởng-niên có như vậy không ?

Một bậc hiền giả đã nói :” Đừng thấy tội ác nhỏ mà làm, cũng đừng thấy việc thiện không lớn mà giả lơ ...”

Nhìn xem một ông cụ, tay run run chống gậy, lụm cụp bước lên nấc thang xe bus, rồi mình nghĩ lại mình : tương lai cũng sẽ như Cụ đó. Vậy tại sao ngay bây giờ mình không ra tay giúp đỡ Cụ bước lên xe bus ? Tại đâu mình có lòng trắc ẩn đó ? Có phải “Tình thương” đã đánh thức nội tâm ta chăng ?

Vậy bây giờ anh chị em H.Đ. Trưởng-niên chúng ta bắt đầu làm việc thiện nguyện, chưa bao giờ là trễ đâu.

Tôi còn nhớ trong tinh thần giáo dục của Hương-đạo đã dạy tôi trong hơn 70 năm về trước là : “*Mỗi sáng sớm thức dậy, anh hãy cột một gút trên chiếc khăn mu-xoa của anh, để rồi, trong ngày đó anh chỉ được mở cái nút đó ra khi anh đã làm xong một việc thiện*”.

Lời dạy ấy cho đến bây giờ tôi vẫn còn tuân hành nghiêm túc như kinh nhật tụng.

Vậy mà có một số người có địa vị (thời đi vãng) đã nghĩ rằng “*Mình có nhiều thiện chí, đồng thời cũng có nhiều khả năng nên tiếc cái tài (mình) mà không muốn phung phí vào những công việc thiện nguyện nhỏ, thiếu tầm vóc, nếu có làm thì được danh vị gì cho người đời biết đến*”. Đa số những nhân tài đó vẫn còn ngồi chờ ở nhà, đợi khi có việc thiện lớn

lao mà thiên hạ biết đến, mời mình, khi ấy mới chịu ra giúp.

Trong xã hội người Việt chúng ta, cũng có những hình dung từ có thể là tương đương, có nghĩa rất hay, nhưng khổ thay vì tính khôi hài của mình mà làm thay đổi ý nghĩa của từ ngữ khi dùng vào việc diễu cợt, đó là ... “Đi làm việc Chùa, làm công quả, đi vác ngà voi ...” Một phần bởi lẽ (thời xa xưa) ở vào địa vị “con ông cháu cha, ăn trên ngồi trước ...” nay đi làm thiện nguyện thì cho là nhẹ thể.

Tại sao vẫn có nhiều người thích làm việc Thiện Nguyện ?

Người viết có dịp tiếp xúc với một số Thiện-Nguyên-Viên thì được họ cho biết :

1. *Tôi muốn giúp người khác đang kém may mắn hơn tôi.*
2. *Tôi nhận thấy việc tôi đang giúp là chính đáng với lương tâm tôi.*
3. *Vì tôi tự ý muốn làm, thích làm, chứ không ai bắt buộc tôi.*
4. *Tôi cảm thấy sung sướng khi được làm những việc có ý nghĩa.*
5. *Một việc thiện, tự nó đã là một niềm vui, và làm việc thiện cũng có nhiều lợi ích lắm.*

Cái lợi đầu tiên là người Thiện-Nguyên-Viên học hỏi được nhiều kỹ năng thực dụng và ích lợi cho bản thân họ trong khi làm công quả. Thiện nguyện viên học được cách ứng xử với người khác và tập nhẫn nại đối phó với các tình thế khó khăn của người bệnh.

Trong những năm gần đây, một số Trung tâm Thiện nguyện đã cho biết nhiều giới chức chuyên môn đã tham gia công việc thiện nguyện với mục đích bổ túc thêm cho kinh nghiệm nghề của mình.

Một điều lợi nữa là người làm việc Thiện-Nguyên sống vui, sống khoẻ vì cảm thấy được gần gũi và được dịp đem lại niềm vui cho những người kém may mắn hơn mình.

Theo tạp chí American Heath viết rằng : Làm việc Thiện Nguyện ảnh hưởng tốt cho tim của mình và điều hoà sinh lực tổng quát. Các khoa học gia ở Viện Đại học Michigan nghiên cứu 2.700 người trong 10 năm và đã kết luận rằng : Những người Thiện-nguyện-viên tích cực hoạt động xã hội thường sống lâu hơn những người tự cô lập mình.

Tuy nhiên có một số ý kiến ngược lại cho rằng số người xung phong làm việc thiện nguyện tuy lượng có thể có nhiều, mà phẩm thì kém ; họ quan niệm rằng hễ cái gì “miễn phí” thì thường là “rẻ tiền”, cái gì rẻ tiền thì là “no good” không tốt. Do đó, họ cho rằng ai làm việc chùa đa số là thiếu kinh nghiệm, thiếu khả năng. Việc này không thể vơ đũa cả nắm.

Cũng có người quan niệm làm việc thiện nguyện thì “sao cũng được”, miễn có đóng góp một phần nào là đủ.

Ở đây tôi xin nói riêng về quý vị Trưởng niên, hồi còn trai trẻ, ở tuổi Tráng-sinh chúng ta có châm ngôn “Giúp Ích”. Bây giờ chúng ta ở vào tuổi Trưởng-niên : có ai cản chúng ta tiếp tục Giúp Ích đâu ? Chúng ta tiếp tục con đường xưa, nhưng với khả năng, với sức lực và với thời gian mà chúng ta hiện có. Phải tỏ ra rằng đó là những Thiện-Nguyên-Viên “gốc Hưởng-đạo” !

Người ta quan niệm đời là phù-du, việc đời chẳng nên như Lão, Trang là sống không phải chỉ cần có sự thanh tịnh và yếm thế mà già trẻ cũng cần phải hoạt động Giúp Người, đem Tình Thương sưởi ấm kẻ cô đơn, người kém may mắn. Nhớ lại lời Cụ PiPi đã dạy : **“Cách tốt nhất để tạo Hạnh-phúc cho mình là cố tâm xây đắp Hạnh-phúc cho người khác”**

Nếu ta quan niệm rằng sống là chỉ lo cái ăn, cái mặc, nghỉ ngơi v.v... thì cuộc đời vô vị quá. Thử nhìn xem trong một số nhà dưỡng lão, bệnh-viện, nhà trẻ mồ côi... , có một số thiện nguyện viên đã hy sinh thời giờ để săn sóc, chuyện trò, làm những việc lật vật khác để giúp đỡ những người già cả, tật nguyền ...đó là một trách nhiệm thiêng liêng mà chúng ta nên ý thức. Nếu ta thấy đời sống không có ý nghĩa thì ta phải tìm cho nó có một ý nghĩa. Đó mới là Hưởng-đạo, nhất là H.Đ. Trưởng-niên.

Mục đích cao cả của Nhà Phật là “Bố Thí”, mà bố thí không hẳn chỉ là tiền bạc mà bố thí cả lòng quảng đại. Chúng ta dựa vào công tác Thiện Nguyện để giúp đỡ, an ủi, trao tặng đến những người (nhất là người đồng hương) nhiều mặc cảm tự ti, cho rằng mình bị lưu đày xa quê hương xứ sở, đem thì giờ còn lại của cuộc đời vào thú vui cờ bạc, hàng ngày chỉ biết dán đôi mắt vào xem video với những phim bộ, nhìn mông lung và oán trách cuộc đời, cách xa với con cháu, chán đời ! v.v...

Đôi khi một lời khuyên trong lúc còn máu nóng ở tuổi hưng thời, mình coi thường. Nhưng với thời gian, càng đi sâu thêm trên đoạn đường đời, chúng ta mới thấy cuộc luân hồi thâm thúy . Khi đã thấy thâm thúy thì nên thực hành nghiêm túc để khỏi thẹn với lương tâm :

Cùng là Hưởng-đạo cố khuyên nhau :

Thân ái giúp người : một Phẩm cao..

Việc Thiện không nề to hay nhỏ,

Trưởng-Niên =Thiện-Nguyên , cố tâm vào !

Thiên-Nga Chuyên Cần

TIN SINH-HOẠT XÓM TRƯỞNG-NIÊN TÙNG-NGUYỄN SYDNEY.

Mùa Xuân vừa qua (tháng 10-2003: mùa Xuân Úc-Châu), Xóm Trưởng-niên Tùng-Nguyễn Sydney đã tổ chức một cuộc thăm viếng Hội Hoa Xuân ở Thủ-đô Canberra, và cũng để đến thăm an gia-đình hai xóm-viên viễn-cư : Trưởng Viêm và Trưởng Mừng.

Sáng ngày 6 tháng 10-2003, các anh chị em toàn Xóm tập trung đông đủ lúc 6 giờ tại nhà Tr. Lệ và 7 giờ thì đoàn xe khởi hành, mặc dù ngoài trời vẫn còn mưa lất phất, một thú mưa nhẹ nhẹ đầu mùa Xuân.

Đặc biệt năm nay, Xóm có thêm Linh-mục Hoà ở Việt-nam vừa qua, là bào-đệ của Tr. Trưởng-văn-Lệ, cũng hăng hái tham gia Phái-đoàn Xóm viếng thăm Hội Hoa, làm cho Phái-đoàn tăng thêm nhân số. Càng đông càng vui !

Đến hơn 10 giờ thì đoàn xe đến Canberra. Anh Chị Viêm và anh chị Mừng đã ra tận đầu đường để đón tiếp. Mọi người xuống xe, tay bắt mặt mừng thật niềm nở, chân tình.

Nhưng niềm vui không được trọn vẹn, khi nhìn thấy Chị Thanh chỉ đi một mình, vắng bóng Anh Trưởng Xóm Trưởng-văn-Thanh, người thành lập Xóm tiên khởi, đã vội vã già từ anh chị em ra đi từ năm ngoái.

Hai Trưởng-niên viễn-cư (Tr. Viêm và Tr. Mừng) hướng dẫn phái-đoàn Sydney đi thăm các vùng hoa , nhất là hoa tulype nở rộ đúng mùa, nhiều màu sắc tươi đẹp và hương thơm các loại hoa khác cũng bay khắp vùng công-viên, nói nói cười cười vui vẻ , ai ai cũng rảo bước nhàn du, quên hết mọi ưu phiền, đôi khi tưởng mình là những Ông Tiên, Bà Tiên đang sống ở một Thiên đàn hạ giới.

Tiếp đến, hai Tr. Viêm và Mừng bày ra một tiệc B.B.Q. khoản đãi phái đoàn Sydney tại công-viên , mà mùi thơm của thịt nướng làm bụng dạ ai nấy xuýt xoa còn cào, khác với khẩu-giác khi vừa thưởng thức hoa thơm làm lâng lâng não bộ trước đây. Lúc này, mọi người mới sực nhớ : mình là người trần-gian không còn ở Tiên-giới nữa, xin được giữ Đạo Làm Người với tâm-ngôn Dĩ Thực Vi Tiên, vì có Thực với việc được Đạo, người xưa đã nói như thế. Có đúng hay không ? Xin Niên-trưởng Viêm giải thích thêm cho anh chị em được rõ hơn.

Vừa ăn xong, có màn ca hát vỗ tay (xem ra bộ) hăng hái và mạnh dạn hơn trước, vì mới được bồi dưỡng đầy đủ, bèn cùng nhau đứng trước hàng hoa đào, hoa tulype chụp hình kỷ-niệm chuyến viễn du, kịp gửi về Liên-lạc để san sẻ niềm vui này với các Làng Xóm Trưởng-niên khác của Đại Gia-Đình Bách-Hợp trên toàn Thế giới.

Trưởng Nguyễn-Thanh-Viêm đem sổ trường của mình ra, làm một bài thơ để tặng anh chị em trong Xóm Tùng-nguyên Sydney.

Buổi liên hoan được kết thúc lúc 4giờ chiều cùng ngày, các Trưởng và anh chị em bắt tay nhau tạm biệt, và không quên hẹn một ngày gặp gỡ khác vào năm tới để nối kết thêm tình thân với nhau, đúng như sở-nguyện lúc sinh thời của Trưởng Sói Tận Tâm.

(Hà-Mã Hăng Hái tường thuật)

Ghi Chú : Bài thơ Tr. Viêm làm và hình ảnh chuyến viễn du, xin xem 2 trang kế tiếp.

Ngồi, hàng trước : Tr. Minh-Lan, Chị Phiêu và Tr. Bích-Lan
 Đứng, từ trái sang phải : Tr. Khải, C. Khải, Tr. Mừng, Tr. Lệ, Anh Roanh, Tr. Nụ, Chị Thanh, TR. Thanh-Huế, A. Vĩnh-Tiên, C. Nụ, A. Cận, Tr. Công, A. Thịnh, C. Viêm và Tr. Viêm.

Các Trưởng đang ca hát tại Công-viên : (Hàng ngồi, từ trái sang phải) Chị Viêm, C. Mừng, Tr. Viêm (ngồi ghế hay đang quỳ !), Tr. Minh-Lan, C. Nụ, C. Khải, Tr. Thanh-Huế, C. Thanh và C. Phiêu.
 (Hàng đứng) : A.Thịnh, Tr.Bích-Lan, A.Cận, Tr. Công, A.Roanh, L.M. Lê-văn-Hoà, Tr. Nụ, Tr. Lệ, A. Vĩnh-Tiên (phu-quân Tr. Thanh-Huế) và Tr. Khải.

Kỷ-niệm ngày Hội-ngộ Sydney-Canberra (6 tháng 10-2003)

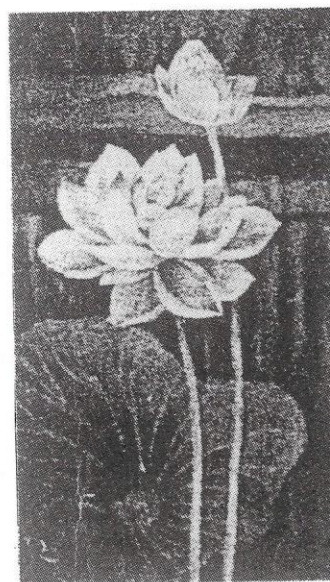
Viêm + Mừng đón tiếp Xóm Tùng-Nguyên
Trâm + Lý hoa thơm ngào ngạt hiền
Tương-ái tương-thân đồng cảnh ngộ
Bạn bè gặp gỡ để hàn huyên

Mến thân hữu chẳng ngại đường xa
Viếng chúng tôi vào Hội Hoa
Cảnh vật cùng người vui vẻ quá
Nghĩa tình Hường đạo thật bao la

Chuyện trò hội họp thế là vui
Vui bởi trẻ già cùng nói cười
Đất khách Tùng-Nguyên là quyến thuộc
Ru lòng thanh thản nỗi buồn vơi

Giờ đây tưởng nhớ Trương Trương-Thanh
Mười tháng trời qua cũng quá nhanh
Anh đã tiêu điều miền cực lạc
Chúng ta buồn vắng Bạn Đồng Hành.

Canberra ngày 06-10-2003
Tr. Nguyễn-Thanh-Viêm
và Trương Phạm-Văn-Mùng
"Kính tặng"

Từ trái sang phải : Chị Viêm, C. Phiêu, C. Thanh, Tr. Phiêu, Tr. Viêm. Phía sau là Tài-Tử Giai-nhân đang du Xuân.

LD Bách Việt San Jose tròn 1 tuổi

Tê Bình

Nhìn một cách tổng quát Thanh thiếu niên, thế hệ thứ 2, của người Việt tại hải ngoại đã có những mặt thành công vượt bậc nơi trường học và ngoài xã hội. Trong khi đó cũng không thể không biết có một số thanh thiếu niên không có phương hướng cho tương lai. Nhiều thanh niên, thiếu nữ đã tiêu phí thời gian sau giờ học trong các quán café đèn mờ, sa đọa vào con đường ma túy, rượu chè hoặc đã có một số đi vào con đường phạm pháp.

Các hoạt động của các tổ chức tự nguyện đã có mặt trong các sinh hoạt cộng đồng để đáp ứng nhu cầu là cung ứng những sinh hoạt lành mạnh cho các thanh thiếu niên. Một trong các hoạt động đó là các đoàn Hướng Đạo Sinh.

Tại San Jose, nói riêng và vùng Bắc California, là nơi có những sinh hoạt HĐ mạnh nhất hiện nay tại hải ngoại với 7 liên đoàn và một làng Bách Hợp HĐ Trưởng Niên có 3 xóm liên tục đều đặn sinh hoạt. Các đoàn HĐ ghi danh với hướng đạo bản địa, nhưng sinh hoạt theo tiêu chuẩn và lễ lối HDVN. Trong các chương trình có thêm phần học Việt ngữ và lịch sử Việt Nam. Đây là điểm nổi bật được các phụ huynh khuyến khích và yểm trợ. Chị Kim Anh, một phụ huynh, nói “Con cái chúng ta sinh ra bên này nó sẽ bị ảnh hưởng bởi nền giáo dục Hoa Kỳ, chúng ta phải có cách nào để giữ gìn cho các con em của chúng ta khỏi quên nguồn gốc.” Sinh hoạt HĐ được chị chọn là nơi cho các con của chị đến sinh hoạt mỗi tuần.

Liên đoàn Bách Việt là một đơn vị mới thành lập, gồm có Tráng Đoàn Bách Việt, Thiếu đoàn nữ Nhị Trưng, TD nam Quang Trung, Thanh đoàn Trần Quốc Tuấn và Ấu đoàn Lạc Long Quân, và Ấu đoàn nữ Âu Cơ.

Vào ngày thứ Sáu 19/9/03 Liên Đoàn Bách Việt Hướng Đạo Việt Nam đã làm lễ kỷ niệm đệ nhất chu niên và tiệc mừng ngày thành lập liên đoàn. Buổi lễ kỷ niệm được tổ chức tại nhà hàng Thành Được, 1228 S. Abel Ave, Milpitas. Có 180 quan khách, thân hữu và các HĐS tham dự. Hiện diện trong buổi lễ có các HĐ TN San Jose, Tr. Mai Liệu, Tr. Trần Bạch Bích, Tr. Nguyễn Đình Tuấn, Tr. Lại Đức Hùng, Tr. Lê Xuân Sang, Tr. Tăng thị Linh, Tr. Nguyễn Kim Thu, Tr. Trần Phú, Đạo Sierra và các LD Hoa Lư, Diên Hồng, Hướng Việt, Lạc Việt Sacramento. Và vài vị khách đặc biệt là Sư Bà Nguyễn Thanh trụ trì chùa An Lạc, San Jose, và Thầy Di Như, Nhóm Tình Thương. Giới truyền thông San Jose có Nàng Magazine, Ý Dân, Tin Việt News, Chánh Đạo, VN Thời Báo.

Buổi lễ bắt đầu từ 6 giờ chiều với nghi lễ chào quốc kỳ Việt Mỹ do các Sói con và chim non Lạc Long Quân, Âu Cơ đảm nhận. Ngoài phần báo cáo tổng kết các hoạt động của Ban huynh Trưởng và Hội Phụ Huynh bảo trợ, còn có phần chiếu slide show các hoạt động trong năm qua, và một chương trình văn nghệ đặc sắc với các màn ca, vũ, nhạc do các HĐS và phụ huynh và các thân hữu của liên đoàn trình diễn. Các màn ca vũ do chính các HĐS sáng tác và trình bày. Đây cũng là một trong các phương cách rèn luyện sự tự tin và óc sáng tạo, phát triển khả năng tiềm ẩn trong mỗi một con người. Huynh trưởng Biện Thị Quý cho biết như vậy. Nhìn các HĐS biểu diễn trên sân khấu, một phụ huynh xúc động nói “Tôi không thể ngờ con bé nhà tôi nó nhút nhát là như thế mà bây giờ nó dạn dĩ và biết ca biết múa bằng

tiếng Việt.” Trong phần trình chiếu Slide Show những sinh hoạt ngoài trời như cắm trại, trò chơi, lửa trại trong khung cảnh thiên nhiên, nhìn các HDS hồn nhiên vui hát, hăng say thi đua trong các trò chơi, một số phụ huynh đã không dấu nổi vui sướng khi nhìn thấy các con cái của họ sống đúng với lứa tuổi của chúng. Một vị phụ huynh phát biểu “Tôi không biết nói gì hơn là cười thôi.” Nụ cười thật tươi và ánh mắt mở lớn đã nói lên sự hân hoan của chị.

Theo chị huynh trưởng Biện Thị Quý cho biết “LD BáchViệt được thành lập vào ngày 17/9/2002 tại San Jose, với 8 huynh trưởng và tổng số đoàn sinh 50 em, có đủ mọi lứa tuổi từ 6 đến 18 tuổi, sinh hoạt trong các ngành Ấu, Thiếu, Thanh, Tráng.” Các hoạt động của các huynh trưởng HĐ hoàn toàn tự nguyện và không có sự tài trợ giúp đỡ nào từ các tổ chức hay đoàn thể trong cộng đồng. Tuy nhiên, khi các buổi lễ được tổ chức, ban huynh trưởng và phụ huynh sẽ vận động các cá nhân hoặc các cơ sở thương mại đứng ra bảo trợ. Và, Hội phụ huynh bảo trợ là một trong những yếu tố không thể thiếu được cho sự phát triển của một đoàn HĐVN. Anh Trung Nguyễn, hội trưởng hội phụ huynh, cho biết “Các anh chị huynh trưởng đã bỏ thì giờ và công sức ra sinh hoạt với con của chúng tôi, chúng tôi cũng phải có trách nhiệm giúp sức với các anh chị ấy.” Hội phụ huynh đã dùng những ngày cuối tuần tại San Jose

cùng các huynh trưởng tổ chức các kỳ trại dài ngày, ngắn ngày hoặc các cuộc du ngoạn trong thành phố. Ngoài ra còn có sự giúp đỡ của các phụ huynh: Chị Mỹ Nguyễn, Chị Phạm Thúy Hằng, chị Hạnh Phạm, chị Phạm Mai Hương, Chị Nina Đỗ, chị Hoàng Anh, anh Trung Nguyễn, anh Hiến Phạm, Hoàng Video, Huy Ngô Photograph, và nhiều vị mạnh thường quân khác cùng đóng góp như Hội Văn Hoá Việt Mỹ, Seletion Realty Phillip Phong Trần, Hươnglan Sandwiches, Cháo vị Thanh Đa, TT Kim Lợi, Công ty Veritas, các bác sĩ của Sandy Dental, 2114 Senter Dental, BS Phạm Đức Vượng và Nàng Magazine cho các sinh hoạt HĐ của người Việt trong vùng.

Khó khăn nhất hiện nay của các đơn vị HĐVN tại San Jose là thiếu huynh trưởng. Chị Quý nói “Mặc dù HĐVN có 6 LD đang hoạt động tại San Jose và 1 LD tại Sacramento và nhận hơn 700 đoàn sinh, nhưng vẫn chưa đáp ứng đủ cho nhu cầu khi các em xin gia nhập đoàn. Các đoàn còn thiếu huynh trưởng nên chưa phát triển rộng.” Hàng năm, Hương Đạo Hoa Kỳ (BSA) có nhiều khóa đào tạo huynh trưởng, và trong số đó có nhiều huynh trưởng HĐVN. Được biết LD BáchViệt là 1 trong 6 đơn vị HĐ của người Việt đang sinh hoạt vào những ngày cuối tuần. ☀

Bổ Túc Một Thiếu Sót

*Liên-Lạc số 46, có đăng bài
“Ôc Bất Vụ Lợi” của tác giả : Báo Đa Đa,
nhưng sở suất không ghi xuất xứ.
Nay xin bổ túc thêm ở phần cuối bài :
(Trích Thiệp Hoa số 7 ngày 15-10-2002)
Ban Phụ trách xin thành thật cáo lỗi :
Tác-giả, Báo Thiệp Hoa và các Người đọc L.L.
Ban-Phụ-Trách Bản Tin Liên-Lạc.*

Liên-Lạc số 47 bị trả lui :

*Phá chi mấy chục xu tem,
Để ông Bưu-điện bắt em trả về!
(Lời than của tờ Liên-lạc)*

1. Tr. Phạm-Thị-Thân : Monterey Park, CA.91754
2. Tr. Vũ-Quang-Nhật : Charlotte, NC. 28212.
3. Tr. Lâm-Chánh-Trung : Coconut Creek
FL. 33073-2062,
Lý-do Bưu-điện ghi : FORWARD TIME EXP..
RTN TO SEND.

Sinh-hoạt Hương-Đạo Trưởng-Niên Vùng PARIS

Các anh chị Trưởng Niên thân mến,

Xin lỗi, hôm qua vì bận và làm việc sau 1 tuần đi Anh Quốc nên không có thì giờ báo cáo cho anh chị về ngày lễ Trung Thu hôm 28 tháng 9.

Trung Thu năm nay tổ chức tại sân vận động (gymnase) Carpentier, Paris 13è từ 15 giờ đến 18 giờ, do Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris tổ chức.

Theo tui nhận xét thì năm nay không có nhiều hội đoàn làm chung, ví dụ như thiếu Hội Ái Hữu miền Bắc Sarcelles, Ecole Sauvage,... tuy nhiên không khí rất thân mật và vui nhộn, số phụ huynh đem con nít đến khá đông.

Có 2 gian hàng chính là Hương Đạo: giới thiệu với cộng đồng Việt Nam về sinh hoạt của 2 Liên đoàn Văn Lang và Thuận Hóa, làng Bách hợp vùng Paris, triển lãm hình về trại Guidel hè 2003 (Minh Hiền, Ánh Thu, Patricia, Danh và Phương Vỹ, chị Yên, Diệu, 2 bác ba má của Minh Hiền, Thanh Tu'...) và Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam Paris (bán nước uống, đồ ăn, và cassettes, sách nhạc).

Ngoài ra, còn có nhiều gian hàng tổ chức trò chơi cho con nít : đá banh, bắn súng, xếp légo, vẽ (dessin) trên giấy, hóa trang (do Diệu phụ trách), 2 bàn ping pong, tất cả những trò chơi đều miễn phí vì khi các em vào cửa (billet d'entrée) đã đóng 3 euros cho mỗi em, người lớn và phụ huynh không đóng tiền (vào free).

Đặc biệt năm nay có 1 gian hàng do các chị bên THSV tổ chức lấy tiền, do' là gian hàng sơn và vẽ móng tay (làm nail theo kiểu USA), mỗi móng giá là 30 cents, 10 móng : 2 bàn tay là 2 Euros, gian hàng đông khách ra phết vì mấy chị sơn phết móng tay rất khéo, còn vẽ hoa hoè trên móng rất nghệ thuật.

Người điều khiển chương trình và bày trò chơi là anh Nguyễn Đình Hoàng (gà nhà HĐ chúng mình) và chị Kiều Khanh (chị ấy là con anh Thanh Tùng, cựu hướng đạo sinh, cả gia đình anh ở Đức Dusseldorf sang Paris làm Trung Thu).

Các em có dịp xem múa lân, coi biểu diễn Việt Võ Đạo, chơi trò chơi tập thể và cuối cùng là được phát đèn và đi rước đèn, trong khi các phụ huynh (Patricia và tui cũng lên cầm micro quây hát) ca bài "rước đèn tháng 8, từng dinh dinh các từng dinh dinh...

Tui xem thấy có nhiều em bên HĐ mặc y phục HĐ và đeo khăn quàng

Tóm tắt, ngày Trung Thu đã được diễn ra trong bầu không khí vui tươi và thân ái.

Riêng tui, Tết Trung thu này lại làm nhớ đến những mùa Trung Thu năm nào ở quê nhà, bao nhiêu là kỷ niệm, tuy đơn sơ nhưng đầy ấp tình thương cha mẹ anh em.

Thôi, Đà Điều Chuyên cần xin kiếu anh chị, hẹn chủ nhật ngày 5 tháng 10 ở Sainte Marie Antony nhé.

Chúc anh chị vui mạnh, làm việc "giỏi", cuối tháng rồi phải không, tha hồ mà lãnh lương đi ..shopping ná, hôm nay trời Paris đẹp lắm, có nắng ấm so với Londres chao ơi là lạnh và gió

PS: có vài hình kèm theo cho phóng sự Trung Thu thêm phần ..hấp dẫn

Paris 29/9/2003
Đà Điều Chuyên Cần Trần Thị Vân Hạc
Làng Bách Hợp vùng Paris

Vân-Hạc và hai cháu

Tạp ghi của Phụ huynh

(nhân dịp LỄ Chí-Linh 2 tuổi)

Hôm 21/9 vừa rồi là sinh nhật thứ 2 của LIÊN ĐOÀN CHÍ LINH, tất cả từ Huynh Trưởng, Đoàn Sinh đến các Phụ Huynh đều dồn hết tâm sức để tổ chức một ngày kỷ niệm thật trọng thể và chu đáo, với phần phụ diễn văn nghệ của trung tâm CHI LINH BY NIGHT.

Chưa tới giờ mở màn mà phóng viên các đài truyền thông quốc tế và địa phương đã có mặt chen lấn nhau để đặt máy vào những vị trí tốt nhất.

Tất cả các ghế không còn một chỗ trống, khách mời bị đẩy lọt xuống những hàng ghế dưới, ngồi lẫn với khán giả nhưng ai nấy vẫn vui vẻ, thông cảm với phụ huynh. Đúng 1.00PM chương trình bắt đầu, màn nhưng từ từ kéo ra, một sân khấu vĩ đại và hoành tráng hiện ra dưới ánh đèn màu xanh đỏ tím vàng đan chéo vào nhau, quay cuồng trên sân khấu làm mọi người ô lên thích thú.

Mở đầu là tiết mục trình tấu Piano và bài hợp ca "Bốn Phương Trời" của các em Ấu để chào mừng quan khách, được khán giả tán thưởng nhiệt liệt; kế đến là bài "The Boy" với điệu Disco hứa hẹn một chương trình đầy hấp dẫn. Màn vũ "Đêm Mê Linh" của các em Thiếu Nữ được chuẩn bị thật công phu từ trang phục đến kỹ thuật, rất bắt mắt người xem. Đến màn vũ Trống Cơm, đám khán giả đột nhiên náo loạn, người ở hàng dưới thì đứng hẳn lên, người hàng giữa thì tràn ra hai bên lối đi và khoe nhau loạn xà:

- Đó! Đó! Con tôi đó!...Con bé đứng giữa đó!...thằng nhỏ bên phải đó! Thấy không!.

Ai nấy đều hỷ hả vì con mình trình diễn hay nhất, đẹp nhất hôm nay!. Để thay đổi không khí, màn đồng ca "Đêm Trong Rừng" được nối

tiếp. Tôi nhớ lần tập cuối cùng bài hát này trước khi trình diễn trong kỳ trại LIÊN KẾT 9, đạo diễn Võ Chương dặn:

- Khi hát đến chữ bập bùng lần thứ hai thì tất mọi người nắm tay nhau để tới chữ cuối cùng thì cúi chào một lượt cho đều, đến khi khán giả vỗ tay thì chúng ta cùng nhau đi xuống về phía bên trái. Vốn tính hay lo xa, tôi bần thần hỏi:

- Thế lỡ người ta không vỗ tay thì làm sao mình đi xuống? Vậy mình có cần đợi đến lúc người ta ném cà chua hay trứng thối rồi mới xuống không?

Đạo diễn Võ Chương, theo quán tính, vội gơ hai tay che đầu, rụt cổ lại suy nghĩ rồi nói:

- Cà chua hay trứng không có dư ở đất trại này, chúng ta không phải lo bị ném. Nhưng quý vị cẩn thận nếu thấy thiên hạ cúi mình và thò tay xuống đất thì mạnh ai nấy chạy kẻo không thì bị ăn dếp hay đá xanh oan mạng, tui hồng chịu trách nhiệm cái vụ đó đâu nha!

May mà lần đó chúng tôi không phải ôm đầu máu trở về mà còn được vinh dự chiếm giải nhất vì không có phụ huynh của Đoàn nào khác tranh giải!. Lần này vừa hát xong thì Tr. Tự theo đúng kiểu "mẹ hát con khen", đã hết lời ca tụng Ban Đồng Ca chúng tôi. Cảm ơn, cảm ơn...

Tiếp đến là vở kịch ngắn của các em Thiếu Nam được khán giả trầm trồ khen ngợi. Đến màn trình diễn võ thuật của các em Ấu biết trước màn này sẽ khô khan nên ai nấy hơi uể oải, nhưng khi các em vừa đi đường quyền đầu tiên khán giả đã bật cười và không khí trở nên sôi nổi trở lại. Số là có một môn sinh được vị chương môn ưu ái dạy cho một thế võ bí truyền "Nhất Tiễn Hạ Song Điều" nên khi vừa vung chân đá thì đồng thời chiếc giầy cũng bay ra tung vào mặt tên địch thủ đang lăm le chờ cứu bồ phía sau khiến tên này chết giấc ngay trong tích tắc. Khán giả vỗ tay hoan hô vang dội khắp đấu trường làm vị thiếu hiệp này e thẹn, vừa múa võ vừa cười suýt nữa thì

quên mất đoạn cuối. Bài quyền vừa dứt thì thiếu hiệp vọt ngay xuống sân khấu lượm chiếc giầy và thi triển khinh công lướt như bay vào hậu trường làm thiên hạ được một trận cười..thái mái.

Trời Cali vẫn còn trong tiết Hạ, nhưng một phụ huynh đã đem hơi hướm mùa thu đất Bắc vào chương với bài “Hà-Nội, mùa vắng những cơn mưa” làm ai nấy băng khuâng, xao xuyến... Các em Thiếu nữ trở lại với điệu vũ nóng bỏng của miền Hạ Uy Di nắng ấm. Mỗi cái lắc hông của các kiều nữ đã làm thốt tim bao người mộ điệu. Thiếu Nam và Kha Thanh cũng góp thêm mấy màn kịch và ca diễn độc đáo làm khán giả cười lẫn từ đầu đến cuối. Dễ thương nhất là khi các em trình diễn bài “O, I, À” thật ngây thơ và lí lắc làm mọi người cứ hít hà, xuýt xoa khen ngợi. Đến nỗi có một bà ngoại thấy cháu ca vũ dễ thương quá, không đành lòng được phải chạy lên xin hát bài “Bảy Ngày Đợi Mong” để nhớ lại những ngày hoa mộng...Ngoại hát thật dịu dàng nũng nịu đến xuất thần khiến cho một người bạn già ngồi phía dưới vừa bồm bểm nhai trầu, vừa lục túi áo tìm miếng cao dán Salonpas gửi người cầm lên sân khấu với lời nhắn: Bảo nó dán lá thuốc cao này vào lưng cho đỡ đau nhức trước khi đến chỗ hẹn!!!.

Chương trình kết thúc với màn hợp ca “Mộng Viễn Du” của Phụ Huynh thật sôi động; vừa dễ tiếp khách, vừa làm mọi người cảm thấy khoẻ khoắn, giúp tăng thêm sức lực ở lại...dọn dẹp sân khấu! Xin lưu luyến chia tay, hẹn quý vị trong chương trình Chí Linh By Night đặc sắc kỳ tới.

Thân-Ngọc-Mai

(trích bản tin Cờ Lau, số 22 tháng 9/2003)

Phân Ưu

Được tin buồn :

Thân mẫu của Trương Lê-Phục-Hưng
là Cụ Bà **Công Tôn-Nữ Trương-Hy**
Pháp-danh Diệu-Thanh vừa qua đời tại Toronto
ngày 15 tháng 11 năm 2003, hưởng thọ 80 tuổi.

*Chúng tôi xin thành thật chia buồn cùng
Trương Lê-Phục-Hưng và Tang-quyển.*

Văn-Phòng Hưởng-đạo Trường-niên
Ban Phụ-trách Bản Tin Liên-Lạc.

Chia Buồn

Tin từ Làng Bách-Hợp Trường-niên
Melbourne, Úc-Châu cho hay :

Cụ Bà **Ngô-Thị-Hưng**

Thân-mẫu của Trương Phạm-Văn-Chương

vừa qua đời ngày 1 tháng 10 năm 2003
tại Melbourne, hưởng thọ 89 tuổi.

Tang lễ đã được cử hành trọng thể.

Ngoài tang gia, còn có đông đủ toàn dân
Làng Bách-Hợp thăm viếng và tham dự.
Lý-trưởng Hoàng-Hội đã thay mặt Làng đọc
Điếu-văn và bài thơ Phân-Ưu của Tr. Nguyễn
Thanh-Viêm từ thủ-đô Canberra gửi đến.

Nhân dịp này, chúng tôi xin thành thật chia
buồn cùng Tr. Phạm-Văn-Chương cùng Tang
quyển và xin Nguyên cầu Hương-linh của Cụ
Bà Ngô-Thị-Hưng được thanh bình an nghỉ..

*Văn-Phòng Hưởng-đạo Trường-niên
Ban Phụ-trách Bản Tin Liên-Lạc*

Có một gia đình như thế.

Lê Bình

Họ là những người có mặt trong mọi ngành nghề. Có thể đó là một thợ máy, một công nhân lắp ráp điện tử, một công nhân hãng tiện, chủ nhân cơ sở thương mại, một người buôn bán lẻ, một nha sĩ, một kỹ sư hay chuyên viên điện toán... Tất cả giống nhau, họ là cha là mẹ và làm chung một việc, hôm nay.

Buổi sáng trời còn mơ sương, tất cả tập trung tại một sân trường, trong khi những ngọn đèn thành phố vẫn còn ngái ngủ trong màn sương đục chưa tan hết. Họ tấp bập sắp xếp, trong khi đó những đứa trẻ trong những bộ đồng phục gọn gàng chạy nhảy vui đùa quanh đó. Không khí của một đại gia đình đi cắm trại cuối tuần?

Họ chính thật là một gia đình: Gia Đình Hường Đạo.

Cuộc sống mới có nhiều thay đổi. Công việc làm không đồng nhất về giờ giấc. Trong một gia đình người vợ, người chồng và những đứa con (đôi khi) không gặp mặt nhau mỗi ngày. Những đứa con, niềm hạnh phúc của đời sống vợ chồng, đời sống gia đình...nhưng oái ăm thay, có những đứa con bị ảnh hưởng của xã hội, dần dà đã thoát khỏi vòng tay gia đình từ khi tuổi còn niên thiếu. Xã hội văn minh chừng nào, nền công nghiệp càng tiến bộ...có sự chuyển động ngược chiều là thiếu thốn tình cảm gia đình, thiếu vòng tay âu yếm của người mẹ, sự chăm sóc của người cha. Thực tế đó đã là nỗi lo toan của nhiều bậc phụ mẫu đang tấp bập với công việc hàng ngày lo cho cuộc sống.

Ông có thể than với bạn ông “Con tôi lúc này nó hay đàn đúm với những bạn bè của nó mà tôi không thích mấy.” Bà có thể tâm sự với mẹ mình khi hai người cùng chuẩn bị bữa ăn tối

trong căn nhà bếp đầy đủ tiện nghi “Mẹ ơi, mẹ giúp con trông các cháu khi con chưa đi làm về, nha mẹ.” Bà nọ than “Con tôi nó không đi chơi, nhưng nó ngồi trong nhà dán cứng mắt nó vào cái computer?” Thăng bé mới 10 tuổi.

Thời gian một ngày dài lắm với 8 hoặc 10 tiếng đồng hồ nơi công sở, và có thể dài hơn với những người làm công việc buôn bán. Thời gian nào dành cho các con? Thời gian nào dành cho ta? Nhưng thời gian của trẻ con không đủ cho chúng chơi. Chúng có thể chơi game với bạn bè tại trường. Chúng có thể rủ nhau đi một vòng trong các khu shopping sau giờ học. Có thể chúng và bạn bè cùng về nhà chơi chung với nhau. Hoặc ngồi quán cà phê, hoặc lang thang trên đường phố. Có quá nhiều trò để giết thì giờ thay vì dùng thì giờ vào các công việc hữu ích hơn. Làm thế nào đi chăng nữa, tuổi trẻ vẫn là tuổi của những hoạt động náo nhiệt, những tập hợp chơi chung với bạn bè cùng lứa tuổi, cùng sở thích.

Hường Đạo, Phật Tử, Thanh Sinh Công...các hoạt động xã hội, thể thao...có giúp giải quyết phần nào sự thiếu vắng thời gian chung trong các sinh hoạt gia đình. Giúp tuổi trẻ những quen với nếp sống gia đình và làm những việc hữu ích. Có thể.

Baden Powell, một Huân Tước người Anh, trong khi phục vụ trong quân đội tại Châu Phi, ông đã nhìn thấy kết quả tốt khi một đứa trẻ biết hướng những hoạt động của mình vào những mục tiêu hữu ích. Ông nhìn thấy nhu cầu sinh hoạt của tuổi trẻ. Nhìn thấy sự ảnh hưởng qua lại giữ những đứa trẻ cùng lứa tuổi. Và từ đó, năm 1907, phương pháp hướng đạo ra đời. Từ ngày Hường Đạo ra đời, có biết bao nhiêu

thanh niên thiếu nữ đã tham dự vào trò chơi ấy. Vâng! Hướng Đạo chỉ là một “trò chơi cho trẻ em” nhưng nó là “trách nhiệm của người lớn.” Việt Nam có câu “Măng non dễ uốn” không uốn nắn, không tập tành, “Gần mực thì đen, gần thì sáng” là lẽ tất yếu mà thôi.

Có người hỏi: “*Đi hướng đạo là chỉ có ca hát, vui đùa và đi cắm trại với đám con nít chỉ tốn thì giờ. Có đúng vậy không?*” Một huynh trưởng HĐ đã trả lời: “*HĐ là một phong trào bổ túc giáo dục giữa gia đình và học đường về đức tính và khả năng tháo vát. (Không chuyên về kiến thức như ở trường học.). Vui đùa, ca hát, sống ngoài trời... đó là một trong những phương pháp giáo dục trẻ. HĐ giáo dục trẻ bằng trò chơi nhiều nhất, bởi tính trẻ là tính năng động, ham vui. Bạn thử nghĩ nếu bắt trẻ ngồi một chỗ trong một căn phòng để nói chuyện đạo lý... thì kết quả sẽ như thế nào? Muốn tìm hiểu trẻ thì phải sống hòa với chúng, có như thế, việc hướng dẫn trẻ sống lành mạnh sẽ dễ dàng hơn. Còn muốn biết HĐ vui và hữu ích như thế nào thì xin mời bạn gia nhập cuộc chơi với chúng tôi. Còn nữa, khi làm việc thì phải chấp nhận tốn công sức và thì giờ.*”

Cuộc chơi của HĐ là như thế.

Trở lại đại gia đình trong một buổi sáng tập trung nơi sân trường. Họ là một Đại Gia Đình, là sự tập hợp của những người chưa quen nhau trước đó...và bây giờ họ có thể cùng chơi chung với con cái, hay cùng bạn nhẩn nha thưởng thức ly trà thơm bên cạnh những đứa con đang chạy nhảy vui đùa trong những trò chơi ngoài trời.

Và đây. Khu rừng bao bọc bởi những hàng cây redwood cao vút. Ánh nắng buổi sáng xuyên qua ngọn cây vẽ xuống khoảng đất trống giữa rừng những nét nghệch ngoạc; bọn trẻ đã thức dậy thật sớm lẳng xăng chuẩn bị bữa ăn sáng trước khi tham dự chuyến thám du. Tiếng chim kêu hòa lẫn trong tiếng gió vi vu, không khí trong lành, lòng người phơi phơi như hòa nhập vào thiên nhiên, mọi lo toan, mệt nhọc đã

bỏ bên kia bờ rừng, không còn tiếng phone reo, không còn tiếng động ồn ào của dòng xe cộ. Một ngày thoải mái đã có khả năng đưa đến những giây phút thật sự thư giãn, tạm quên đi những mệt nhọc đời thường.

Tại San Jose có nhiều đoàn Hướng Đạo như thế đang hoạt động. Có thể nói hoạt động Hướng Đạo là sự kết hợp giữa gia đình, học đường, là sự nối kết giữa người lớn và trẻ em, là tạo tình thân giữa nhiều gia đình Việt Nam, là tìm sự nghỉ ngơi cho người lớn và thoải mái cho con trẻ. Những đoàn Hướng Đạo Việt Nam được điều hành bởi những thanh niên, thiếu nữ, những người lớn có tấm lòng yêu trẻ. Nhưng huynh trưởng HĐ là ai? Xin được trích dẫn lời của Huân Tước Baden Powell, người khai sinh ra phương pháp hướng đạo: “*Họ là những người tự nguyện dùng thì giờ, tài năng và trong nhiều trường hợp, cả tiền của họ nữa để tổ chức việc giáo dục cho các thanh thiếu niên. Họ làm như vậy mà chẳng hề có một ý nghĩ mảy may nào về phần thưởng hay lời ngợi khen. Họ làm như vậy vì lòng ái quốc và kính yêu đồng bào mà thôi*” (Trích trong cuốn Vào nghề trưởng Hướng Đạo-BP) Chân dung người Huynh Trưởng Hướng Đạo là như vậy.

Để trở thành một trưởng HĐ cụ Baden Powell nói “*Các đoàn trưởng phải nhớ rõ, ngoài nhiệm vụ đối với đoàn sinh, anh chị còn có bốn phận đối với phong trào coi như một khối toàn nhất. Đoàn trưởng phải tự đặt mình trên những cảm nghĩ nhỏ nhen của cá nhân và phải có một tinh thần rộng rãi để sẵn sàng đạt tư kiến dưới những cử chỉ cao cả của toàn thể.*”

Cao quý thay những tâm hồn như thế.

Còn tuổi trẻ Việt Nam, những người hiện đang cùng với hàng ngàn bạn trẻ khác tham dự vào cuộc chơi HĐ là ai? Họ được gọi là các Hướng Đạo Sinh. Các bạn là ai?

“*Từ thơ ấu, người ta gọi tôi là chú Sói Con, các anh lớn tuổi không cho tôi tham dự trò chơi*

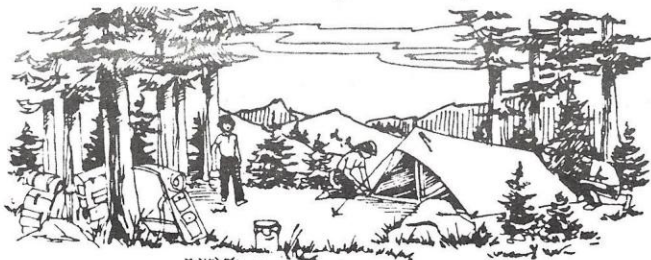
lớn. Tôi ước mơ được thành Thiếu Sinh, tuổi Thiếu Sinh lại giới hạn tôi khai phá tìm tòi, mạo hiểm. Tôi lại muốn tham dự vào Kha, tuổi Kha đưa tôi vào con đường phiêu lưu, phá phách... Tôi chán và mệt mỏi, muốn trở thành Tráng Sinh đứng đắn và trưởng thành. Rồi một ngày nào đó tôi phải lên đường... từ giã phong trào Hướng Đạo?. Không, tôi không muốn! Tôi muốn trở thành chú Sói con sống ở đâu đó trên quả địa cầu này, chữ Hướng Đạo luôn luôn ở trong tôi." NVT .

(Lời trích dẫn trên đây được đọc thấy trong một website của Hướng Đạo Việt Nam).

Từ ngày bỏ nước ra đi cho đến nay, trên khắp thế giới đã có hàng chục ngàn thanh thiếu niên Việt Nam tham gia trò chơi lớn với những huynh trưởng Hướng Đạo Việt Nam. Vào những ngày cuối tuần, đâu đó trong vườn cây ở các công viên, trên sân các trường học, trong những khu rừng đã vang lên những tiếng cười của trẻ, những tiếng reo vui trong các cuộc chơi dù vùng tuyết lạnh Canada, Na Uy, Thụy Điển, hoặc xa xôi tận bên Úc Châu, hoặc trong các công viên xứ Ba Lê ánh sáng, Nữ Ước ồn ào, các bạn trẻ sống trọn với tuổi thơ, tham dự những buổi thám du, đua thuyền, leo núi...hoặc thăm viếng các di tích lịch sử, danh lam thắng cảnh. Các bạn trẻ lớn lên sau này chắc không quên được đã có một thời như thế. Và, cha mẹ bớt được nỗi lo, con trẻ có được những giờ vui đùa cùng chúng bạn.

Xin được nghiêm cẩn kính chào. Bạn đã có một thời vui tươi như thế. Đã có một gia đình như thế. Các Hướng Đạo Sinh.

(Mùa Thu năm 2003, thân gửi cáo độc giả Liên-Lạc.)

Phân Ưu

Được tin buồn :

Trưởng NGUYỄN THỨC TOẢN

Tên Rừng : Báo Nghiêm chính
sinh ngày 01-1-1911 tại Huế.

Nguyên Ủy-viên Huấn-luyện Miền Trung

- Ủy-viên Ngành Tráng

- Ủy-viên Liên-lạc Quốc-tế

của Hội Hướng-Đạo Việt-Nam

đã từ trần ngày 20-10-2003, Hướng thọ 93 tuổi.

Lễ Hoả thiêu và An táng được tổ chức tại Saigon
vào ngày 24 tháng 10 năm 2003.

***

Chúng tôi xin thành kính chia buồn cùng Tang-
quyển và Cầu Nguyện Vong-linh Trưởng

Nguyễn-Thức-Toản

được thành thối nơi Tiên Cảnh.

V.P. Hướng-Đạo Trưởng-niên

Ban Phụ-trách Báo Tin Liên-lạc

Tôn-Thất-Thiện & Nguyễn-Trung-Thọai

Tr. Nguyễn-Thức-Toản (đứng chính giữa,
nhìn thẳng), trong một khóa Huấn-luyện.

Các Trưởng Nữ Hướng Đạo Nhỏ Lại Rừng

Trưởng **HỒ THỊ TIỂU SÍNH**

1.- Họ và Tên : HỒ THỊ TIỂU SÍNH
Ngày Sinh 15 - 8 - 1924
Tên Rừng Trước : Bergeronnette joyeuse
Từ 1990 : Vịt Nước Vui Vẻ
Nghề nghiệp 1949-53 Dạy trường Trung Học
Bạch-Vân , Phan Thiết
1960-69 Dạy Trường Trung Học
Trung Thu và Minh Hưng
Giám Đốc Xưởng dệt "BlancTex"
(vải drap và vải bố cho vỏ xe
Michelin tại Saigon
Giám Đốc Công Ty Xuất Nhập
Cảng TÍN HÒA tại Saigon
Từ năm 1971 : Ở Ngoại Quốc :
Canada 1978 - 60 và 1990 - 92 Dạy Nấu ăn tại
ART CULINAIRE DE MONTREAL

II.- Gia-Đình :

Chồng Tr. LÂM TÔ BÔNG
Con 5 trai và 2 gái
Địa chỉ hiện tại 4623 Melrose NDG
MONTREAL H4A 2S8
Điện thoại (514) 488-7863

III.- Hoạt Động Hướng-Đạo

Ngày gia nhập Năm 1940
Lúc còn học trường Gia Long tôi gia nhập đoàn Hướng Đạo Nữ Hướng Đạo tại Saigon "Fédération française des Eclaireuses" do Trưởng Colette Breton (Chef Bagherra).

Lý do tham gia a) Đọc sách, tôi nhận thấy đời sống Hướng Đạo rất lý tưởng
b) Tôi có chị bạn Nguyễn Thị Minh-Hiệp làm Phó Đoàn Trưởng của Liên Hội Hướng Đạo nói trên. (Chị Hiệp trước năm 1945 có đi Huế lấy Bằng Rừng Bạch Mã) Chị có tên Rừng là Coccinelle.

Các bạn HĐ cùng thời 1) Chị Trần Xuân Cúc Phương và chị Cao Thị Thiện, cả hai Chị đều là giáo viên trường Nữ Học Phan Thiết

2) Hai Trưởng Hường-Đạo Tôn Thất Đông và Tôn Thất Sừng
dạy trưởng Bạch Vân , Phan Thiết

Vào Saigon có quen thân với các Anh, Chị : Nguyễn Hữu Mưu,
Ngô Thị Chi, Trịnh Thị Tâm, Nguyễn Thoại Dung : đều là Hiệu
Trưởng và Giáo viên trường Aurore và tất cả đều là Trưởng
Hường Đạo.

KỶ NIỆM KHÓ QUÊN TRONG ĐỜI HƯỚNG ĐẠO CỦA TÔI:

Kỳ Trại Hè năm 1942, chị Nguyễn Minh Hiệp, Phó trưởng đoàn Nữ Hướng Đạo Saigon ra Phan Thiết nghỉ mát. Ba Má chị có một cái nhà rất to ở cạnh biển “Thương Chánh”. Nào là vườn cây ăn trái, vườn rau cải, sân cỏ, có cả đôi ba cây cổ thụ (vì trước là nhà thờ Cụ Nguyễn Thông, ông nội của Chị). Sau 1938 Ba Má chị cất thêm nhà, xem như nhà tư vậy. Trên lầu , dưới nhà, nhà xe, sân banh, bãi cỏ thấy thấy đều rộng rãi thênh thang. Vì thế Chị có ý mời Đoàn Nữ Hướng Đạo Trưng Trắc Phan Thiết cắm trại ngay khoảnh đất trống sau lưng nhà đó. Lúc ấy Ba Má chị ở Saigon, nên chị bảo đảm chúng tôi tha hồ vui chơi, không có sự ngăn ngại nào cả. Đi theo chị về dự trại có 3 em Nữ Hướng Đạo mà tôi được quen biết cả năm qua. Đoàn chúng tôi ở đây có tất cả 20 em với 2 chị Trưởng : Chị Trần Xuân Cúc Phương và chị Cao Thị Thiên, giáo viên trường Nữ Tiểu Học và trường Cẩm Bàn, còn tôi trong Bầy Chim Se Sẻ cũng khoảng 20 chim non. Nhưng trại kỳ này có “Lửa Trại” nên các chim non không dự. Chương trình đã thảo luận chung. Xong lửa trại thì xếp chỗ nghỉ đêm nay trong nhà chị Hiệp, ai cũng mang theo “túi vải ngủ”.

Hôm ấy, 6 giờ sáng tụ họp tại nhà tôi, đi bách bộ độ 1 giờ là đến biển, và tắm biển, 8 giờ rưỡi họp tất cả lại, mọi người thấy khoan khoái vô cùng. Sau 20 phút họp Tinh Thần do Trưởng Hiệp và Trưởng Cúc Phương đảm trách. Cảm tưởng các em bộc lộ tất cả sự hài lòng và cũng cảm thấy “đói lòng !” nên chúng tôi đem bánh mì chả và lạp xưởng ra điểm tâm tại biển, mới được tắm xong nên phải khác biệt với cái ăn sáng trong nhà vào mùa hè ! Muốn tiết kiệm thì giờ và dưỡng sức cho đêm lửa trại nên Tr. Hiệp có nhã ý nhờ vợ chồng chú “gác gian” nấu xôi đậu muối mè rồi xếp sẵn 27 phần gói trong lá chuối. Đúng 12 giờ rưỡi mang ra biển cho chúng tôi dùng trưa cho tiện ! Sau đó có vài trò chơi nhẹ nhàng. Em nào nhận xét một lối đi, đứng, hoặc nói, cười, một điểm đặc biệt của một Trưởng hay một bạn mình, đứng ra nhái cho giống để cho mọi người đoán được “là ai” thì được “băng khen” rất là hào hứng ! Xem đồng hồ 2 giờ rưỡi, nghỉ trưa, trải chăn ra nơi đóng cát, có em ngủ ngon lành vì ngọn gió biển mát và khoẻ. Có em kéo cả đội đi vòng chơi dưới mấy gốc cây “bàng” có bóng mát, lại có ghế dài dọc theo mấy cái quán nhỏ lợp tranh. Đúng 3 giờ chiều, các trưởng ra hiệu “tu huyết” tụ họp để phân công cho bữa cơm chiều. Chúng tôi chia làm 3 đội A, B và C.

Đội A do Tr. Cúc Phương

Đội B do Tr. Cao Thị Thiên

Đội C do tôi là Chim Xám

Sẽ có một đội lo nấu canh, một đội lo món mặn và một đội lo đồ tráng miệng – trật tự – rửa chén – vệ sinh.

Một Trưởng ghi tên đội và bốc thăm chia công tác. Quán xuyên chung là Trưởng Minh-Hiệp, chủ nhà. Chúng tôi được vào căn nhà bếp phía sau để xem các đồ gia vị, thì ra đã đủ lắm rồi. Chị dắt ra vườn trái cây : nào nhãn, măng cầu, đu đủ, thơm, có mấy cây mía nữa, rồi sau đó có giàn bầu bí, rau cải, hành ngò, ớt , cà, đủ thứ trông vui mắt lạ ! Chị bảo đội nào nấu canh thì ra cắt 2 trái bầu tươi rói trên giàn mà nấu ! Tôi bốc thăm nhằm chữ C số 3, đáng lẽ tôi lo về Tráng Miệng, rửa chén nhưng Tr. Thiện xin đổi vì chị khai với mọi người là tôi biết lo món mặn và các chị em đòi ăn món “cá nục kho” lót mía hay thơm. Có lý, ra biển ăn tôm cá mới đúng ! Chị Cúc Phương, đội A được giấy lo món canh. Trưởng Hiệp nhờ vợ chú “gát gian” 4 giờ ra chợ (sát bên nhà) chỉ mua tôm nấu bầu và cá nục để kho mà thôi. Tôi nhờ tôi và các em có làm thêm bông bí chiên và đọt rau lang luộc, bây giờ kể lại cũng thèm rồi đấy ! Chúng tôi khởi sự làm bếp 5 giờ và 6 giờ rưỡi, cơm, canh xong xuôi. Hai nồi cơm to tương đã có thím Gác gian lo; thím rất tử tế, lại dành làm cá giúp tôi, và bốc tôm giùm chị Cúc Phương.

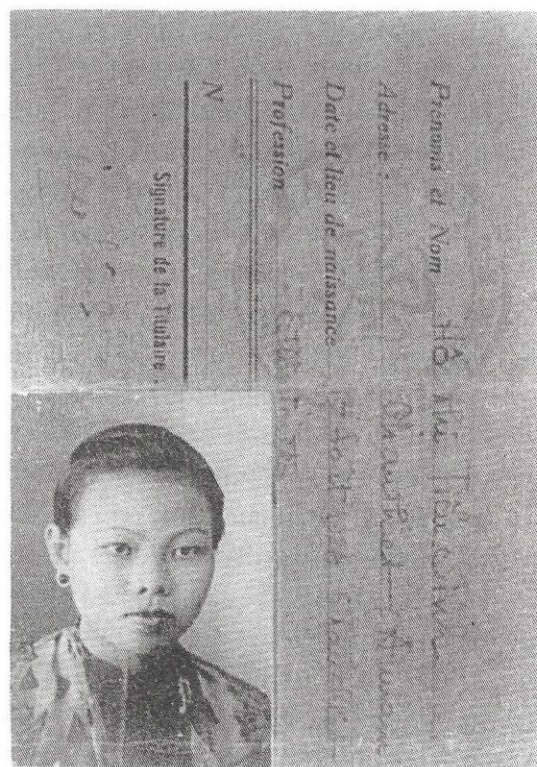
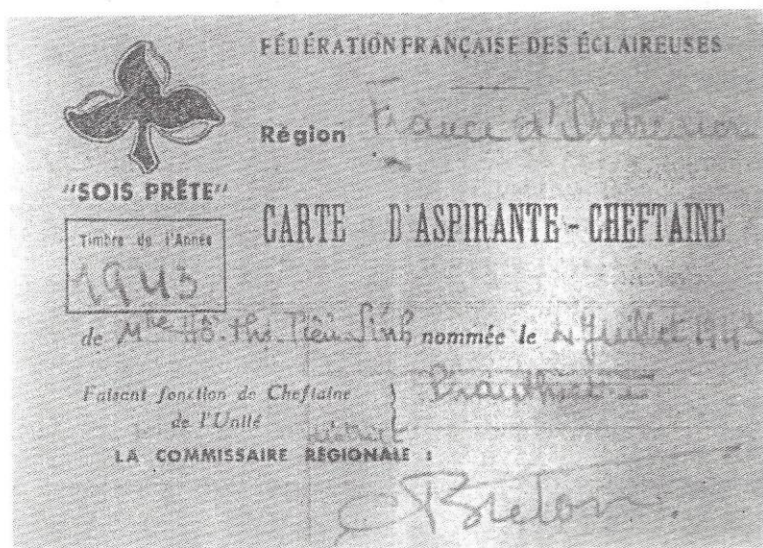
7 giờ tối, trước mâm cơm đậm bạc mà ngon lành, chúng tôi hát bài “Cơm chiều đến rồi. . . “ chúc bằng 3 tiếng hô to “An ngon, ăn ngon, ăn ngon”.

Dọn dẹp xong đã 8 giờ rưỡi. Ngồi quanh nhau trên bãi cỏ, trải chăn, chiếu, giấy báo, thế là bắt đầu ca hát , kể chuyện vui. Không được để khoảng thì giờ lặng thinh, các trưởng phải mở đầu một câu chuyện dính dáng với các em, chúng nó mới hiểu, thấy vui để nói tiếp. Hế mà đi giáp vòng, nhiều lúc kết cấu không ngờ thích thú quá sức! Rồi qua một đề tài khác, có em ngồi cạnh tôi, coi bộ ú ớ, tôi phải ứng khẩu nhưng vừa mở miệng là bị “á khẩu” ngay, vì có chị nào phá tôi, đứng đâu sau lưng, ngồi phốp xuống lấy khăn bịt mắt tôi lại rồi, nhanh như chớp, nhiều em xúm lại khiêng tôi bỏ nằm trên cái mền sẵn nơi thảm cỏ. Mỗi đầu có 4 em túm chặt mí mền, tôi như nằm trong cái võng, họ khiêng tôi đi một đoạn hơi xa, đặt xuống mấy phút nghỉ mệt, họ lấy sức để đứng kê nhau, nắm chặt mối mền, nghe Trưởng Hiệp ra hiệu là bắt đầu đưa cái võng qua lại trên khóm lửa cháy sém sơ sơ. Tiếng hát cả đoàn vang lên cùng tiếng cười rầm rộ của các em đã áp đảo tiếng la hét hoảng trong mền vì tôi đã cảm thấy nóng cái lưng quá rồi! Thế mà bên ngoài cứ tiếp tục hát : “Vui ca lên nào chị em ơi! Hát cho lòng thắm tươi”. Bực tức thật, quả là bất ngờ khủng khiếp !. Chưa hết, chị em còn máng cái võng đặt trên bãi cỏ khác, cách đó độ mười thước. “Màn gì nữa đây? Khổ quá!” tôi tự nhủ. Mấy em bỏ chạy hết, một em la lớn : Chào chim Xám, bọn em mệt rồi, đi chơi ! có 2 chị Trưởng ở đấy. Trời đã tối đen, chị Hiệp mở khăn nơi mắt tôi ra, tôi nom mờ mờ ánh ngọn đèn pile qua lại, giọng chị Cúc Phương : “có thấy gì chưa ? Tôi cố gắng nhìn, trời đất ơi, một hình hài đồ sộ bao trùm trong chiếc mền đen xịt, khiếp vía. Các Trưởng ác thật ! Chị Hiệp lại gần, trấn an tôi : Chị nắm chặt tay tôi và bảo: “hãy kéo cái mền xuống xem, tôi đứng đây với chị mà ! nhắm mắt lại, để kéo đại cái mền. Trời đất ơi ! tay tôi cảm thấy cái gì nhám nhám, đành liều kéo mạnh xem, thì ra 5 khúc gỗ kê sát nhau ! Một tràng cười trong màn đêm tăm tối trong lúc tôi chưa hẳn đã lai tính ! Các trưởng cho tôi khăn ướt lau mặt, xong cùng đi với cả đoàn về ngay chỗ lửa trại. Từ từ mới nghiệm ra cả một sự sắp đặt, đốt một ít củi hồi nào tôi cũng chẳng hay biết. Nghe còi báo hiệu của Tr. Hiệp, mọi người ngồi vòng quanh ngọn lửa tiếp tục nổ tí tách, ấm cúng làm sao Trong giờ phút im lặng Chị Hiệp đứng ra mở lời : “Xin mời Tr.Chim Xám ra đây. Ngày hôm nay là ngày đáng ghi nhớ: Trưởng Bagherra giao cho tôi cái trọng trách tổ chức một đêm lửa trại cho đoàn Trưng Trắc, phải sửa soạn dành cho Chim Xám bầy Se Sẻ một bất ngờ lạ

lùng. Nhân đó Chim Xám sẽ chào và tuyên ngôn 3 lời hứa của Nữ Hướng Đạo cùng nhận tên rừng do Bagherra đặt cho, tôi sẽ nói sau”. Xong Tr. Hiệp nói với các em: “ Các em đứng lên hết, khi chị hô “Chào” các em phải giữ im lặng, đưa tay chào, khi nghe biết tên rừng của Chim Xám thì tất cả lập lại cái tên ấy 3 lần, reo mừng Ha , ha, ha”.

Giây phút thiêng liêng, trong bầu không khí trang nghiêm, mọi người đều cúi đầu, các em vẫn giữ tư thế đứng chào và hô theo quý Trưởng tên cho tôi: “**Bergeronnette joyeuse**” . Tên Rừng tôi có từ đó. Nước mắt cảm xúc của mọi người như thấm nói : “chỉ có tình thương Hướng Đạo mới siết chặt nồng nhiệt mối giây tương ái vậy”

Ghi chú thêm : Năm 1983 gia đình chúng tôi định cư ở Canada, sinh hoạt với quý anh Hướng Đạo Trưởng Niên Montréal. Tôi thấp lùn, bước đi ngắn, thường nói lớn và hay vui đùa, nên các anh chị đặt cho tôi tên Rừng Việt Nam mới : ” *Vịt Nước Vui Vẻ* ” .

Lời Ghi thêm của Liên-Lạc : Như đã dự tính, phần của chị Vịt Nước Vui Vẻ có một bài phỏng-vấn đi kèm, nhưng Bà Chị này bay nhảy khó gặp quá, tìm Chị như đi tìm “le le trên trời”, khi thì là một Bà Hội-trưởng Hội cựu Nữ-sinh Gia-Long Montréal thăm viếng, hội họp với các chị Hội-viên biến hóa bất thường, khi thì vân tập về Chùa tụng kinh gõ mõ, vì là Phó Chủ-tịch Hội ịchùa Quan-Âm Montréal, lúc khác thì a-lô mời gọi các Xóm-viên Trưởng-niên đi họp, đi thăm viếng nhau. Đi rượt khắp cùng, bất kể nắng mưa, các tài-xế autobus đều biết mặt Nữ-Hiệp này. Khiếp thật !

Một đời Hương Đạo

Minh Như TRẦN VĂN ĐƯỜNG

Ngày 22 tháng Giêng năm Kỷ Mùi, trong một xóm nhỏ cuối thôn, trên dải đất chữ S của tộc Lạc-Việt, dưới vòm trời Nam Á, một trẻ chào đời. Nó lớn lên trong khung cảnh sần vả, bên cạnh những nông dân chất phác, chỉ biết đổ mồ hôi để đổi lấy bát cơm, Đời sống thật thanh bình, giản dị. Có lẽ cảnh đời ấy đã ảnh hưởng nên tánh nó hiền hòa, nhân hậu, thương người và không bao giờ ích kỷ.

Lần theo nhịp lớn, nó được đi học chữ Nho. Cha nó là một ông thầy thuốc bắc, biết chữ Nho và chữ Quốc Ngữ. Cho đến bây giờ hơn 70 tuổi, gần cuối đời, nó cũng không biết tại sao cha nó lại biết được 2 thứ chữ ấy, vì khi nó đi học chữ quốc-ngữ, nó phải vào xóm nó ở, không người nào biết chữ.

Sống trong lòng thiên nhiên, từ sớm nó đã biết nấu cơm, kho cá, nó đã biết : . . . trồng thuốc, tía đậu, vung phân, tưới nước , chăn trâu, chăn bò v.v. . . .

Thưa quý Anh, thằng nhỏ ấy là tôi, Trần Văn Đường.

Nếp sống phồn hoa đô hội, xe hơi, máy lạnh, lòng người tráo trở, vật chất đua đòi, bụi trần đã làm tôi ngộp thở, Có lẽ căn bản nặng trở về với thiên nhiên đã đưa tôi vào Phong Trào Hương Đạo, có lẽ căn bản nặng ấy đã đưa tôi đến quyết định lập đồn điền, hơn là sống trong phòng lạnh của một Kiến-trúc-sư.

Tôi nhờ được duyên lành, nên hầu hết đời tôi đều được “đi tắt”. Vào trường kiến-

trúc, tôi vào bằng concours. Vào Hương-Đạo, tôi cũng vào thẳng Tráng-sinh.

Nơi trường Kiến-trúc, chúng tôi chỉ có 5 đứa, mà được cả 8 ông thầy săn sóc dạy dỗ : 7 ông tây thiết và 1 ông tây lai. Nơi Phong trào H.Đ. tôi cũng học hỏi thẳng nơi sư Hoàng-Đạo-Thúy ở Tráng Đoàn Lam Sơn.

Từ ngày qua Mỹ, tôi đã nghe khá nhiều anh phê bình anh Thúy. Hơn 10 năm nay tôi vẫn lặng nghe và không hề phát biểu ý-kiến. Riêng tôi, tôi vẫn thương và kính anh ấy, như từ thuở nào. Thời gian ngắn mà tôi được gần anh ấy, tôi đã học hỏi rất nhiều về đạo làm người. Chuyện về sau là chuyện riêng tư của mỗi người, mỗi cá nhân trong mỗi cảnh, tôi không đủ yếu tố để suy và, do đó, để bình.

Thời 1939, Tráng Đoàn Lam Sơn đã nghệt thở quá rồi mà các anh thì không có anh nào muốn rời tổ ấm.

Tuy nhiên tình cảm là một chuyện và sự việc cần lại là một chuyện khác. Rốt cuộc rồi cũng phải có một “Lê Lai cứu Chúa”. Lam Sơn đã nứt ra làm Tráng Lê Lai khăn quàng lam viền tím.

Tráng Trưởng ?

Anh già này cùng tôi có khá nhiều tương đồng trên nhịp song hành. Cùng học Pétrus Ký, cùng ra Hà-Nội học Kiến-Trúc, cùng là H.Đ. Lam Sơn. Tôi đồng hành cùng y từ lúc cái mục ruồi trên mặt y còn nhỏ xíu với vài cọng râu xanh, cho đến ngày nay, cái mục ruồi ấy to tổ bố, chòm lông đã nhuộm nhiều sương tuyết bụi đời nên cố gắng cũng khó tìm

được một cọng còn xanh. Y tên là Trần-Văn-Bốt.

Các anh đã biết tên y rồi, chắc không cần tôi nói thêm gì nữa. Nhưng lúc y làm Tráng trưởng Lê Lai, y còn trẻ, rất hoạt bát, rất hăng say. Nhờ y mà Lam Sơn bẻ bụng một cách yên lành tốt đẹp.

Tôi ở lại Lam Sơn, bạn đồng niên của tôi là Trần Hữu Xoàng, tôi còn nhớ tên một vài người khác như Nguyễn Kèn, trưởng thuốc (nghe như sau này y làm tướng bên kia), Ứng-Văn-Hiệu (trưởng nhỏ rằng “sang ngang” lập gia đình mới.)

Thời gian tôi ở Lam Sơn không được lâu dài. Mãi về sau nhiều chuyện xảy ra cho đời tôi, tôi cảm thấy mình có phước, nhưng phước không được đầy.

Toán-trưởng của tôi là sinh-viên Nguyễn-Sỹ-Dinh, sau này là Bác-sĩ Nguyễn-Sỹ-Dinh, hành nghề ở Bệnh Viện Đà Lạt, hiền như bụt, mọi việc đều chu đáo; một chi tiết tôi còn nhớ : hôm ấy đã 10 giờ tối rồi mà chúng tôi còn lẩn quẩn theo đường núi quanh co ở rừng Thái Nguyên. Cả bọn đều vừa đói vừa khát, mà chưa ra khỏi núi được. Đến giờ chót anh ấy móc trong “sắc” ra một ít chanh cho mỗi đứa chúng tôi nửa trái chanh, còn phần anh ấy, dường như không có. Khi ra khỏi núi rồi, đến chỗ hẹn, anh Thúy và các anh khác đều chờ nơi ấy, có cả một ông Tây, dường như là Consigny, với một nồi trà to tướng.

Chu chọa ! Không biết có ai hỏi thử tên già không nên nét Mai-Xuân-Tý coi y kinh nghiệm “sương lên tiên” “nà nàm thao”. Chứ thú thật, trong hoàn cảnh này, chúng tôi uống được ngụm trà nóng, thật tình, tôi cho là “sương lên tiên” rồi.

Cũng nhờ H.Đ. mà tầm mắt tôi được mở rộng thêm về sử-ký địa-dư của Quê Hương mến yêu. Một lần, dưới sự hướng dẫn

của anh Huỳnh-Văn-Nhu, chúng tôi làm một vòng Thanh-Hóa, Ninh-Bình, độ năm sáu ngày gì đó. Chúng tôi xuống ga Bửu-Sơn với xe đạp, sắc H.Đ. và một ít dụng cụ tối cần khác vào một buổi trưa. Theo chương trình, chúng tôi đi qua Phố-Cát, Thạch-Thành. Đây là một vùng đồng khô cỏ cháy, đìu hiu, nóng bức, chúng tôi đứng nghỉ ở một nơi mà về sau tôi có một hạnh ngộ trong đời một vùng có cây cối xanh tươi, có suối mát chảy quanh, có đoàn cá nhơn như bơi lội, có một đền thờ cổ kính.. Thật là một cảnh trái ngược, như trắng và đen, đối với cảnh vật tiêu sơ quanh vùng. Thật là một cảnh tiên ở cõi trần, trong lòng tôi nghĩ thế và về sau tôi được biết, thì đúng là cảnh tiên. Nơi đây là đền thờ Đức Liễu-Hạnh Công-Chúa. Cũng trong dịp này, một ngày khác, tôi được hân hạnh cùng ba bạn đồng hành chia nhau đứng bốn góc ngôi mộ Đức Đình Tiên Hoàng, khoan tay hầu, óc tưởng nhớ công ơn thống nhất nước nhà của Người xưa.

Đó là buổi chiều tà, gió tuông cuốn mây đen cuộn cuộn xuống tận những đầu núi đá đen sì sì, không cây cối, chỉ để một viên ánh sáng mặt trời trên đầu non. Trời rờn rợn, đất rờn rợn, trong cái im lặng tuyệt đối rờn rợn, trước cái hùng vĩ của sông núi, tôi bàng hoàng người, như nửa tỉnh, nửa mê, như bồng bềnh lặn trôi theo dòng lịch sử, như cảm thấy Hồn Nước quanh đâu đây. Xa xa, trông xuống, bên tay trái, đền thờ vua Lê-Đại-Hành còn đó trong cảnh hoang sơ vắng lặng. Đời người, hoặc “bị sống” hoặc “được sống”, mấy ai được phước “sống” một lần. Riêng tôi, đến tuổi hơn 70, tôi sống được ba lần, trong ba cảnh khác nhau mà lần này là một : sống với Hồn-thiên Đấ-t-nước. Hai lần khác, ngoài khung cảnh H.Đ. nếu quý anh có ý nghe, tôi sẽ nói sau; một lần tôi sống với THIÊN

NHIÊN và lần chót tôi sống với LÒNG NGƯỜI.

Lần viễn du này, thật là kỳ thú. Chẳng những thấy được nhiều cảnh thuộc tâm lành mà còn thấy được tâm sâu H.Đ. đi vào dân tộc, lại còn được thấy cái uy-quyền gần như tuyệt đối của các quan ta ngày xưa đối với dân đen.

Sau khi hòa bình với cảnh vĩ đại thiên nhiên của đập Bái-Thượng chúng tôi dừng chân, một buổi tối, nơi một vùng núi có vừng trắng tròn, có lũy tre xanh thẳng tắp, có đường mòn cát trắng đi mát chân, đặc biệt là được cùng các anh em H.Đ. ở tại hàn huyên trong tình huynh đệ tràn đầy, được nghe những chuyện đường rừng, mà còn được học múa điệu Xuân-Phả, về sau, anh Mai-Liệt giảng cho nghe về xuất xứ điệu múa dân tộc này. Tôi không bao giờ nghĩ rằng, hoa Bách-Hợp lại có sức mạnh đến độ mọc lên được tới những nơi đèo heo hút gió như Phủ rừng núi Thường-Xuân.

Tôi đã từng đi vòng quanh thế-giới. Độ ấy tôi đã đi suốt giải California, tôi đã dừng chân khá lâu nơi địa đàng Hạ-Uy-Di, tôi đã từng viếng Tòa Bạch-ốc, tôi đã từng đứng chụp hình dưới chân tượng Thần Tự-Do, cũng như đã viếng thăm Tòa Nhà Liên-Hiệp-Quốc, tôi đã đã từng xem cái dome của Hoàng-Cung thần-bí nạm vàng phản ánh tà-dương, nơi bà Hoàng-hậu Soraya ngậm sầu muôn thuở ở Ba-Tư, tôi đã từng nhai miếng steak lạc đà ở Pakistan, tôi đã từng lên tận Nhật-Nguyệt hồ ở Đài Loan, tôi đã từng ăn cá Lý-ngư trên sông Lý-Giang và ngắm cảnh thật mà các anh đã thấy trong tranh Tàu, tôi đã từng leo núi Vạn-Lý Trường-Thành, tôi đã từng ngắm liễu rủ ở Hàng-Châu, tôi đã đó đây hơn mấy chục nước, từ năm 1954, tôi đã thấy biết bao cảnh đẹp, biết bao cái tân tiến của loài người. Còn nữa và còn nữa.

Nhưng các anh ôi ! Tôi thách các anh chỉ cho tôi một nơi chốn mà tôi có thể nhận là đẹp hơn Quê Hương ?

Các anh có thấy cảnh nào đẹp hơn cảnh : hai thằng H.Đ. Nam-ý vừa ra đất Bắc, thuần Phật-Tử, quỳ thốn thức trước Đức Cha Tông, vẻ mặt hiền hòa, bao dung như thần tiên, để cùng Đức Cha hàn huyên về những chuyện Miền Nam, trong một ngôi nhà thờ vĩ đại của đất nước mà không một người công giáo Việt Nam nào không nghe đến, nhà thờ Phát-Diệm.

Có bức tranh gọi là tuyệt tác nào sánh được với bức tranh thô sơ các anh vừa thấy, trong lòng đất Mẹ không còn biên giới địa-phương, không còn ranh giới tôn giáo ?

Mấy hôm nay chúng mình mệt nhọc đói khát, nhứt là dơ dáy quá rồi. Phải “sướng” một cái cho “đã” mới được. Trời ơi ! với cái bọn ở lứa 20-25 này, mà chúng sướng cho đã thì cần mẹ gì (xin lỗi các anh cho tôi dùng chữ Mai-Xuân-Tý một lần để tả cho thật) cái mệt, cái đói với cái dơ bẩn ! Cả bọn trở mặt ra chờ đợi như đang đọc chú Tư Cầu của Lê-Xuyên đến hồi gần sụp lỵ với con Phấn. Bố Nhu tỉnh bơ viết bức điện tín : “vingt étudiants Architecture affamés arriveront à 22 heures.” Người nhận : S.E. Le Tuần-Vũ ở Phủ-Lý. Điện-tín được gửi một nơi nào đó vào buổi xế trời. Vị đại quan này có hai người con cùng học Kiến-trúc với chúng tôi. Trong lúc điện-tín gửi đi hai anh ấy đang còn ở Hà-Nội. Thế mà, 11 giờ tối, một bọn lỏi thoi lếch thếch như ăn mày đến cổng Phủ đường đã có mặt hai bạn đồng song vui vẻ đứng chờ và bên trong một dãy bàn dài có cả nắp bàn trắng tinh. Lần đầu tiên tôi được ăn heo quay ở đất Bắc và cũng lần duy nhất trong đời, tôi nếm tiết canh. Bên trên phía

trong, ở chỗ lễ nghi đúng phép, có mặt cả Quan Ông lẫn Quan Bà niềm nở đón tiếp, trang trọng, với áo dài khăn đóng và bài ngà trên ngực. Trong niềm thân mật như giữa cha với con, Ngài Tuần-Vũ còn giảng cho chúng tôi nghe về nhiều câu chuyện trong đó có việc so sánh người dân Miền Bắc và người dân Miền Nam một cách thật là chí lý. (Vị này sau bị giết vào lúc khởi đầu loạn ly).

Chưa hết đâu, xin các anh chờ một tí. Tiệc gần xong, Ngài Tuần-Vũ đề nghị cùng anh Nhu : Mai này nhằm ngày chúa nhật, các anh có muốn đi viếng thắng cảnh ở huyện (tôi không nhớ tên huyện này) cách đây không xa. Thế là bố Nhu chụp cơ hội liền. Huyện ở cách tỉnh Hà-lam độ mười cây số.

Sáng hôm sau, Ngài Tuần-Vũ cùng đi với chúng tôi. Đến nơi, không những có cả Quan Huyện và gia-đình, mà còn có cả một số thân hào trong vùng. Hôm nay là chủ nhật, vậy mà các chức sắc làm trong văn-phòng Huyện có mặt đầy đủ để đón Ngài Tuần-Vũ, Ngài Tuần-Vũ thì thật bình dân nói nói cười cười với bọn con nít, quần cụt áo nâu. Thỉnh thoảng Ngài dừng chân nói một vài câu với Quan Huyện, còn Quan Huyện thì thật là đúng lễ nghi, lễ nghi với người trên, và cũng đúng uy-quyền với kẻ dưới (chuyện hơi lạ mắt với bọn Nam-Kỳ).

Trưa hôm ấy, nơi Huyện đường, một bữa tiệc có thể nói là có tất cả “sơn hào hải vị”. Tôi nhớ có cả vây và bóng.

Về sau, hai anh bạn học Lãng và Phường cho biết là tối hôm ấy, anh lính lệ ở Phủ đã phải đạp xe đi suốt đêm vào Huyện.

Chúng ta hãy nhắm mắt lại tưởng tượng những gì xảy ra trong Phủ sau khi Ngài Tuần-Vũ nhận được điện tín của anh Nhu và cảnh bốn năm giờ sáng, có người dám đánh thức cha mẹ dân ở Huyện, nhất là về thời gian quá ngắn để tổ chức mọi việc.

Về sau, khi thấm nhuần khá nhiều nếp sống đất Bắc, đôi khi nhớ lại, tôi hủ vía cho ông Huyện. Nếu tối hôm ấy, ông nổi hứng, lên về Hà-Nội đánh mạc-chược, ngày chúa nhật hôm sau, thì việc gì sẽ xảy ra cho ông ?

Đời H.Đ. Bắc-Kỳ của tôi thật phong phú. Tôi đã được mở mắt, ở nhiều lãnh vực, mà nếu tôi không thấy tận mắt, không nghe tận tai, thì tôi không thể tin là có được. Tôi vốn tánh lành, dễ xúc động. Mặc dầu thời ấy, dân Bắc và dân Nam cũng đều là dân bị trị, nhưng tôi còn nhớ 2 sự việc làm cho tôi phải nhận nước mắt vào trong.

Cảnh thứ nhất : Một hôm đi trại, chúng tôi dừng chân, dừng xe đạp thì đúng hơn, nơi một chợ nhà quê. Tôi vốn người thuộc hạng không được cao lắm. Thế mà đại đa số những người ở chợ ấy chỉ đứng đến mấp tai tôi, mà khổ người cũng chỉ được độ 8/10 khổ của tôi. Tôi hỏi một anh nhà quê, đang thận trọng ôm một cái đầu (bằng gỗ) gạo đỏ độ hơn lít. Anh ấy đáp tỉnh bơ : “cho trẻ con ấy mà!” Lòng tò mò đã đưa tôi đến hàn huyện và tôi được biết ở vùng này, người lớn chỉ ăn khoai sắn, chỉ có trẻ con mới được ăn gạo. Thảo nào !!!

Lần thứ nhì : Tôi thấy hai người đàn bà kéo cày trên thửa ruộng rộng bằng bàn tay vào một ngày rét mướt.

Đồng bào ôi ! Mẹ Việt Nam ôi ! Sao mà khổ thế này ! Viết đến đây lòng tôi còn xúc động và nước mắt tôi vẫn còn lưng tròng. Năm 1987, tôi cũng thấy 2 người đàn ông kéo cày ở vùng quê ngoài thành Bắc-Kinh, cách công trường Thiên-An-Môn độ chừng 5 cây số, nhân một dịp thật tình cờ.

Chuyện dài Hương-đạo nói đến bao giờ cho cùng. Hơn nữa, mấy ông già H.Đ., mỗi tháng chỉ có vài trăm bạc, sức đã mòn mà tiền không có, bản tin Liên-Lạc không biết có chịu đăng cho tôi không, tôi xin bớt dòng dài để tóm tắt.

Ngày xưa chúng tôi “chơi H.Đ.” đơn giản hơn ngày nay nhiều. Lấy “lòng” ở với nhau chớ không lấy “lý”. Chúng tôi thường huýt gọi đàn khi đến nơi xa lạ. Khi thấy một anh nào, sau khi nghe “ồ mi sol, mi đô, mí sol sol sol đôôô” mà mắt sáng, miệng cười, đơn đả chạy lại là 100%, ta có thể chia tay trái, và tin anh ấy còn hơn anh ruột của mình. Luật lệ của đại-gia-đình cũng ít chữ nghĩa hơn, nhớ những tóm lược là đủ : “Trung Thành với Tổ Quốc, Giúp ích mọi người và tuân theo luật H.Đ.”. Ngón cái đặt trên ngón út thì nói :”le fort protège le faible”. Chia tay trái thì biết đó là phía con tim, mà đối với người H.Đ. “Tâm” là trước nhất. Mười điều luật cũng gãy gọn hơn, Tôi là Hương-đạo E.D.F. đâu có hai chữ “tâm linh”. Vậy mà việc sùng đạo mình , kính đạo người, đâu có kém người H.Đ. thuở này. Người H.Đ.

gương mẫu của tôi là anh Trần-Văn-Quế, tuy H.Đ. kaki, (thường thường dân H.Đ. áo nâu gọi H.Đ. Nam kỳ là H.Đ. kaki, hay H.Đ. nhà giàu) mà nghèo rớt mồng tơi.

Năm 1945, hồi thời Nhật, chính các anh Trần-Văn-Quế, Lê-Tấn-Tất và một vài anh H.Đ. Nam-Kỳ khác đã đạp xe đạp suốt đêm từ Saigon đến Mỹ-Tho và sáng hôm sau qua Bến-Tre để . . . cưới vợ cho tôi, chỉ vì biết tôi là một anh em H.Đ. áo nâu cần được giúp đỡ. Thuở ấy mua vé xe lửa đi Mỹ-Tho có lẽ cũng khó như đi xe đò về Miền Tây hiện giờ. Một anh H.Đ. kaki làm trong cơ quan bán vé chỉ xoay sở được 2 vé cho cha tôi và tôi. Đến khi đưa vợ lên Dalat tiếp tục học thì được các anh Tôn-Thất-Đính, Nguyễn-Chữ, Dương-Bá-Nuôi đãi cho một tiệc cưới vợ vô cùng thịnh soạn với kẹo đậu-phụng nước trà dưới ngọn đèn dầu (trụ sở mới chưa có điện và quà cưới độ mười bát đĩa sành.

Chuyện lấy lòng chớ không lấy vật mà ở đời còn dài dài không bao giờ nhắc hết được giữa anh em H.Đ. ngày xưa . . .

T.V.Đ.

Lời phụ ghi của Liên-Lạc :

Bài Nửa Đời Hương-Đạo do Tr. Trần-Văn-Đường viết hai năm trước khi Ra Đi Vinh-Viễn (25-12-1995) và giao cho Liên-lạc với lời dặn dò : “Này, anh Ngựa Chậu Khó , tôi nhờ anh một việc là sau khi tôi nhắm mắt, nếu anh thấy Phong trào Hương-đạo có mùi không vui , mấy chú trẻ cứ đem lý lẽ ra mà chơi nhau, không còn nghĩ chi đến “Cái Tình” như cái thời mà anh em chúng mình “chín bỏ làm mười” thì xin anh đọc lại bài này, và nếu anh còn thương tôi thì xin Anh một góc của tờ Liên-lạc đăng bài này. Nếu anh chị em nào đọc xong, thấy những lời kể chuyện của tôi không đâu không đuôi không đáng lưu tâm thì xin bỏ qua cho Già Đường này, còn nếu thấy những tâm sự của tôi, có thể “hâm nóng” tình anh em lại, xin các bạn tiếp tay với tôi.

Nơi xa xăm, tôi sẽ rất sung sướng được biết rằng những giọng này đã có người lưu tâm đến”.

Xin cảm ơn anh Ngựa Chậu khó, mong rằng Liên-lạc sẽ còn tiếp tục dài dài.

TỪ TIẾNG HÁT HƯƠNG ĐẠO ĐẾN NHỮNG THIÊN HÙNG CA HÀO HỨNG BẤT KHUẤT CỦA DÂN TỘC VIỆT

Những tiếng hát kiêu hùng bất khuất xa xưa của tổ tiên ta luôn luôn vọng lại và ăn sâu vào mỗi người dân iệt; từ tiếng trống Đông Sơn thời Văn-Lang, đến tiếng hò reo “sát đất” đời Trần, tiếng hịch “Bình Ngô” thời Lê, và gần đây nhất tiếng kèn xuất quân, quyết tiến, hẳn nhiên không phải tự nhiên mà có, đó là quá trình đấu tranh dài dặc của trên bốn ngàn năm lịch sử oai hùng đã hun đúc nên biết bao thiên hùng ca thể hiện lòng yêu quê hương, đất nước, đó cũng là nỗ lực vô song không thể chối cãi đã đóng góp cho lịch sử Việt Nam tồn tại vĩnh cửu, và giờ đây những bài ca thép nung chí kiên cường đang vang ra từ quốc nội nối tiếp những tiếng hát quật khởi xa xưa cho thấy hùng ca dân tộc chưa hề bị đứt đoạn.

Hoà chung nhịp đập con tim với các bậc cha anh đang nỗ lực đi dựng lại cố giành lại nước để phục hồi tự do, nhân phẩm, mang lại thanh bình và thịnh vượng, giúp đồng bào quốc nội sớm có Tự Do, Hương Đạo sinh Việt Nam trên khắp năm châu hy vọng với cương vị một phong trào giáo dục có thể đóng góp cho tổ quốc những thế hệ trẻ có chí khí đủ khả năng sẵn sàng phục vụ. Trong những nội dung giáo dục được áp dụng, tiếng hát Hương đạo cũng mang một ý nghĩa rèn luyện thanh thiếu niên không phải là nhỏ.

Ta có thể nghe các em Hương đạo sinh bộc lộ những tâm tư, biểu hiện những suy nghĩ của mình về năng lực vô biên của tạo hoá qua khúc ca Nguồn-Thật :

*Anh em chúng ta chung một đường lên
Chung một đường lên đến nơi nguồn thật*

*Nguồn thật là đầy sức sống vô biên
Sống vô biên là sống cùng tạo vật.*

Giáo dục Hương Đạo đặc biệt chú trọng đến tình yêu quê hương, yêu đất nước, và đó cũng là lời hứa đầu tiên của mỗi Hương Đạo Sinh khi thật sự bước vào cuộc chơi Hương Đạo. Tập ca yêu tổ quốc thật đầy đủ, súc tích, chỗ nào có Hương Đạo Việt Nam là chỗ đó vang lên những bài ca cho quê hương Việt Nam, trong đó trước hết phải kể :

*Anh em ơi rèn cánh tay sẵn sàng
Anh em ơi rèn trái tim vững vàng
Tiếng kêu gọi xin ai chớ quên
Anh em ơi Đại Nghĩa luôn tôn thờ
Anh em ơi Kia nước non đang chờ
Chúng ta cùng kiên gan tiến lên
Hương Đạo Việt Nam đước thiêng soi đường
Hương Đạo Việt Nam khó khăn coi thường
Luôn luôn ta bền gan rèn tâm hồn trong trắng
Dâng cho nước non nhà, muôn người
Điểm tô cho xã hội rạng ngời
Chúng ta một lời.*

Quê hương ta hình chữ S muôn đời bền vững bên bờ Thái Bình Dương bởi những bàn tay lo đắp xây của muôn triệu con dân Việt Nam :

*Hình chữ S nằm trên lớp da vàng
Ba giòng sông màu huyết-thống hiền ngang
Tình quê hương tràn lan khắp thôn làng
Khi ta nghe bài quốc ca Việt Nam :
... Này công dân ơi quốc gia đến ngày giải phóng
(Quốc ca VIỆT NAM)*

Để nhớ công đức các bậc tổ tiên trong quá trình dựng nước và giữ nước, các em Hương thường hát các bài : Anh hùng xưa :

Anh hùng xưa nhớ hồi là hồi nưên thiếu

Dấy binh lẩy lau làm cờ
Quên mình là mình giúp nước
Hết sức giữ gìn đất nước
Dấn thân khắp nơi nguy nàn
Ngàn thu lừng danh đất Bắc
Sứ quân khắp nơi kinh hoàng
Tiếng lừng nước non

- Nước non Lam-sơn

Vùng non cao ngất khí thiêng
Tung bừng một sáng mùa xuân mới
Tiếng reo vang theo cùng hơi gió đàn xa vời
Vùng ô lên sương tan mờ trong mây khói
Bóng quân đi theo tiếng chuông oai hùng rởi
Nước non Lam Sơn, nước non Lam Sơn
Bóng cờ bay phấp phới
Khắp nơi cờ vàng, khắp nơi cờ vàng
Muôn hồn quân Nam.

- Bóng Cờ Lau :

Ta cùng nhau đi, thăm nơi hùng xưa
Oai linh đứng muôn đời giữa nơi sương cùng núi
Và sân đá tường rêu dãi gan sương cùng mưa
Ngàn bông lau reo đưa theo chiều gió phất phới
Đấy bóng cờ năm xưa còn đâu đây
Kìa bao tiếng trâu xa còn vọng trong khói mơ
Để chừng như tiếng loa trong rừng cây
Hoa Lư ơi ! non lau còn trong sương gió
Đến muôn đời mà không dứt lời ca
Vời tiếng gió ! Hoa Lư ơi ! với tiếng gió, Hoa Lư ơi !
Muôn năm còn trong sương gió
Đứng oai hùng cùng với nước nhà.

Giáo dục đoàn sinh thấm nhuần yêu
cầu cho công cuộc bảo vệ đất nước, Hương
Đạo thường áp dụng các bài :

- Đèo cao, đố ta
- Thì mặc đèo cao, đố ta
- Những lòng yêu nước, đố ta
- Còn cao hơn đèo, đố ta đố ta là hò hò đố ta, đố ta

Hoặc :

Nào đoàn ta tiến
Theo dấu bao đấng anh hùng
Liều mình xông pha
Băng mình vào chốn đạn tên
Quần ta ! xông pha
Một tay . . . hai tay . . . .

Những tiếng hát chứa chan tình người
đầy rẫy tình thương Hương Đạo một cách
thấm thiết, ta có thể nêu lên một vài bài ca
tiêu biểu :

Hợp mắt

Nào về đây ta hợp mắt cùng nhau
Cuộc đời ta sống có những ngày thanh thoi
Anh với tôi ta cùng sống chung trọn ngày
Rồi mai này chúng ta lại gặp nhau.

Mang lửa về tim

Màn đêm buông lời theo ánh lửa dẫn tàn
Tình anh em ta theo ánh lửa tràn lan
Tim ta đây còn khắc ghi bao nhiêu mối tình mặn nồng
Lửa đêm nay tàn, nhưng lửa hiện còn cháy âm thầm
ngàn đời
Biệt lộ muôn phương ta nguyện đem lửa thiêng rải
rắc khắp chốn
Mong mãi sau ngọn lửa thiêng cháy lên đốt lòng mọi
người.

**Bộc lộ tình hồn nhiên, luôn luôn vui
tươi trong khó khăn thì có :**

Anh em ta cùng sát cánh vui ca
Ta reo bao lời hát xương khắp nơi
Trời mà u ám lòng ta cứ vui
Trời mà trong sáng lòng ta càng vui.

**Ai đã dự cuộc chơi Hương Đạo chắc
hẳn đều phải công nhận tới tiếng nói từ đáy
con tim :”Hương Đạo một ngày Hương Đạo
suốt đời”, từ đó các Hương Đạo sinh muôn
người như một đều cảm thấy quyến luyến
chẳng muốn rời tay nhau trong những lần tạm
chia tay :**

Lúc thú vui này lòng càng quyến luyến anh em chúng
mình
Những thú vui này lòng mình những muốn anh em
thấu tình
Rời tay nhau nhớ nhau nhé
Tình anh em chớ quên nhé
Lòng anh em nhớ nhau tuy xa mà hoá ra gần.

Beo Hoat Bát

Các Trưởng Nữ Hương Đạo Nhớ Lại Rừng

Như đã trình bày ở Liên Lạc số 46 tháng 6/2003. Chúng tôi có dịp thưa rằng : Phong trào HĐVN có được ngày hôm nay đó là nhờ công khó, tâm trí và tinh thần B.P. của các Anh và các Chị Trưởng HĐVN cùng xây đắp lên. Phần các anh Trưởng thì có khá nhiều tập san, báo chí, bản tin H.Đ thường nhắc nhở; riêng các Chị Trưởng thì - tiếc thay - ít có dịp được nêu cao thành tích, vắng bóng trên diễn đàn Hương Đạo.

Chúng tôi nhận thấy đó là một sự thiếu công bằng, vì các Chị Trưởng đã có cùng thời chung Huấn-luyện, cùng tham dự, những ngày vui buồn có nhau thời ở quê nhà cũng như ra hải ngoại đã đóng góp rất nhiều công lao.

Thà trễ còn hơn không.

Chúng tôi xin mời quý chị gửi về Liên Lạc những “**Vang Bóng Một Thời**” của các chị (theo mẫu bài chị Phan Lệ Nga đăng ở Liên Lạc này, kèm theo hình ảnh cần thiết), để cho các em, các cháu hậu thế được biết là các Bà, các Cô, các Gì đã từng góp sức với các Trưởng (Nam) khác, mới có quang cảnh Phong trào HĐVN ngày nay, chứ đâu phải chỉ một mình các anh ?

Liên Lạc khẩn khoản mời các chị tham gia cuộc chơi chung lý thú này, chúng tôi xin lần lượt đăng theo thứ tự nhận được.

Liên Lạc xin chân thành cảm tạ chị Phan Lệ Nga đã sớm hưởng ứng lời mời của chúng tôi trước tiên

Lú Tuyết, mùa thu năm 2003

Liên Lạc

Trưởng PHAN LỆ NGA

SƠ YẾU LÝ LỊCH HƯƠNG ĐẠO

I.- Họ và Tên	PHAN LỆ NGA
Tuổi	Trên 70
Tên Rừng	SƠN CA TỪ TỐN
Nghề nghiệp	Dạy học, dạy đàn Dương cầm

II.- Gia đình

Họ tên người phối ngẫu	BÙI BÁ LƯ
Con cái	4
Địa chỉ hiện tại	1, Renée Wassner 10600 La Chapelle St Luc

Điện thoại
Điện thư

FRANCE
03 25 74 90 44
lenga@wanadoo.fr

III.- Hoạt động Hướng Đạo

Ngày gia nhập	Hè 1953
Lý do tham gia	Bố tham gia phong trào Hướng Đạo cùng thời Trưởng Hoàng Đạo Thúy
Các bạn cùng thời	Nguyễn Thị Năm, Nguyễn Thị Minh Phương, Lê Thị Vượng, Trần Văn Hoà, Nguyễn Huy Hùng.
Tên những đơn vị	- Ấu Đoàn Hùng Vương, Đạo Nùng Sơn – Châu Thăng Long (Hà-Nội – Bắc Việt) - Ấu Đoàn Hùng Vương, Đạo Hoa Lư - Châu Gia Định (Sài Gòn) - Ấu Đoàn Ngọc Hồi, Liên đoàn Đống Đa - Đạo Hoa-Lư, Châu Gia-Định (Sàigòn) - Uỷ viên ngành Ấu, Đạo Hoa-Lư, Châu Gia-Định
Ngành Nữ Hướng Đạo	- Đạo Thủ Đô – Công cán Uỷ Viên cho đến cuối năm 1959
Các Khoá Huấn Luyện	- Sơ Luyện Ấu Trưởng - Hà-Nội 1953 - Khoá Cứu thương – Châu Thăng-Long (Hè 1954) tại nhà thương Phủ Doãn. - Bạch-Mã Ấu (1956) Hồi Nguyên (Ngũ Khê – Bảo Lộc) - Huấn Luyện Viên khoá Dự bị Ấu Vera Barclay 1957 của Châu Gia-Định - Huấn luyện viên (theo phương pháp ngành Thiếu của Hướng Đạo) cho một khoá Thanh thiếu niên Xóm Chiếu và Huyện Sỹ (cùng với các Trưởng Hồ Hiền Hoà Phạm Quang Hồng - Trưởng Lộc) - Trại bế mạc : 1/1990 Thủ Đức.
Các Trại Họp Bạn	- Trại Họp Bạn Thăng Tiến Xuân Giáp Ngọ (1954) Châu Thăng Long (Hà-Nội) - Trại Họp Bạn Toàn Quốc Trùng Bom (Biên-Hoà-12/1959) Tiểu trại Nữ Hướng Đạo Việt Nam Trại Họp Bạn Thăng Tiến VI Virginia (Hoa-Kỳ) 1998
Các Trưởng Đơn vị	Châu Thăng Long (Hà-nội) Quý Trưởng Lê-Bằng, Trần Ngọc-Trụ, Trưởng Lộc. Ấu Hùng-Vương Hà-nội), Sói Nghiêm Nghị Trần Văn Hoà - Ấu Hùng-Vương (Hà-nội) Phan Lệ Nga - Ấu Hùng-Vương (Châu Gia-Định) Lương Thị Tuấn

- Ấu Ngọc Hồi (Đạo Hoa-Lư – Châu Gia-Định Phan Lê Nga.

- Đạo-trưởng Đạo Hoa-Lư : Voi Cẩn Thận Nghiêm Văn Thạch

Ngoài ra còn một số các Trưởng đơn vị được biết :

Châu Thăng Long (Hà Nội) Quý Trưởng Võ Văn Thơm, Trần Văn Hoà, Nguyễn Huy Hùng.

Miền Trung (Châu Trường Sơn) Quý Trưởng Lê Văn Ngoạn, Đoàn Mộng Ngô, Nguyễn Thị Xuân Lan, Lê Xuân Đăng, Trần Cửu, Mai Bá Thanh.

Miền Nam (châu Gia-Định) Quý Trưởng Đinh Xuân Phúc, Trần Văn Lược, Vũ Thanh Thông, Nguyễn Xuân Long, Đoàn Văn Luy, Lê Thị Kim Oanh, Trần Thị Hiếu.

- Nữ Hưởng Đạo : Quý Trưởng : Trần Bạch Bích, Phạm Thị Tư, Nguyễn Thị Đáp, Phạm Thị Thân, Trần Thị Năm, Hồ Thị Vẽ.

MỘT KỶ NIỆM CÒN NHỚ : TRẠI HÈ NGÀNH ẤU ĐẠO HOA LƯ 1957

Là Ủy viên Ngành của Đạo (Đạo-trưởng là anh Voi Cẩn Thận Nghiêm-Văn-Thạch) sau khi đã tham khảo ý kiến của Đạo trưởng và tất cả các Trưởng trông Bầy : tôi quyết định tổ chức một trại Hè cho Ấu sinh trong Đạo.

Chúng tôi làm những thủ tục cần thiết như liên lạc với đất trại (Nha Trang), tìm nơi ở; việc ẩm thực cho các em; liên lạc với các Trưởng của Đạo Khánh Hoà (Nha Trang) . . . Rồi còn bao nhiêu việc phải làm tiếp theo như : phổ biến tin tức về trại đến các phụ-huynh với những điều kiện cần thiết để con em họ được dự trại, giới thiệu cho các em đi bác-sĩ để lấy giấy chứng nhận đầy đủ sức khoẻ đi trại, nhất là xúc tiến gấp việc đóng bảo hiểm cho các em trại sinh; phương tiện chuyên chở.

Ngày khởi hành đã tới . . .

Bữa đó, chúng tôi tập trung các trại sinh tham dự tại sân ga xe lửa Sài Gòn chờ chuyến tàu chở tới đất trại. Một toa được rành riêng cho “phái đoàn” khoảng trên dưới

50 em, và một số Trưởng . . . Tàu khởi hành, bỏ lại trên sân ga các phụ huynh giơ tay vẫy .

Sáng hôm sau, tàu ngừng tại ga Nha Trang, nơi đây đã có một số Trưởng ra trước

và các anh em Đạo Khánh Hoà ra đón, chờ đoàn về đất trại.

Xe đưa đoàn trực chỉ hướng bãi biển, và ngưng lại ở một biệt thự lớn, chung quanh có vườn cỏ và các cây phi-lao đang lao xao đung đưa cành lá như đón chào khách phương xa; đây là trụ sở của “Judo Club Nha Trang” đã có nhĩa ý cho đoàn mượn sử dụng trong thời gian cắm trại, một toà nhà rộng lớn gồm có một phòng thật rộng, có trái thảm dày dùng để làm sân tập, và nhiều phòng nhỏ hơn, dư thừa chỗ ăn ở cho các trại sinh.

Judo Club nằm song song với bờ biển, chỉ cần bước ra khỏi cổng, băng qua con đường đôi, ở giữa có một hàng phi-lao, sang bên kia đường đã là bãi tắm với bờ cát trắng ngần, với hàng cây lao xao trước gió, tạo nên một vẻ đẹp thật hùng vĩ, và thật gần gũi với thiên nhiên; biển trải rộng trước tầm mắt hứa hẹn nhiều điều bí mật đang chờ con người khám phá.

Sau lễ chào cờ, mọi sinh hoạt bắt đầu được diễn ra như chương trình đã hoạch định, các trại sinh được nghe phổ biến về những điều lệ của trại, nhất là việc tắm biển, các em phải giữ đúng luật lệ, không được tự ý thay đổi... các sinh hoạt thường chắc không còn hấp dẫn các em như trước nữa, vì điều thú vị nhất, đối với các em bây giờ vẫn là giây phút được làm quen với biển cả... .

Các bạn thử tưởng tượng xem một đoàn trẻ con gọn gàng trong những chiếc quần tắm đủ màu sắc, tung tăng, hớn hờ đi theo hàng có các Trưởng và các Thiếu, tiến ra bãi, để chuẩn bị cho sự an toàn của các em các Trưởng và thiếu sinh Thiếu đoàn Vạn Kiếp kịp thời chằng giây quanh chỗ để các em nô giỡn với sóng biển, nhìn các đầu nhấp nhô trên những con sóng nước trong xanh, chúng tôi thật vui sướng và cảm thấy thoải mái, bao điều lo lắng cho kỳ trại này ám ảnh chúng tôi, và riêng với tôi, người chịu trách

nhiệm nặng nề nhất : Trại trưởng... cũng tan dần theo đợt sóng ra khơi.

Những giờ sinh hoạt, những bữa ăn nóng sốt do nhà hàng đưa tới phục vụ các em, nhất là sau giờ tắm biển, nhìn các em ăn như tằm ăn rỗi, hình ảnh đó làm tôi quên hết mệt nhọc; tiếp đến những đêm lửa trại; những màn kịch nhỏ hơi ngây ngô nhưng rất dễ thương do các em đóng góp, những bài hát, những tiếng reo, những câu hò xen lẫn với tiếng cười thích thú của các em; những giờ phút nghỉ ngơi hoàn toàn trong đêm tối, tiếng ngáy của các em hoà lẫn với tiếng sóng vỗ vào bờ, lúc đó chúng tôi mới yên tâm kiểm điểm lại những sinh hoạt vừa qua và hoạch định công việc ngày mai. Những buổi thám du kỳ thú như tại Hải Học Viện Nha Trang, các bãi biển nơi đây các em đã được khám phá những mới lạ của thiên nhiên mà các em có lẽ chưa một lần chứng kiến sự đa dạng và phong phú, những hiểu biết và các khái niệm về đời sống của các sinh vật dưới lòng biển cả, các loại cá to nhỏ khác nhau, khoe đủ màu sắc tương phản rực rỡ, nào ốc, nào sò, nào hến, trai, sứa, cá ngựa... đã khơi gợi óc tò mò, sự tìm hiểu của các em, những câu hỏi ngây thơ, làm mọi người vui thích, đồng thời các em cũng được các Trưởng giải đáp các thắc mắc về các sinh hoạt của công dân đại dương.

Trại được kéo dài trong 10 ngày, mọi sinh hoạt đã dự kiến được tiếp diễn, không có sự gì xảy ra đáng tiếc – trừ có một chuyên nhỏ, nhưng thường tình : có một em trại sinh bị sốt vài bữa; cẩn thận, chúng tôi mời bác sĩ tới thăm bệnh cho em, em phải ngưng sinh hoạt mấy hôm, rồi đưa đến một điều thật bất ngờ cho các Trưởng : khi thu xếp hành lý trở về Sài Gòn, em đã khóc lóc và nhất định đòi ở lại.

Mọi chuyện rồi cũng được giải quyết kịp thời, sau buổi chia tay với các Trưởng đạo Khánh Hoa, Trại Hè chúng tôi được bế mạc

trong niềm cảm xúc khi nắm tay nhau cùng hát bài chia tay :

“ . . . . Rời tay nhau chớ lâu nhé !

Tình anh em chớ quên nhé!

Lòng anh em nhớ nhau tuy xa mà hóa ra gần”

Con tàu ngưng lại ở điểm xuất phát của trại hè ngành Ấu, đạo Hoa Lư mười ngày trước. Sân ga, các phụ huynh tụ họp để đón con em mình, ai nấy đều tíu tít hỏi, và vui vẻ khi thấy con em mình an lành, mạnh khoẻ và nhanh nhẹn bước xuống sân ga.

Một trại hè thật khó quên !

Ngày nay, mỗi khi nhớ lại những hoạt động trong đời Hương Đạo của tôi, những hình ảnh về trại hè 1957 vẫn hiện ra hàng đầu trong trí óc.

Tôi cảm nhận thấy mình thực sự trưởng thành, sau kỳ trại 1957, dám nhận lấy trách nhiệm to lớn, không phụ công hướng dẫn của Hội Đồng Rừng trong trại Huấn luyện Bạch Mã Hối Nguyên năm 1956, và nhất là không phụ lòng tin tưởng của Đạo-trưởng, của các phụ huynh và của các em – nhờ sự áp dụng đúng nguyên tắc căn bản và được sự giúp đỡ tận tình của Đạo, của đại gia đình Bách Hợp mọi miền đất nước, mà các Sói con Đạo Hoa-Lư, Châu Gia-Định đã được trải qua những ngày hè thật bổ ích, thích thú . . . Nhớ lại những ánh mắt đầy ngạc nhiên trước kỳ công của Tạo Hoá, tôi mừng vì đã tạo cho các em được sống trong một môi trường, trong đó các em học hỏi nhiều điều bổ ích của thiên nhiên . . . lòng tôi lại dấy lên một cảm xúc thân thương khó tả; tôi tâm đắc nhất là tình cảm liên đới, gắn bó, thương yêu nhau như anh em một nhà của phong trào Hương Đạo khắp nơi đã là kim chỉ nam hướng dẫn tôi, và là hành trang theo tôi đến trọn đời.

Sau này, dù không còn điều kiện để sinh hoạt trong gia đình Bách Hợp nữa, nhưng tinh thần Hương Đạo vẫn giúp tôi vượt qua những thử thách, đứng vững trước những khó

khăn của đời bằng sự lạc quan, yêu đời và yêu người.

“Hương Đạo một ngày, Hương Đạo mãi mãi”

Châm ngôn ấy vẫn ngời sáng trong tâm hồn tôi; và mỗi lần đưa tay chào các anh chị em Hương Đạo, tôi vẫn thấy lòng rung động khôn tả, dòng máu Hương Đạo được lưu truyền từ đời bố tôi qua tôi, vẫn luân lưu trong huyết quản để nuôi dưỡng tâm hồn tôi luôn hướng về điều tốt lành

Ghi chú : Sự việc xảy ra cách đây gần nửa thế kỷ, cùng với những giới hạn về tuổi tác, tác giả không chắc có nhớ thật chính xác các sự kiện của trại hè 1957 và tên các Trưởng thời kỳ đó. Xin được sự thông cảm nếu có điều lầm lẫn.

Son Ca Từ Tôn

Tháng 04 / 2003

Rhấn Tin

Akela HẠ NH VƯƠNG ở Houston (Texas) nhờ

Liên-Lạc chuyển lời nhắn tin như sau :

“Tôi đang sưu tầm một movie Pháp có tên là

La Bourrasque

đã chiếu tại Saigon vào khoảng năm 1960.

Nếu Bạn nào có, xin cho mượn. Hoặc biết nơi xuất xứ, xin chỉ cho biết để tiện thưởng lượm.

Hy vọng trong Catalog movie cũ tại Pháp có phim này. Chân thành cảm ơn Quý Bạn.”

Địa chỉ : Hạnh-Vương, PO Box 36487

Houston, Texas 77236, USA.

(Có thể cho Liên-Lạc biết để chuyển lại)

Back to Gillwell.

Back to Gillwell là tên một bài hát mà một trưởng Hướng-Đạo khi dự khóa huấn-luyện Huy Hiệu Rừng dù ở nơi nào trên thế-giới đều biết hát.

Do có nhiều gấn bó về văn-hóa, khi có dịp thăm viếng Âu-Châu người Việt-Nam thường đi Pháp chứ ít ai nghĩ đi Anh quốc. Chỉ riêng đối với Hướng-Đạo, không cứ là Việt-Nam, ai cũng muốn viếng nước Anh một lần vì ở đây có những địa-danh nằm trong bài học lịch-sử Hướng-Đạo Thế-giới: *Brownsea island, Gillwell Park, Baden Powell House.*

Trưởng Nguyễn Tấn Định năm 1969 đã đại-diện Hướng-Đạo Việt-Nam tham-dự Hội-Nghị Hướng-Đạo Thế-giới lần thứ 22 tại Helsinki, Phần-Lan và trên đường về đã ghé thăm Gilwell Park và Baden Powell House ở Luân-Đôn, Anh quốc theo lời mời của Hướng-Đạo Anh. Bao nhiêu năm sống ở hải-ngoại từ 1975 ông luôn luôn nuôi dưỡng giấc mơ thăm viếng trở lại Gilwell mà chưa thực-hiện được. Khi tuổi ngày càng cao và sức-khỏe không còn được như xưa thì ước mơ kia càng trở nên khó khăn hơn. Biết được điều đó tác-giả bài này là đoàn-sinh ngày xưa của anh đã quyết chí đi cùng với anh đến Luân-Đôn trong mùa thu 2003 và bây giờ có dịp tường-trình cùng độc-giả Liên-Lạc bốn phương.

Trưởng Nguyễn Tấn Định có một tên Rừng rất xứng-đáng là *Lạc-đà từ tốn* vì tướng rất to lớn đi đứng chậm rãi, nói năng nghiêm trang nhã nhặn dù đối với một em sói-con. Anh giữ nhiều chức-vụ quan-trọng trong phong-trào Hướng-Đạo Việt-Nam khi tuổi đời còn rất trẻ: làm Đạo-trưởng Đạo An-Hải, Đà-Nẵng từ năm 1964-1970 khi chưa tròn 30 tuổi và làm Châu-trưởng Châu Liên-Quảng (bao gồm Quảng Nam, Quảng Ngãi, Quảng Tín và Đà-Nẵng) từ năm 1970 cho đến năm 1975. Năm 1964 anh tham-dự Trại huấn-luyện “Trưởng Huấn-luyện” do Gilwell tổ-chức tại Thái-Lan do

Trại Trưởng sáu gỗ John Thurman của Gilwell điều-khiển. Anh được bổ-nhiệm bốn gỗ (DCC) năm 1967 khi mới tròn 32 tuổi và là trưởng Huấn-luyện Miền I Việt-Nam đã tổ-chức được hai khóa Huy-Hiệu Rừng ở Miền I, Việt-Nam. Sau năm 1954 Đại-Hội-Đồng Hướng-Đạo Việt-Nam bao giờ cũng được tổ-chức ở Sài-gòn, chỉ một lần duy nhất được tổ-chức ở Đà-Nẵng năm 1970 khi “Trần Quốc Toàn” của Hướng-Đạo Việt-Nam là Nguyễn Tấn Định xung-phong tình-nguyên đứng ra tổ-chức. Đại-Hội-Đồng thành-công tốt đẹp; đặc-biệt trong hoàn-cảnh chiến-tranh di chuyển khó khăn có phi-cơ C-130 của Không-Quân Việt-Nam bay đến từng nơi để bốc các trưởng về dự Đại-Hội-Đồng, có khách-sạn miễn phí ở Đà-Nẵng cho Hướng-Đạo, có tướng lãnh Hoa-Kỳ gốc Hướng-Đạo đưa các trưởng Hướng-Đạo Việt-Nam ra Hạm Đội 7 Thái-Bình-Dương xem thao tập bắn hỏa tiễn (missile). Khi trưởng Phan Thành Hy, Hội-Trưởng Hướng-Đạo Việt-Nam ra thăm các đơn-vị ở Miền Trung lúc chiến-tranh rất ác-liệt, chúng tôi còn là một kha-sinh cùng với cả Đạo đứng chờ ở sân banh, trưởng Định lái trực-thăng đưa trưởng Hy đến thăm, tiếng máy bay âm ỉ, cát bụi mịt mù, nửa giờ rồi hai trưởng lại bay đi nơi khác, khi máy bay cất cánh trông thật bù ngùi chẳng khác gì phần cuối của phim E.T. Từ ngày di-tản ra nước ngoài để lại chị và sáu người con ở Việt-Nam anh sống ở vùng Hoa-Thịnh-Đốn, Hoa-Kỳ. Sau mười năm anh mới đoàn-tụ được gia-đình; và cũng từ ngày vui đó anh có thì-giờ và tinh-thần sinh hoạt trở lại với phong-trào. Ở D.C. anh là một trong những sáng-lập-viên của Làng Bách-Hợp. Các đơn-vị Hướng-Đạo trong vùng nhờ việc gì làm được anh làm ngay chẳng nề hà, sinh-hoạt Hướng-Đạo nào được mời anh cũng ráng tham-dự với các em. Anh như người anh cả nên việc gì buồn vui, bất đồng cũng phải nghe, cũng phải ráng giải quyết. Quí hóa nhất là anh đối với lớp trưởng đoàn-sinh cũ như một Tráng Trưởng đối với

tráng-sinh, khi không được đồng ý anh chỉ im-lặng mà không nài ép hay tỏ ra buồn giận.

Brownsea island là một đảo nằm cạnh thành-phố Poole, tương tự như đảo Alcatraz đối với thành-phố San Francisco ở Hoa-Kỳ. Đi xe lửa từ London mất khoảng ba giờ thì đến Poole, dọc đường thật đẹp với cảnh đồng quê, xe lửa ghé nhiều sân ga tĩnh lặng vắng khách làm lữ-khách Việt-Nam lại nhớ đến bài hát cũ có câu “một con đường sắt trăm con tàu”. Chúng ta phải đi phà mất nửa giờ từ Poole Quay mới ra được đảo. Thiếu-Tướng *Robert Baden-Powell* đã tổ-chức một cuộc cắm trại với 20 thiếu-niên một tuần tại đây từ ngày 1 đến ngày 9 tháng 8 năm 1907 để thí-nghiệm về một phương-pháp giáo-dục thanh thiếu mới mà ông gọi là Scouting. Thấm thoát đã gần một thế-kỷ qua Hưởng-Đạo do Lord Baden-Powell (mà Hưởng-Đạo nơi nơi gọi thân mật là B.P.) khởi-xương đã bành-trướng không ngừng với hơn hai trăm quốc-gia hội-viên. *Brownsea island* có nhiều cây rất lớn, dưới trổng dương-xỉ (fern) hoặc những bãi cỏ phẳng lì rộng lớn. Đảo không có người ở, họ nuôi thả rất nhiều gà rừng loại nhỏ và công (peacock) rất thân thiện với du-khách. Đảo có một nhà triển-lãm về cuộc cắm trại đầu-tiên lịch-sử của phong-trào Hưởng-Đạo; xem hình-ảnh và đọc lại tên họ từng trại-sinh đầu-tiên cùng chương-trình trại thật cảm-động. Theo đường mòn đi bộ khá xa khoảng nửa giờ thì chúng tôi tìm được đến bãi đất trại đầu-tiên của phong trào. Đường đi thật tĩnh-mịch làm chúng tôi nhớ đến lời trưởng Dương Phước Luyến khi anh lặn lội một mình đến đây sau Trại Tùng-Nguyên III để “đi tìm vết chân người”; quả đúng như vậy vì sự xúc-động sẽ tốt cùng khi quý-vi đứng được ở đất trại hoang vắng này. Chỉ có sự cảm xúc của một người Hưởng-Đạo mới giải-thích được làm sao trưởng Định có thể lặn lội cả giờ không mệt mỏi trên đảo, ngược với lúc bịnh-tật gần đây khi lên thang lầu ở nhà đã phải vịn ghế. Tiếc rằng phải đón

chuyến phà chót nên không ở lâu trên đảo được, chúng tôi hứa lòng mình sẽ trở lại lần nữa với nhiều Hưởng-Đạo-sinh và huynh-trưởng và sẽ ở lại lâu hơn.

Khi B.P. còn sống ông thường bày tỏ ý-nguyện London có một chỗ ăn ngủ với giả-phải chẳng dành riêng cho Hưởng-Đạo khắp năm châu khi đến thăm London. Phải hơn hai mươi năm sau ngày B.P. qua đời với bao nhiêu vận-động và đóng góp, năm 1964 *Baden-Powell House* ra đời ở London và được Nữ Hoàng Anh đến chủ-tọa khánh-thành. Hostel này thật lịch-sự nằm ở một khu phố sang-trọng, gần nhiều địa-điểm du-lịch thuận-tiện. Ở quây tiếp tân có cắm cờ quốc-gia của những hưởng-đạo-sinh đang ngụ trong hotel. Giá phòng ở đây thật hạ so với bên ngoài. Trước cửa B.P. House lại có trạm buýt du-lịch chạy quanh thành phố. Ngồi trong phòng khách ở đây chúng tôi không hiểu trưởng *Lac-dà từ-tôn* nghĩ gì sau hơn ba mươi năm thăm lại chốn xưa. Không hiểu ông Đại-sứ Việt-Nam Cộng-Hòa ngày xưa ở London tiếp đãi anh rất tử-tế giờ mất hay còn? Hôm nay nếu anh em mình ngủ lại nơi đây thì họ sẽ cấm cỡ gì, anh có buồn không, *Lac-Đà từ-tôn* ?

Nếu đảo *Brownsea* là “birthplace” của phong-trào Hưởng-Đạo thì *Gilwell Park* lại là “birthplace” của các khóa huấn-luyện huynh-trưởng Huy-hiệu Rừng (Wood Badge). Nằm ở ngoại-ô London khoảng nửa giờ xe lửa, *Gilwell* là nơi B.P. đã tổ-chức những khóa huấn-luyện huynh-trưởng đầu-tiên từ những thập-niên 1920s. Nơi đó còn những cây sồi (oak) đại-thụ mà B.P. đã ngồi giảng những bài học Hưởng-Đạo đầu-tiên. Trong trại có nhiều công-trình kiến-trúc, điêu-khắc của Hưởng-Đạo khắp năm châu xây dựng để tặng cho trại trưởng đầu-tiên này. Một số Hưởng-đạo-sinh Việt-Nam cũng mơ ước làm một công-trình kỷ-niệm ở đây. Thấm thoát mà đã bảy năm từ ngày chúng tôi tham-dự Trại Huấn-luyện Huy-Hiệu Rừng-Tùng-Nguyên III tổ-chức tại

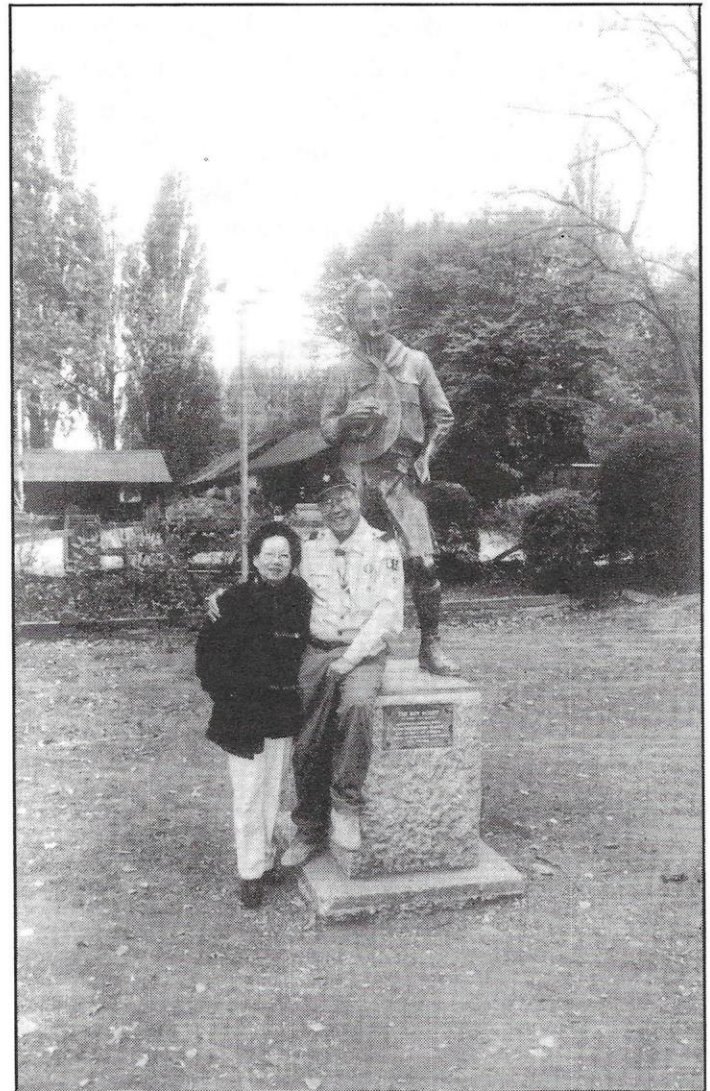

Gilwell. Lang thang trong trại chắc trưởng Lạc-dà từ tốn nhớ đến Trại Trưởng John Thurman của mình nay đã có tên trong một quảng-trường ở đây. Phần chúng tôi hầu-sinh cũng nhớ đến Trại Tùng-Nguyên III thật nhiều, đâu phải mùa xuân mà lại nhớ bài thơ cũ của Nguyễn Đình Liên với câu: “*những người xưa năm cũ, hôn ở đâu bây giờ!*”; bài hát chia tay khi Sói lên Đoàn có câu “*sói-con đi đâu rồi đây thì nên nhớ nhau mà tìm nhau nhé*” thật thích-hợp cho suy-nghĩ của chúng tôi khi đứng ở đất trại Tùng-Nguyên III, hãy nhớ rằng “*anh em chúng ta chung một đường lên*”. Gilwell đã và đang sửa đổi rất nhiều để chuẩn-bị đón Hương-Đạo và du-khách trong Kỷ Hạp Bạn Thế-Giới kỷ-niệm 100 năm Hương-Đạo tổ chức tại đây năm 2007. Trại đã có một khu tiếp-tân với nhà hàng ăn sang trọng. Nơi đất trại Tùng-Nguyên III Gilwell đã xây một khách-sạn thật lớn. Hồ bom do ĐứcQuốcXã ném lằm hồi Thế-chiến II nay được vét rộng và sâu để chèo xuống. Gilwell đang vận-động 30 triệu bảng Anh để tân-trang toàn trại trước 2007. Đất trại Hạp Bạn thế-giới sẽ cách Gilwell nửa giờ lái xe. Sẽ có một trại bay 48 giờ xuống cắm tại Brownsea island ngày 1 tháng 8 năm 2007, chính-xác 100 năm sau trại đầu-tiên của B.P. thực hiện.

Trưởng Thoại và trưởng Châu còn biểu em suy-nghĩ, nghiên-cứu thêm gì nữa ! Em hoàn toàn đồng-ý với hai trưởng là Hạp Bạn Hương-Đạo Trưởng Niên Việt-Nam lần thứ nhì nên tổ-chức ở Châu-Au đúng vào dịp Hạp Bạn Thế-giới 100 năm Hương-Đạo. Đứng ở ga Waterloo, London em thấy người ta mua vé xe lửa đi Paris mất chỉ hai giờ rưỡi. Năm ngày ở Paris, năm ngày ở London sẽ làm một kỳ hạp mặt ở Âu-châu tuyệt-vời. Quý trưởng, quý anh chị ráng “bảo trọng”, nếu còn khỏe mạnh nhờ uống một ngậm thuốc mỗi ngày thì cũng phải ráng lên như Lạc-dà từ-tốn nghe! Thêm vào đó có canh dưỡng-sinh, bài thuốc aloe vera, trà sâm, trà xanh.. sẽ làm chúng ta thêm công-lực

Năm 2007 khi văn-phòng Hương-Đạo Trưởng-Niên thổi còi tập-hợp thì chúng ta nhớ hát cho to : “*Anh em chúng mình cùng nhau kéo đến London mà hát xướng, nghe tiếng còi cùng nhau kéo đến hạp mà chơi..*”

Nguyễn Đức Tùng (Mùa thu 2003)

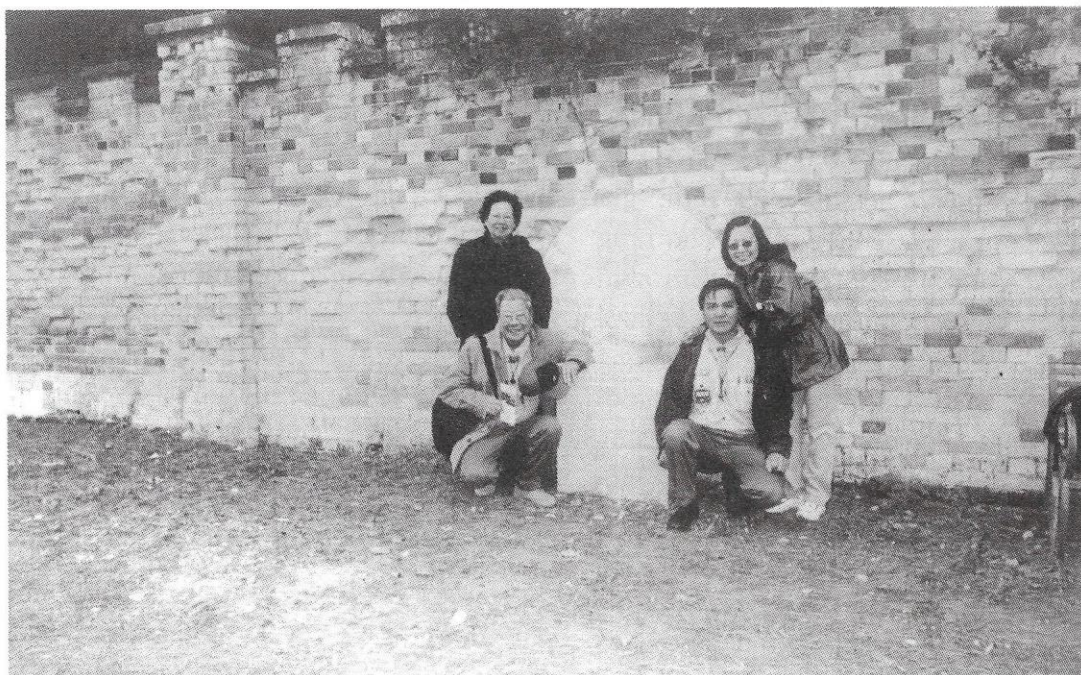

Lạc-dà Từ-tốn và “Bê trên” tại Gilwell Park

Lạc-dà Từ tốn và tác-giả bài viết, chụp hình chung tại bia đá trên Brownsea island. Bia đá tưởng nhớ cuộc cắm trại đầu tiên của Phong-trào Hướng-đạo.

Hai Trưởng H.Đ.V.N. và "BỀ trên" chụp hình cạnh chân-dung của B.P. trên Brownsea island.

HỘI CƯỜI

Vào lúc sáng sớm, trước khi mặt trời mọc, tại Bombay, Ấn Độ, một nhóm người đã tụ họp tại một bãi đất không xa trung tâm thành phố cho lắm. Thoạt tiên họ làm vài cử động gơ tay như thể dục, sau đó họ bắt đầu . . . cười. Vâng, cười lặng lẽ, chuyển sang cười khúc khích. Một người khởi động rồi dần dần tất cả đều cười. Cười với cử chỉ dậm chân, khoát tay, ngoái đầu gây chú ý cho kẻ qua người lại!

Đó chính là Hội Cười Quốc Tế, một tổ chức luyện sức khỏe mà không cần phòng tập, không có chỗ tắm, cũng không có tiêu chuẩn rõ rệt. Quan niệm chính của họ là : Hạnh Phúc đi liền sát với sức khỏe. Sau khi thành lập được một năm. Hội Cười có được 50 nhóm trong thành phố Bombay.

Chị Sanjina Chowdry, 29 tuổi, gia nhập Hội Cười tháng 10 năm 1995 cho rằng giờ tập buổi sáng tạo cho chị một cảm nghĩ phấn khởi suốt ngày, chị nói : “Tôi biết cười như thế nghe như không bình thường, nhưng không có cách nào chào đón một ngày mới hay hơn là nhạo cười ngày hôm ấy”. Cũng như nhiều người trong hội, chị được một người bạn giới thiệu vào cái hội vui cười này. Chị nói : “Khi bạn tôi nói đến chuyện cười cho sung sức, tôi nghĩ đó là chuyện khôi hài buồn cười nhất tôi chưa nghe nói bao giờ”.

Hội Cười Quốc Tế là con đẻ của bác sĩ Madan Kataria tại Bombay. Lúc mới mở ra chỉ có năm người tham gia. Nhưng chỉ sau một tuần có đến 100 hội viên. Một tháng sau

hội viên lên đến cả nghìn và lan rộng khắp Bombay.

Điều đáng nói về sinh hoạt của Hội Cười là cấm không được nói chuyện tiêu lâm. Bác sĩ Kataria nói : “Lúc đầu chúng tôi hay kể chuyện khôi hài, nhưng sau thấy có vấn đề, vì một số chuyện khôi hài mang tính chất khích bác, một số lại như bản. Nhưng điều chúng tôi lo là chuyện cười sẽ cạn nhanh chóng”. Thành ra trong buổi tập, người ta sẽ cười giả tạo, rồi chẳng bao lâu hoá ra cười thật, cười rũ rượi và lây nhau mà cười !!!

Bác sĩ Kataria nói : “Thật ra chẳng có gì là mới lạ cả. Chúng tôi chỉ áp dụng điều mà nhiều thế kỷ qua người ta đã biết. Vì cười làm cho người thực hiện cảm thấy thích thú. Nụ cười tạo thư giãn, giảm bớt tính e thẹn và chống chán nản tuyệt vọng. Nhưng còn nhiều lợi ích khác. Các nghiên cứu khoa học cho hay rằng cười vang lên mỗi ngày một hai lần có thể giúp phát triển tinh thần và thể chất”. Bác sĩ Kataria giở ra những đoạn sách về Yoga hàng nghìn năm xưa và nói rằng, cười là một phương cách chế ngự cách thở hút không khí. Ngày nay ta chỉ áp dụng những gì người xưa đã biết.

Bác sĩ khoa tim của Mỹ, William Pry thì cho rằng một phút cười có giá trị bằng 40 phút thư giãn và 100 tiếng cười mỗi ngày có giá trị tương đương với 10 phút tập chạy. Một nụ cười vang lên không những là cách luyện tập tốt cho phổi và tim, mà còn giúp cơ bắp ở vai, tay, bụng và chân nữa. Bác sĩ này có viết

một cuốn tựa đề: *Make 'Em Laugh* tức là *Hãy bảo nhau cười*, và nói rằng các nghiên cứu cho thấy cười bơm những chất làm giảm đau và bớt căng thẳng vào mạch máu.

Khi Norman Cousins bị mắc chứng bệnh cột sống hiếm hoi trong thập niên 70, bác sĩ bảo rằng anh ta chỉ có hi vọng sống 1 phần 500 mà thôi. Cousins vốn là chủ bút báo Saturday Review, sau khi đã dùng nhiều thuốc men, quyết định không dùng thuốc nữa. Thay vào đó anh ta tự nghĩ ra cách chữa bệnh cho mình. Khi nào quá đau nhức, Cousins mở các videos khôi hài do các danh hề như Laurel và Hardy đóng và ngồi cười. Cousins bảo rằng nụ cười có thể là một cách giảm đau hay làm quên đau đớn. Năm phút cười khúc khích giúp anh ta sống suốt hai tiếng đồng hồ mà không thấy đau đớn gì cả. Cousins chết năm 1990 ở tuổi 75.

Robert Holden, người Anh, tác giả cuốn *Laugh : The best medicine* tức là *Cười : Môn Thuốc Tốt Nhất*, nói rằng “Các trường y khoa tâm lý hiện đại đến bây giờ mới theo kịp các trường ngày xưa, vì các trường ấy chỉ áp dụng những cái biết phổ thông. Một trong các nan đề là trường y khoa quá chán nản và buồn. Nếu muốn mọi người vui vẻ, ta phải nghĩ đến môi trường trước nhất.

Bác sĩ Kataria tại Bombay nói rằng ông nhận được yêu cầu từ Âu và Mỹ để sang các nơi ấy mở chi nhánh cho Hội Cười. Việc này không khó khăn gì vì chẳng cần cơ sở mà cũng chẳng phải đóng học phí nào cả. Nếu thành công, bác sĩ này sẽ làm người chê cười lâu nhất những kẻ phê bình bảo rằng hội của ông sẽ chấm dứt trong nước mắt !!!

Hội Cười Quốc Tế ? Chuyện khôi hài nhưng có thật. Dĩ nhiên câu hỏi đặt ra là sao phải nhọc công lập ra một cái hội để chụm nhau lại mà cười ? Nhưng khi Pháp Luân Công thành công ở Trung Hoa, thì Hội Cười

thành công ở Ấn Độ, vì người ta lý luận đúng. Cười to tiếng là một cách thở hút không khí mạnh hơn, như thế thêm dưỡng khí cho thân thể và cảm thấy thoải mái vui vẻ và yêu đời.

Một điều khó quan niệm là không phải tất cả mọi người đều sống trong những hoàn cảnh và điều kiện có thể cười được mà thường khi ngược lại. Nhiều người đang đau ốm bệnh tật, thiếu thốn vật chất và tinh thần, thiếu từ miếng cơm manh áo đến tình thương, làm sao cười được ?

Không hiểu một ngày kia có ai tổ chức Hội Khóc Quốc Tế thì có ai tham dự không ? Vì về tâm lý khóc cũng làm thư giãn và bớt căng thẳng trong đời sống.

Hơn nữa, không biết cười giả hay khóc giả dễ hơn ? Vì khởi đầu một buổi cười như thế, thoạt đầu phải giả cười trước rồi sau mới lây nhau mà cười..

Thật ra tôi không thích Hội Cười Quốc Tế này vì quá xa lạ với truyền thống dân tộc. Tôi nghĩ rằng khi nào được an bình trong tâm hồn thì lúc ấy ta vui. Không nhất thiết phải cười khúc khích mới vui. Vì cái gì giả tạo cũng chẳng hay, kể cả nụ cười.

Nhân nói về cười, tôi thấy có một điểm rất khó hiểu về trẻ sơ sinh, đó là nụ cười của chúng trong giấc ngủ. Trẻ khóc đã đành, nhưng điều gì làm cho trẻ vui trong khi ngủ mà cười ? Có lẽ tuổi thơ trong trắng làm cho chúng sung sướng nở nhiều nụ cười hồn nhiên trong giấc ngủ chúng ? ☀

BỐ NGỦ RỒI

Bố đọc truyện cổ tích cho con trai cùng nghe trước khi đi ngủ.

Một lúc sau, từ bên ngoài tiếng Mẹ hỏi khe khe :

- Thế nào, nó ngủ chưa ?

- Dạ bố ngủ rồi - cậu con trai trả lời khe khe !

Một Kỷ-Niệm Xưa :

Hoa Bách-Hợp Muôn Đời

Cáo Lãng tử

Cho đến hôm nay, tôi vẫn giữ được cái thói quen của anh Thiếu-trưởng của tôi ngày nào.

Khi cho Tân-sinh tuyên hứa, Anh dường như không chuẩn bị một cái gì, nhưng bề ngoài như là lo lắng chuẩn bị ghê gớm lắm, khiến cho đoàn sinh tuyên hứa, ai cũng tưởng là mình được anh Thiếu-trưởng cưng nhất.

Ngày tuyên hứa của tôi, khi vừa nói xong Ba Lời Hứa, anh Thiếu-trưởng mới tưng tưng vì không có Hoa Bách-Hợp để gắn cho tôi.

Anh ghé vào tai Thiếu-Phó, nhờ đi kiếm cho Anh một cái phù-hiệu. Nhưng anh Thiếu-phó đi kiếm (hay đi mượn tạm ai đó) lâu quá cho đến khi anh Thiếu-trưởng đã trao, khăn mũ, gậy H.Đ. cho tôi rồi, và, (để câu giờ), anh Thiếu-trưởng liền chậm rãi bảo với tôi rằng : Giờ đây : mũ, gậy của Em đã chính tề, hãy ngẩng mặt lên mà hãnh diện, vì kể từ giờ phút này Em đã chính thức được nhận vào Đại Gia-Đình Hướng-đạo Việt-nam, và là anh em của tất cả HDS trên toàn Thế giới. Em hãy cố gắng giữ những điều Em đã hứa, vì một khi Danh Dự để mất đi thì không còn gì để đáng sống nữa ... Mặc dù đã câu giờ tối đa, anh Thiếu-phó cũng chưa thấy trở về, vì chưa tìm đâu ra chiếc phù hiệu Hoa Bách-Hợp

cho tôi. Tôi thấy Anh Thiếu-trưởng điềm tỉnh từ từ tháo gỡ hoa Bách-hợp nơi túi áo trái của anh ấy và nhẹ nhàng gắn trên túi áo của tôi.

Cái động tác gỡ Hoa Bách-Hợp của anh Thiếu-trưởng đã làm cho tôi vô cùng xúc động.

Tôi nhớ mãi động tác nhanh trí ấy mỗi khi tôi được diễm phúc đứng Đại-diện cho Phong-trào tiếp nhận Lời Hứa của các Đoàn-sinh, và đã hơn bốn mươi lần tôi đã làm như vậy.

Không những chỉ có thể thời đầu mà nhất nhất mỗi cử chỉ, lời nói của TRƯỞNG H.Đ. còn lưu mãi ảnh hưởng sâu đậm trong con người của tôi hôm nay, như thế : "Cha Mẹ sinh Con, Trưởng Hướng-đạo sinh lính ", kể cả những cử chỉ, thói quen - mà tôi nhận ra là kém hoàn mỹ - nhưng tôi vẫn không từ bỏ hẳn được.

Cáo L. T.

CHIA BUỒN

Được tin Akéla Nguyễn Kim-Dung

sinh năm 1949 tại Hà-nội

Nguyễn Bầy-trưởng Bầy Phù-Đổng,

Đạo Bắc-Thành (Saigon).

Nguyên Thành-viên Toán Huấn-luyện Miền 3

Tên Rừng : Phượng-Hoàng Khôn Ngoan

Đã vĩnh viễn lìa Rừng ra đi ngày 17-10-03

tại Maryland. Hưởng dương 54 tuổi.

Lễ di-quan và Hoả táng ngày 20-10-2003.

***

Nhân dịp này, chúng tôi xin thành thật chia buồn cùng Tang-quyển và cầu nguyện Hương-linh Akéla Nguyễn Kim-Dung được thành thoi nơi Chân Trời Mới.

V.P.Hướng-Đạo Trưởng-Niên.

Ban Phụ-trách Bản Tin Liên-lạc

Cảm Nghĩ Nhân Đọc Lá Thư Mùa Thu Của Liên-Lạc

Tác-giả cách đây 70 năm

Trong “Lá Thư Mùa Thu” của tờ Liên-Lạc số 47, tác giả có đề cập đến sự vận hành của tờ Liên-lạc và những bước đi của những anh chị em Hướng-đạo trong việc góp sức với Ban Phụ-trách để giúp cho Liên-lạc thành công viên mãn.

Sự vận hành đi qua vườn hoa Bách-Hợp trong mùa Thu, mùa lá vàng bay đã khiến tôi liên tưởng đến chú bé học sinh cũng “vận hành” đi đến Trường, qua công viên Luxembourg, vừa đi vừa nhảy như con chim sẻ, trong một buổi sáng mùa Thu, khi trời hơi buồn nhưng lại đẹp hơn bao giờ hết vì đó là thời gian mà lá rơi từng chiếc một trên những bờ vai trắng của những pho tượng.

(Je vais vous dire ce que je vois quand je traverse le Luxembourg dans les premiers jours d’octobre, alors qu’il est un peu triste et plus beau que jamais, car c’est le temps où les feuilles tombent une à une sur les blanches épaules des statues).

Chú bé ấy đã thành công và đã trở thành đại văn-hào Anatole France, tác giả quyển sách “Le livre de mon ami” trong đó có bài “La rentrée des classes” mà tôi vừa nhắc ở trên.

Trong những ngày đầu Thu năm nay, có lẽ quý bạn cũng như tôi đều trông chờ bản tin Liên-

Lạc cũng đang vận hành trong mùa lá rụng, để biết được tin tức Hướng-đạo Việt-nam trên khắp thế giới, để được đọc những đoạn thư mộc mạc và chân tình của các bạn từ trẻ đến già trên khắp địa cầu, và nhất là để thưởng thức các “tài hời âm” và “đổi đáp” của Cụ Trùm xứ Mộng Tuyết.

Trong số những bạn nòn nóng trông chờ bản tin Liên-lạc, người chiếm giải Nhất là Trương Nguyễn-Thị-Biên của Làng Vạn-Hồ (L.L. số 47, trang 33). Vì vậy, Trương NCK. nhân danh Chánh Chủ-khảo đã cho Trương Biên tối đa 20/20. Riêng Lý Úc xin tặng người trúng giải mấy vần thơ hỗ lớn hotch-potch như sau :

Mấy tháng nay trông chờ Liên-lạc
Như trẻ thơ trông Mẹ đi chợ về
Sáng nay ra mở thùng thơ
Thấy phong bì lớn nằm chờ ở trong
Ồi ! mừng quá ! Thỏa lòng mong ước
Cầm bì thơ rảo bước vào nhà
Vội vàng tay mở bì ra
Nàng Tiên Liên-lạc nhìn ta, cười tỉnh
Dáng Nàng vẫn đẹp xinh xinh
Ai mà chẳng nhớ, ai mà chẳng yêu
Nàng cho biết nhiều tin nhiều chuyện
Vui thì nhiều, buồn chỉ một hai
Nàng khuyên muốn sống lạc quan
Đọc thơ Tuấn-Việt góp toàn ý hay
Đức Tâm Thư của Ban Phụ-trách
Nhắc anh em giúp sức cho Nàng
Bước đi những bước vững vàng
Kiên trì, thoải mái, bao hàm tình thương
Những dấu chân xưa một thời vang bóng
Mãi Thư, Thư Đạn tuyệt diệu vô cùng
Hình ảnh thân thương các Đạn bốn phương
Tuy xa ngàn dặm nhưng chung một đường

Đến đây xin tạm biệt Nàng.
Hẹn ngày tái ngộ bạn vàng thiên hương.

(Melbourne 10-2003) Hoàng-Hội

Một bức thư từ phương xa ...

Thân kính gửi Ban Phụ-trách Bản Tin **Liên-Lạc**.

Kính thưa Quý Trưởng,

Sáng nay Viêm dậy sớm. Gió Xuân Úc-châu lành lạnh gây khoái cảm thần diệu, Viêm mạo muội làm bài thơ Xuân tặng Ban Phụ-trách Bản Tin Liên-Lạc nhã giám :

Cảm Tác

CHÂU nhã ngọc phun mỹ miều
HỢP tình, hợp lý được nhiều người thân
PHÚC phù-hộ Bạn xa gần
THIỆT tha được đọc nội-san đúng kỳ
TÍNH tâm chọn đúng đường đi
THỌ như từng bách sá gì tuyết sương
THOẠI chịu khó lắm người thương
THƯỜNG hoa Bách-hợp trong vườn văn- chương.

Xuân Úc-Đại-Lợi 2003 (Thanh-Viêm Bút hiệu Nam Hương)

Ngoài ra, chúng Viêm có câu đối tặng Tr. Thoại nói riêng và các Trưởng Ban Phụ trách nói riêng có mẫu tự T, với tuổi trên "kỷ lô hai" cổ lai hy :

Trung-Thoại trên thất tuần tại thế thân tâm thư thái tha thiết trọn thành thật.

Trung-Thoại tròn trăm tuổi từ trần trí tuệ thâm trầm thanh thoát tại Thiên thai.

Tiếp theo, Viêm có vài cảm nghĩ về Liên-lạc, tiếng nói của Hương-đạo Trưởng-niên :

Thời-gian trôi nhanh như "vó ngựa chịu khó" qua cửa sổ, thẩm thoát Liên-lạc đã được 12 năm tròn. Liên-lạc đã chiếm được tình cảm nồng hậu của bạn đọc ; ban phụ-trách đôi khi cũng gặp khó khăn mà thân hữu đã chia sẻ để dẫn đến con đường thành công. Nhưng theo thiển kiến của Viêm thì yếu tố quyết định sự thành công là do Ban Phụ trách chịu **NHẪN** và vui **CUỒI** theo đúng bài thơ "**Khai Tiểu Tán**" mà ông bạn Hội-an người Việt gốc Hoa "La Cảnh-Trinh" của Viêm đã dịch nguyên tác :

Nguyên tác : Khai Tiểu Tán.

Nhứt tiểu phiền não thoát
Nhị tiểu nộ khí tiêu
Tam tiểu cảm sự liễu
Tứ tiểu bệnh ma đào
Ngũ tiểu vĩnh bất lão
Lục tiểu lạc tiêu diêu
Thời thường khai khẩu tiểu
Thọ tử lão Bành Cao

Dịch là : Nở Nụ Cười.

Một cười phiền não thoát
Hai cười tức giận tan
Ba cười hết hối tiếc
Bốn cười bệnh tật tiêu
Năm cười mãi không già
Sáu cười lòng phơ phới
Thường hay nở nụ cười
Thọ như Bành Cao Tổ.

NHẪN : Nhẫn nhứt thời phong bình sóng tịnh

Thối nhứt bộ hải quát thiên không.

Dịch là : Nhịn một lúc gió ngừng sóng lặng. Lùi một bước biển rộng trời cao.

Nhẫn có nhiều cách, như Nhà Phật qui lại trong 8 điều gọi là Bát Nhẫn :

Nhẫn năng xử thế thị nhân hiền	Nhẫn trong việc xử thế là bậc Hiền
Nhẫn giải kỳ tâm thân thủ tiên	Nhẫn để sửa tâm dữ và giới luật
Nhẫn giả hương lân hòa ý hỷ	Nhẫn nhịn thôn xóm được sống hòa vui
Nhẫn hòa phu phụ thuận tình duyên	Nhẫn nhịn vợ chồng đều thuận tình duyên
Nhẫn tâm nhứt nhứt thường an lạc	Nhẫn TÂM thì hàng ngày được an lạc
Nhẫn tánh thiên niên đắc bảo tuyền	Nhẫn TÍNH thì ngàn năm được bảo toàn
Nhẫn đức bình an tiêu vạn sự	Nhẫn ĐỨC thì bình yên trong mọi việc
Nhẫn thành phú quý vĩnh miên miên	Nhẫn thì sang giàu tồn tại mãi mãi.

Thưa quý Trưởng,

Chữ NHẪN giúp ích chúng ta trong cuộc sống. Tập nhẫn nhịn là học theo đức tính cao quý của nhng con người có có tâm hồn cao thượng. Phải chăng là nhờ CUỖI và NHẪN mà Ban Phụ trách Liên-lạc đã hiến cho các anh chị em bạn đọc khắp năm châu những nụ cười vui và bổ ích.

Viêm viết và gửi đến Ban Phụ trách và Quý Trưởng tùy nghi và phủ chính những khuyết điểm để lời văn ý thơ được phong phú.

Thân kính bắt tay trái quý Trưởng.

Ký tên : Nguyễn-Thanh-Viêm (và dấu triện son)

Kính thưa Trưởng Nguyễn-Thanh-Viêm ,

Thay mặt cho anh em trong Ban Phụ trách Bản Tin Liên-lạc, chúng em xin thành thật cảm ơn Anh đã khuyến khích và khen ngợi, bày vẽ giải bày thêm chữ Nhẫn và nụ Cười, cũng như những đức tính cao quý mà Anh đã thu thập được qua Ông Bạn Hội-an : La-Cảnh-Trinh.

Anh em trong Ban Phụ-trách L.L., không ai làm thơ hay, chỉ biết thưởng thức, riêng “Chúng Thoại” lại càng tệ hơn nữa chỉ biết “thuổng thơ” của thiên hạ, và lần này xin mượn lời Xuân-Diệu trong bài thơ “Tặng Bạn...” gọi là đáp lễ Anh Thanh-Viêm quý mến :

Em cũng như Anh, hết trẻ rồi
Nhưng lòng ta vẫn hát không thôi
Xuân ta đã cất trong thơ phú
Tuổi trẻ trong thơ thắm với đời.

Cũng sắp sang Xuân Giáp-Thân, xin kính chúc Anh Chị một Năm Mới thật nhiều sức khỏe, Vạn sự như ý và Bửu-quyến mọi sự an vui.

Kính nhờ Anh chuyển giúp lời chúc Mừng Năm Mới của Ban Phụ-trách Bản Tin Liên-lạc đến các Anh Chị Em Liên Xóm Hương-đạo Trưởng-niên Tùng-Nguyên (Canberra-Sydney).

Ban Phụ trách Bản Tin Liên-Lạc.

Không quên. Không thể nào quên được Se Sẻ Kiên Tâm

LTS. – Tr. Vũ Quang Phúc, Liên đoàn Bạch Đằng Saigon (trước do Tr. Trần Trung Du lập và hướng dẫn), đã không may bị thương nặng khi viếng thăm Buôn Ma Thuột vì một con voi ở khu du lịch đột nhiên nổi chứng và tấn công anh. Đây là lời ghi ơn của người bạn đường của anh (Se Sẻ Kiên Tâm) về “tấm lòng của những người bắt tay trái” đã khiến anh thoát khỏi bàn tay tử thần và giúp anh dần dần hồi phục. Liên Lạc xin phép lược bỏ những đoạn liên quan đến sự giúp đỡ của các nhân vật ngoài phong trào và nhà chức trách.

Tôi là một HDS, đúng hơn là một cựu tráng sinh, đã từng là Baghera của Bảy Bạch Đằng. Nhưng kể từ khi làm mẹ của hai cháu nhỏ, rồi quanh quẩn với những lo toan trong cuộc sống nên tôi đã không thường xuyên sinh hoạt cũng như phục vụ cho phong trào. Tuy vậy, tôi vẫn thường dõi theo bước chân của chồng tôi là một huynh trưởng của Bạch Đằng – trong những kỳ trại cũng như những hoạt động của Liên Đoàn Bạch Đằng. Tôi vẫn còn thuộc các Điều Luật của HĐ, những điều luật mà trước đây tôi vẫn thường nghĩ chỉ là lý thuyết và tôi đã từng học thuộc như là học vẹt mà chưa có dịp suy gẫm kỹ ý nghĩa của từng điều luật. Giờ đây, sau mọi chuyện xảy ra cho chồng tôi là Trưởng Đà Điều Khiển Tồn Vũ Quang Phúc tại TP Buôn Ma Thuột với tất cả những kinh hoàng mà tôi đã chứng kiến kể từ khi chào đời đến nay, tôi mới có dịp để suy gẫm.

Điều kinh khủng đó đã trút lên chồng tôi và tôi đã trải qua nỗi kinh hoàng khủng khiếp như thế nào khi nhận ra anh đang oằn oại, quá nhỏ bé dưới chân của con voi một ngày tại Buôn Đôn, con voi nặng không dưới 4 tấn, đang trở lại bản năng của một loài thú dữ. Tôi thật khó diễn đạt những suy nghĩ của mình khi đó, như là một giấc mơ mà nhiều ngày sau đó tôi vẫn chưa hết bàng hoàng khi nghĩ đến, chỉ thì thoảng ẩn hiện trong tôi qua

những giấc ác mộng, lúc thế này, khi thế khác khiến tôi vẫn chưa trở lại bình thường được ngay cả khi đang viết những dòng này. Điều hy hữu là con voi đã được thuần dưỡng nhiều năm nay tự nhiên nổi chứng và đã tấn công chồng tôi, và hy hữu hơn là anh dù bị tấn công nhưng vẫn còn sống và khả năng phục hồi cũng khá cao, anh hiện vẫn hoạt động tốt tuy còn rất chậm và yếu nhưng chưa bị mất chức năng nào cả. Nó giống như có một phép lạ của đấng linh thiêng nào đó mà tôi không thể giải thích được. *Nhưng điều mà tôi được nhận thấy, rất rõ ràng, đó chính là tấm lòng của tất cả mọi người, của các Bác sĩ, Y tá điều trị cho anh, của hai bà mẹ và những người thân trong gia đình chúng tôi, của họ hàng, bè bạn, đồng nghiệp là điều mà tôi muốn nói nhất ở đây đó là tấm lòng của những anh em “Bắt tay trái”.*

Tôi muốn nói lời cảm ơn, nhưng tôi cảm thấy như vậy cũng không thể đủ để diễn tả. Có lẽ nói là “*không thể quên*” mới có thể diễn đạt được phần nào. Tôi *không thể quên* được những giây phút sau khi Phúc bị nạn, tất cả mọi người trong Đoàn đều bàng hoàng không khác gì tôi, và với mỗi người đều thể hiện sự chia sẻ với tôi trong giây phút kinh hoàng đó. Tôi cũng rất muốn bình tĩnh để mọi người được an lòng đôi chút, và để cho không khí bớt căng thẳng nhưng tôi đã không thể

làm được điều đó. Điều tôi vẫn còn nhìn thấy, đó là mọi người đã giúp đỡ chúng tôi rất nhiệt tình với tất cả khả năng có được. Tôi *không thể quên* chiếc áo mà anh Sơn đã lập tức cởi ra để đắp chân cho Phúc khi anh than lạnh và cũng *không thể quên* những săn sóc rất chu đáo từ chiếc khăn, bữa ăn dọc đường, những chai nước uống, đến những vật dụng khác và hơn cả là những tấm lòng của chị Du và anh em đã gửi theo chúng tôi trên đường vận chuyển Phúc từ BMT về Saigon. Tôi cũng *không quên được* những vất vả của Trưởng Chủ trên suốt chặng đó.

Khi về đến SG, tôi *không thể quên* được hình ảnh anh Chương đã đứng tự lúc nào tại cổng Bệnh viện CTCH để chờ chúng tôi. Đêm đó tôi đã rất mệt và vẫn chưa hết bàng hoàng nhưng tôi cũng thầm cảm ơn Trời Phật vì chồng tôi đã vượt qua được cái chết, còn điều gì đang chờ đợi anh thì tôi chưa dám khẳng định. Tôi biết đêm đó anh em cũng giống như tôi đã không ngủ được vì lo lắng cho Phúc. Tôi thấy rất thương chị Du, tôi hiểu chị không những lo cho Phúc mà còn thương cảm cho hoàn cảnh của tôi. Thật sự tôi rất lo cho sức khoẻ của chị khi phải chứng kiến tất cả những gì xảy ra . . . . Tôi *không thể quên* hình ảnh của anh Phổ khi KTV chụp X quang không nhẹ tay làm Phúc đau, anh Phổ đã lớn tiếng ngay cả với đồng nghiệp vì nóng ruột lo cho bạn. Ngay cả khi anh phải làm sai nguyên tắc của BV khi đưa mọi người vào thăm Phúc tại phòng SSDB, khiến cho các cô điều dưỡng vì thế mà cần nhằn anh. Và khi phát hiện ra Phúc có cùng nhóm máu hiếm với anh là máu O, anh đã âm thầm cho máu để chuẩn bị tiếp cho Phúc khi cần mà tôi đã không hề biết một chút gì cả cho đến hôm nay. Phúc cũng chỉ được biết điều đó qua một số câu chuyện tán gẫu của các cô điều dưỡng. Ở đấy, ai cũng tưởng rằng Phúc và Phổ là hai

anh em, vì họ tưởng lầm là cùng họ (Võ Quang và Vũ Quang) và họ nhìn thấy những điều anh Phổ đã làm cho Phúc. Nghĩa cử của anh chúng tôi *không thể nào mà quên* được....

Và còn tấm lòng của Trách huynh Bùi Văn Đức cũng là BS tại TT CTCH, đã giúp đỡ, chăm sóc Phúc cả về tinh thần và vật chất trong những ngày ở bệnh viện . . . Những ngày Phúc nằm tại BV, anh em đã đến thăm Phúc rất đông. Tôi không quên được hình ảnh Trưởng Lê Gia Mô với những bước đi đã yếu, bất chấp trời mưa đã đến thăm Phúc. Trưởng đã yếu lắm nên không nói được nhiều, tôi vẫn còn nhớ Trưởng bảo với tôi : Nghe giọng Phúc còn khoẻ và trong, chứng tỏ Phúc không bị phổi và chân tay còn hoạt động được sẽ không bị liệt đâu. Và các Trưởng ở Liên Đoàn khác như Trưởng Tôn Thất Hàn, Lê Ngọc Bửu, Trưởng Ngô Văn Phương, Trưởng An, Trưởng Sơn, Trưởng Khánh, Trưởng Luyện, Trưởng Hương, Trưởng Quang (Thủ Đức), Trưởng Tôn Thất Tứ, Trưởng Chánh Trực, Trưởng Tuấn Khánh đã lần lượt vào thăm Phúc và an ủi, động viên tôi. Những anh Tráng sinh cũ khi biết tin cũng vào thăm Phúc như anh Ngự, Phi Liên, Tín, Tuấn, Việt, Thịnh, chị Nguyệt, Huyền . . . cả anh Hưng ở Đà Lạt khi đọc báo hay tin đã vào ngay SG để thăm Phúc . . . Ai cũng ngỡ ngàng khi biết tin và đều mừng khi biết Phúc đã vượt qua được thử thách này.

Còn tấm lòng của anh em Bạch Đằng thì quả là vô giá, tôi không biết nói thế nào cho toàn vẹn. Tôi *không thể quên* những lời nói trong những giọt nước mắt của chị Du đã nói cùng tôi. Tôi rất hiểu những suy nghĩ của chị đối với tôi. Nhìn vào mắt và hành động, tôi hiểu và *không quên* những lo toan của anh chị Thiện dành cho chúng tôi rất chu toàn, anh dường như không ngày nào không vào thăm Phúc để biết tin về tình trạng bệnh tình

của Phúc. Tôi thấy anh đã xót xa khi Phúc phải chịu đau đớn và anh đã nhảy lên vì vui mừng khi nhìn thấy Phúc đã đi được bằng chính đôi chân mình. Tôi cũng *không quên* hình ảnh hai anh chị Nghi Yên cứ cách vài ngày lại đến BV để dõi theo tình hình của Phúc. Tuy không nói nhiều, nhưng tôi hiểu anh chị đã muốn động viên tôi rất nhiều. Trường Nhưn như một người anh lớn, cũng rất ân cần, khi nào có ai rảnh để đưa anh đi thì anh lại vào thăm Phúc. Anh Sơn cũng vậy, tuy mới sơ giao, nhưng anh đã đối với chúng tôi bằng cả tấm lòng. Tôi thật xúc động khi nghe anh nói với tôi chia sẻ trực tiếp giúp tôi chăm sóc Phúc và cho tôi có thời gian nghỉ ngơi. Một số anh chị khác cũng đã đề nghị với tôi như thế. Tôi hiểu rằng ai cũng muốn chia sẻ những gì có thể được với tôi. Tôi cũng *không quên được* hình ảnh chị Quỳnh và chị Mai ngồi co ro trong góc cùng tôi và mẹ tôi chờ đợi, ngóng tin từ phòng mổ cho đến khi biết được ca mổ của Phúc đã thành công mới chịu về nhà lo cho gia đình. Tôi cũng *không thể quên được* tình cảm của chị Hiền đã dành cho tôi, khi chị đến với tôi và cùng bé Hằng, thay tôi chăm sóc hai cháu nhỏ để tôi có thời gian và yên tâm dốc sức lo cho Phúc trong BV. Trong Liên Đoàn, những em Thiếu sinh, Kha sinh, Tráng sinh và cả phụ huynh của Sói con khi hay tin đều vào với Phúc. Giờ thì tôi rất thấm thía *điều luật thứ tư của phong trào*. Tôi đã có được cảm giác tình thân của mọi người giống như là *anh em ruột thịt*. Những lúc bình thường, ai cũng có những lo toan cho cuộc sống riêng nên ngoài những lần đi trại và những ngày đến sân chơi, ít khi chúng tôi gặp nhau cho những cuộc tán gẫu hay chè chén. Nhưng những khi hoạn nạn như ngày hôm nay thì mọi người đều thường xuyên có mặt để cùng chia sẻ và giúp nhau vượt qua giống như là những người thân trong gia

đình. Tôi biết nói sao đây ?! Nói cảm ơn thì vừa thấy thiếu vừa thấy thừa thái quá. Chỉ biết ghi nhận bằng một chân tình ! Để sau này có dịp sẽ cùng được xẻ chia với mọi người như mọi người đã từng.

Se Sẻ Kiên Tâm

(Trích Thiệp Hoa số 22 ngày 1-tháng 7 năm 2003)

BỘ TÚC

Bài “ Óc Vụ Lợi” do Báo Đa Đa viết ở Liên-lạc số 46, trang 19, Ban phụ-trách có sự thiếu sót, quên không ghi phía dưới bài :

“Tr ịch Thiệp Hoa số 7, ngày 15-10-2003”

Vây nay xin bộ túc, và thành thật cáo lỗi cùng tác giả và Nguyệt-san Thiệp Hoa.

Ban Phụ-trách Bản tin Liên-lạc

Thơ Hường-đạo

Nếu mai Em còn dễ thương
Thì Anh phải nhớ chung đường
Vui, buồn cùng nhau chia sẻ
Hoa Bách-hợp thời ngác hương.

Mai mình đưa các Sói
Lên non bày cuộc chơi
Leo cao, cao vọi vọi
Dạy chúng bước vào đời ...

Phan Nguyễn Vinh-Nga

HUYẾT ÁP

(Liên-lạc mỗi số dành một bài nói về Sức Khỏe)

Một trăm bốn chục ở trên,
Dưới mà chín chục, là hên được rồi.
Một trăm ba lăm mới thôi,
Ở dưới tám năm, cuộc đời thành Tiên.

***

Máu cao gây lăm nguy hiểm
Đầu không đau đớn, triền miên quấy rầy
Óc, tim, thận, mắt lâu ngày
Các cơ quan quý, chóng chầy lăm nguy
Kể luôn bộ phận sinh lý
Ở đâu vỡ mạch, tứ chi liệt giường
Mắt, tim, thận óc tổn thương
Muối kiêng, thuốc trị, nhà thương xem thầy
Thử máu đầu phải quấy rầy
Trợ giúp định bệnh, chữa ngay không chờ
Cnnh chùng huyết áp đừng lo
Ngừa xa biến chứng, thô sơ bất ngờ
Mỡ cao, thuốc lá chất thừa
Tắc mạch tím chết, phổi dơ ho hoài
Rượu nhiều đừng có lai rai
Máu cao, tai nạn, mòn tài, hết đai
Đi bộ luyện tập dài dài
Để người khỏi mập, tiêu xài đường dư
Nghỉ ngơi, thanh đạm, vô tư
Đông lâu, ít bệnh đẹp như trăng rằm
Lý tưởng, một trăm ba lăm
Ở dưới hơi yếu, tám năm sống rồi
Ông bà vui mãi trọn đời
Chứng nhân Hạnh-phúc, tuyệt vời đàn con.

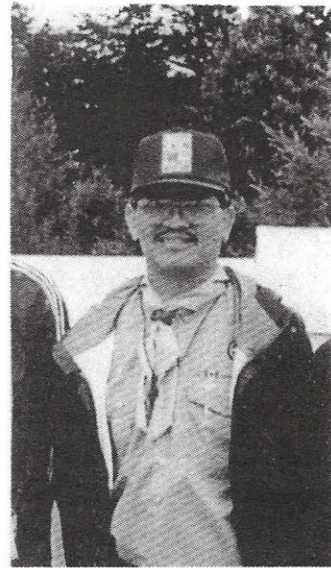
B.S. Nguyễn-Tăng-Hưng (Montréal)

Huyết áp bình thường : 140/90mmHg

Huyết áp lý tưởng : 135/85 mmHg

PHÂN ỦU

Trưởng **Đàm-Quang-Long**
Cựu Liên-Đoàn-Trưởng
L.Đ. Hướng-Đạo Việt-Nam tại Montréal
Độc-giả rất thân mến của Liên-Lạc
Đã Ra Đi Vinh-Viễn ngày 11-8-2003
Hưởng dương 52 tuổi.

Chúng tôi xin thành thật chia buồn cùng
Chị Lê-Thị Thanh-Hà,
hai cháu Quang-Liêm và Kim-Lang
cùng Tang-Quyển.
Nguyễn Cầu Hướng-Linh Trưởng
Đàm-Quang-Long sớm siêu thoát về miền
Cực-Lạc
Xóm Hướng-Đạo Trưởng-Niên Montréal
Ban Phụ-Trách bản Tin Liên-Lạc.

Mã Thi

Tr. Đinh-Hồng-Phong (Sóc Kinh Bắc)

Mừng Trường có được người Chú Khánh-Thọ Bách-Tuế Kỳ-Hy, một trường-hợp rất hiếm quý. Sau đó lại đi tham quan các nơi linh thiêng, Thánh địa vùng châu Âu. Ở cái tuổi của Trường và Bê Trên của Trường mà còn sức khỏe ngao du sơn thủy cùng khắp như rứa, thật tuyệt vời. Nhưng, nhưng, nhưng ... chưa đi Canada mà viếng thánh-địa Oratoire St-Joseph của Thành phố Montréal thì vẫn còn thiếu. Bất chước Xuân-Diệu, Ngựa tôi nhớ :

Đi cho lắm rứa vẫn còn chưa đủ,

Phải đến Montréal mới gọi là đi nhiều !

Thánh-Đường này bao quanh bởi 14 chặng đường Thánh-Giá , mỗi chặng có một lối kiến trúc riêng, kể lại những nỗi gian truân của Chúa (Đọc lại L.L. số 47, trang 26 thì biết).

Nơi đây, cây cảnh hữu tình, hoa thơm bóng mát rất nên thơ, mà mùa hè vừa qua, trong một lúc cao hứng (và vắng mặt Bê Trên của tui), Ngựa này có nói riêng với Trường Tùng là : có Bô mà dẫn lên đây thì sức mấy mà tìm cho ra. chỉ trừ có ... Chúa !

Sóc nhờ Ngựa chuyển lời thăm Nhà Văn Trà -Lũ, vậy Sóc Con Đã Già đọc đến đây, cứ xem như Ngựa đã chuyển rồi cho tiện việc sổ sách.

Tr. Phạm-Gia-Kiệm (Virginia).

Đọc thư Anh, tuy ngắn, rất ngắn, nhưng tình thì dài, với những chữ “ *Góp chút củi lửa để Liên-lạc lúc nào cũng bừng sáng*”. và “ *chúc các Anh luôn khỏe mạnh và tươi trẻ* ” rồi đoạn cuối, Anh xuống một câu vọng cổ (đổi đên mầu) “ *Tôi đã yếu già rồi, đã lên lão 80, 3 năm về trước*”.

Đọc xong, Em vừa buồn vừa vui. Buồn là vì Anh viết ngắn quá, còn vui là nhìn nét chữ của Anh rất còn phong độ, quắc thước. Người xưa có nói : *Người nào nói mình đã già, tức là người ấy chưa già* . Hơn nữa, Anh còn có một trí nhớ tốt, lo lắng cho L.L. rất đúng hạn kỳ, mà một số người khác, dù còn trẻ hơn Anh rất nhiều, đã sớm mang bệnh parkinson. Cũng tội nghiệp !

Tr. Lê-Đức Hùng (Beo hăng hái) NJ.

Tôi rất sung sướng khi được biết Trường muốn làm le nhảy ra làm báo Hương-đạo. Càng đông càng vui, nhưng nên nhớ rằng “ *Phải kiên nhẫn, đừng bốc đồng lửa rom*”.

Trường lại cẩn thận hỏi tôi những điều kiện, những tiêu chuẩn để giữ vững một tờ báo. Thật sự không có tiêu chuẩn hay điều kiện nào, kể cả “giấy phép xuất bản báo”. Nhưng sự thật không dễ đâu, nếu muốn một tờ báo thuần túy H.Đ. và sống độ trên dưới 5, 7 năm .

Kinh nghiệm cho biết : Trường phải có một đơn vị hậu thuẫn (Đoàn, LD hay Chi-nhánh, Xóm, Làng Trường niên v.v...), bắt đầu bằng sự phát hành một bản tin nội bộ. Sau một thời gian thăm dò, thấy Bản Tin được đón nhận nồng nhiệt, khi ấy mới mở rộng ra đến các đơn-vị H.Đ. bạn để yêu cầu họ quảng bá và ủng hộ phương tiện để phát hành tiếp.

Hai câu hỏi sau cùng, Trường cho là rất quan trọng và yêu cầu tôi “giải đáp thành thật”.

Tôi không quen giải đáp giả dối, có thể thiếu sót vì tôi thiếu khả năng, và xin trả lời :

1.Tài-chánh : Trường cùng một số anh chị em (chừng 5,7 người) cùng một chí hướng có cùng

mục đích gom một số tiền để có thể thực hiện ít nhất 5 số đầu tiên (thời gian này độc giả chưa đóng củi lửa đâu, vì họ còn xem Bản Tin (hay tờ báo) có mồi sống lâu không và chủ trương tờ báo ra sao.

2 .Nhòm chủ trương và Linh hồn tờ báo (hay bản tin). Nhóm Chủ trương cần có một số Trưởng quảng-giao, quen biết nhiều, chịu khó giao thiệp, thư từ, có một đường lối rõ rệt, phải thành thật, và quan trọng hơn cả là phải có “*Một Tấm Lòng*” với độc giả, với Phong-trào H.Đ.V.N.

(một câu hỏi mà Trưởng nhờ tôi cho biết kinh nghiệm của Liên-lạc, và dặn đừng nêu ra trên Mã Thư. Nhưng tôi thấy trả lời như trên, chưa trọn vẹn, tôi xin vắn tắt, mong Trưởng hiểu rộng hơn nhng lời tôi sẽ nói dưới đây).

Người ta thường nói sống sau vô sống trước. Tờ Liên-lạc có được như ngày hôm nay là do nhiều nhân duyên nối tiếp nhau. Liên-lạc lúc nào cũng mở rộng vòng tay đón chờ những bài viết của độc giả, tránh những lời đả kích nhau, nếu cần thiết, thì chỉ nên viết thư riêng (để thông cảm), nêu những tấm lòng chân thành quý trọng nhau. Thỉnh thoảng nên “đùa vui chút đỉnh” trên tinh thần H.Đ, trong lãnh vực văn chương thi phú v.v...

Nói một cách business thì : **Mình phải bán những gì người ta thích mua, chứ không nên bán những gì mà mình muốn bán .**

Tiệc nhau chi, mai một đã xa rồi

Xa là hết, hãy tặng tình lúc sống

Chớ chia rẽ – để gì ta gặp mộng !-

Những dòng đời muôn kiếp đã xa xôi (Thơ X.D.)

Thôi, Trưởng Hùng ơi, cũng đã khá dài rồi, ghi nhiều, người ta bảo Ngựa này “câu giờ”

☞ Tr. Trịnh Diễm-Vân (Làng Vạn-Hồ).

Trong bức thư của Trưởng, Ngựa này được biết thêm nhiều chuyện của Làng Vạn Hồ, Có một điểm lạ lùng kỳ thú là thư từ của Làng Vạn-Hồ gửi về L.L. đều do Nữ-Giới viết. Trưởng cho biết phu-quân của Trưởng là Tr. Triển cũng là một “cây H.Đ. xanh giòn” chơi

từ thời Sói con bên nhà, qua đây lập Toán Tráng Yết-Kiều (Crew 2901 BSA).

Nhớ ra rồi, Làng này “âm thịnh dương suy” cho nên các bề trên như Đoan-Trang, Anne Biên, nay lại đến Diễm-Vân, rồi sẽ còn những ai nữa sẽ tung hoành, làm cho các đấng trưởng-phu làng Vạn-hồ ...

... nằm dài trông ngày tháng dần qua !

Tr. Diễm-Vân tự ví mình như ..một ngọn cỏ non trong một làng cỏ dại và cỏ già” và hỏi Ngựa tôi “..... các Làng Xóm khác có như vậy không hả Anh ?

Xin trả lời : Mô cũng gần như rửa cả, có người này người khác. Mình sống ngay thật, theo đúng chủ trương của Phong-trào, và rồi đây ... vài ba mươi năm nữa cỏ non DV sẽ thành cỏ già trong vườn Thượng-uyển, chứ không nên là cỏ dại mọc tùm lum nơi ruộng rẫy ao hồ.

Trưởng đừng nói dại là muốn “rời Làng”thiên hạ nghe được` họ sẽ chê cười cho mình là người không giống ai, bỏ làng rời xóm.

Ngựa tôi trả lời bạt mạng như thế này là “qua mặt ” hai vị Sư-Phụ của Làng là Tr. Thanh Oai và Tr. Quang-Lộc rồi đó. Nếu hai vị này đọc đến đây thì sẽ trách : Cái Ông Ngựa này biết chi mà xía vô việc làng Xóm của tui cà ?

Thiện tai !

☞ Tr. Nguyễn-Xuân-Mộng (Sacramento).

Đã nhận được tài-liệu của Trưởng gửi qua cho Liên-lạc, liên quan đến Tr. Quỳnh-Hoa. Nhưng trước đó, anh Nguyễn-Cúc ở Texas cũng có gửi qua nhiều tài-liệu liên quan đến sinh hoạt, thành tích một số Trưởng Hương-đạo kỳ cựu, cộng thêm tập Tiếng Sông Hương 2002-03 (Huế Đẹp, Huế Thơ II). Thoại xin cảm ơn chân tình của Anh Mộng đã nghĩ đến Thoại. Có nghe nói đến Trại Cát Vàng 4, nhưng không thấy vị Trưởng Làng San Jose cho biết tin hay gửi bài như những năm trước. Không rõ Liên-lạc có làm chi để phiền lòng vị Trưởng Làng Nguyễn-đình-Tuấn ?

Đọc đến đây, xin anh Trưởng Làng lên tiếng .

Tr. Lê-văn-Sanh (Houston, TX)

Đọc thư của chú Sói con năm xưa, anh Thoại nhớ lại hình ảnh hơn 60 năm về trước, với cái xóm Vạn Vạn thân yêu của buổi thiếu thời, với những lời rất mộc mạc :

"...thật kỳ ngộ, cứ mỗi lần được gặp Anh (mới đây tại tư gia Hoàng-Hữu-Hương) là mỗi lần Em như sống lại những ngày Sói con xa xưa của tình thương Làng Xóm, của tinh thần Hướng-đạo đối với Anh thật bao la..."

và đoạn kế tiếp : *Thưa anh Thoại, Trời đang mùa Thu và mùa Đông sắp đến để bếp "Liên-lạc" mãi mãi ấm hồng, cho em được gửi thêm vài thanh củi, để Liên-lạc cùng Đi, tiếp tục cùng Đi - Đi mãi liên tu bất tận - Đi cho tiếng nói của Phong-trào Hướng-đạo Trường niên Việt-nam vào lòng người..."*

Sanh ơi ! thật là một hạnh-ngộ bất ngờ được sống đây, và cũng có thể là một Hạnh-phúc (đối với anh Thoại) khi đọc những giòng chữ như trên trong tuổi chạng vạng của cuộc đời, thử hỏi còn gì an ủi hơn ! Chỉ là một Sói Con mà Sanh đã nuôi mãi trong lòng một tinh-thần H.Đ. dù đã trải qua biết bao thay đổi của cuộc đời, đó là nhờ Akéla của Sanh ngày xưa đã khéo hướng dẫn để Sanh cảm nhận được thế nào là một con người Hướng-đạo và cũng là dịp để anh Thoại suy ngẫm thế nào là Hạnh-phúc của cuộc đời, nói theo kiểu Huế miềng :

Đừng tìm kiếm nơi mô là Hạnh-phúc :

Có thể gần, cũng có thể thật xa.

Xa gần là tại Tâm ta,

Ta cảm nhận rằng là như rứa đó !

Anh Từ đã về hưu và anh Tuấn vẫn còn đi làm, đều gặp Anh vào những ngày cuối tuần để thỉnh thoảng nhắc lại những trò : Liễn, Toàn, Nhứt, Văn, Sanh v.v.. của một thời thơ ấu. Ban phụ-trách Liên-lạc cảm ơn "xe củi" của Sanh đã gom về đốt cho tình H.Đ. thêm nồng ấm và dài lâu.

Cho anh Thoại gửi lời thăm các anh chị em HĐ đã gặp ở nhà của anh chị Hoàng-Hữu-Hương vào mùa hè năm ngoái . Vẫn nhớ mãi

Bún bò, bê thui, bánh bột lọc, bánh ướt tôm chấy v.v...và ớt cay ! Chao ôi là ngon !

Tr. Nghi-Yên (Vit T.T.) Đông-hải.

Một bất ngờ lý thú là Liên-lạc số 46 và 47 đã đến tay Trưởng (do Sóc Y.Đ.) gửi về, và anh chị em photocopie chuyển tay nhau đọc. Đó là niềm vui chung của Ban Phụ-trách, xin ngả mũ chào và cảm ơn Sóc YĐ. Mong rằng sẽ được tiếp tục như vậy thì quý hóa lắm.

Liên-lạc đã có lời đính chính và cáo lỗi về việc sơ suất trong L.L. số 47. Rất mong được thông cảm.

Trưởng làm thơ tặng vợ : (mà phải là Vợ Hiền mới được, vì Tr. Hoàng-Hội ở Melbourne đã dạy thư rứa) . **Thơ như thế này :**

Tập Thơ tặng Vợ gửi đi,

Suy nghĩ mới biết không chi làm bằng

Hướng-đạo chỉ có Bạn Đường

Nam Nữ bình đẳng, ai nhường cho ai ?

Nay Trưởng nhờ Ngựa tui cho biết ý kiến về hai câu thơ Trưởng đề tặng "Vợ Hiền"

Thưởng thường những bậc khôi hài

Kính Vợ đắc thọ, gọi hoài "Bê Trên" !

Đúng quá đi rồi, còn có ý-kiến nào nữa mà chêm vô ! Suy tôn Bê Trên mới đúng là đạo làm người. Ngựa xin chào "người đồng đạo". Ngoài Trưởng và tui ra, còn có thêm một phiếu ủng hộ nữa là Tr. Đoàn-Trang ở tận làng Vạn-Hồ cho anh em mình là biết "Cứng Vợ".

Tr. Hoàng-đức-Hanh (Ca-li).

Xin trả lời những điểm mà Trưởng đã hỏi :

1. Vị Trưởng HĐVN cao niên nhất ở hải-ngoại là Trưởng Trần-Văn-Thao (94 tuổi), hiện ở với người con trai, ngụ tại Vermont, Hoa-kỳ. Tr. Mai-Liệu ở Cali, có thể là số 2 về niên-kỷ.

Còn ở quê nhà, thì thú thật chúng tôi không được biết, vì ít theo dõi và đã lâu chưa tiện về.

2. Chủ-tịch BTV HĐTU/HĐVN nhiệm kỳ này là Tr. Nguyễn-Văn-Thuất, hiện ở Sydney, Úc-châu. được bầu lên trong kỳ Thăng-tiến 7 vào

mùa hè năm ngoái tại Houston, Texas, với nhiệm kỳ là 4 năm. Tr. Vĩnh-Đào là Cố-vấn.

3. Đúng như tin tức Trưởng cho biết : **Văn-phòng HĐ Á-Châu TBD sắp họp Vùng và VP HĐ Thế giới cũng muốn gặp để giúp đỡ chúng ta** (HĐVN Hải-ngoại), qua những cảm tình sẵn có của các Trưởng Kim Kyu Young và Tr. J. Moreillon từ mấy năm qua với Tr. Vĩnh-Đào (Cựu Chủ-tịch BTV/HĐTU) dù hai (hay ba) Trưởng này đã và sẽ hưu-trí. Hầu hết anh em trong BTV đang mong muốn, để Tr. Chủ-tịch Nguyễn-văn-Thuật và Tr. Cố-vấn Vĩnh-Đào sẽ qua Genève để thảo-luận chương trình hoạt-động của chúng ta trong thời gian tới. Đây là một cơ hội thật đặc biệt, chắc chắn Tr. Chủ-tịch sẽ không thể bỏ qua cơ hội này.

4. Tờ Liên-lạc vẫn tiếp tục, khi nào hết phong thì nghỉ mệt, không có Ban phụ-trách này thì có Ban Biên-tập khác, Trưởng đừng lo. Nhất là hiện nay, trong VP HDTr.N có Tr. Võ-Thành-Nhân là một nhân vật "nặng ký" của giới truyền thông Vùng Hoa-thành-Đốn. Chắc chắn tờ Liên-lạc (hay một tên khác văn hoa hơn) sẽ tương xứng hoa lá gấp bội phần tờ ... Liên-lạc.

5. Liên-lạc thường hay nhắc đến những sinh hoạt ngày xưa, những Trưởng đã qua đời, những chuyện vui cười tế nhị, những tin tức anh chị em xa gần biết được biết những tin tức và các sinh hoạt của HĐ Trưởng-niên các nơi : đó là nhiệm-vụ chính yếu, là tôn-chỉ của tờ L.L. không thể nào thay đổi được.

Còn các tin tức sinh hoạt của các đơn-vị, những thông tư, những chủ trương của HĐVN, diễn-đàn tham-luận thì đã có những Bản tin, Nội-san Trưởng do Các Ban Biên-tập của HĐTU thực hiện và phát hành khắp nơi.

Lời nhắn riêng của Liên-lạc : Hỏi chi mà hỏi lắm điều rứa ? Tại rằng không gia nhập HĐ Trưởng niên để được biết nhiều hơn ?

Khả năng của tui hạn hẹp, **biết chi nói nấy, nghĩ rằng nói rứa**, có thể sai, có thể đúng. Xin bỏ qua những lời vô tích sự của một kẻ ngoại đạo văn chương nầy, tin hay không, tùy !

Tr. Trần Anh-Tuấn (Oakland).

Mình nhận được 10 cuốn sách từ lâu. Cám ơn Tuấn nhiều, đã gửi tặng phương xa hơn phân nữa, Chắc anh em sẽ thích thú lắm.

Đã gửi Liên-lạc số 47 và ghi vào danh sách đọc giả dài hạn Tr. Âu-Dương-Tín rồi. Mình san sẻ niềm vui của Tuấn khi tìm lại được người bạn cùng sinh hoạt ở tuổi thiếu-sinh từ thập-niên 50. Mong rằng tờ L.L. đem lại cho người bạn năm xưa một vài niềm vui nho nhỏ khi hồi tưởng lại buổi thiếu thời của mình.

Trung-Tường đã mua nhà mới, cũng ở vùng Walnut Creek, không xa chỗ cũ bao nhiêu. Tường đã cho con trai vào Sói con, không biết cháu đã liên-lạc với Chú Tuấn chưa ?

Chúc Tuấn gặp nhiều vui, viết nhiều, sức khỏe tốt, và cho mình gửi lời thăm Cô Nhu và mấy cháu. Sao vắng tin của Xóm Oakland ?

Tr. Hoàng-Kim-Châu (TX).

Anh Thoại nhận được một lúc nhiều thư của đảng ấy gửi qua. Nào 2 huy-hiệu của Tráng-đoàn Nguyễn-Trái, thấy có thêm : Australia, Europe, America nhưng không có Canada ?. Lại chu đáo kèm thêm giấy mực (danh từ mới) cho Liên-lạc.

Như vậy, từ sau Trại TT7 đến nay, anh Thoại mới biết tin thêm về Châu. Nghe nói kỳ Hội-nghị Trưởng và Họp Mặt HĐ Trưởng niên vào mùa hè 2004, Châu sẽ có mặt với Tráng-đoàn Nguyễn-Trái phải không ? Càng đông càng vui. Nếu sức khỏe được bình thường (đạo nầy sức khỏe không được như trước) thì anh Thoại cũng sẽ qua tham dự. Anh em về dự Trại Họp Bạn mà mình ở nhà , Trời ơi ! buồn chịu chi thấu !

Đã khá lâu, Liên-lạc vắng đón nhận văn chương của Châu, nhưng thông cảm, vì đảng ấy quá bận rộn với Bản Tin rồi. Ủ, mình cũng chỉ mới nhận được Bản tin số 2 từ lâu mà thôi, đã có biên thư yêu cầu gửi cho, nhưng "chỉ thấy Vàng" (im lặng là vàng). Mặc dù cũng có đóng niên liễm, cũng có đóng Club 50+ như ai.

Tr. Thuát thì nói : Trưởng mở máy mà xem. Cẩm bản tin nơi tay mới sướng, biết thêm công trình của người thực hiện. chứ đọc máy, hay in ra mà đọc giảm mất 50% hứng thú. Thôi, ở nhà mà đọc trong tưởng tượng vậy !

Phải không, Trưởng Hươu hàng hái ?

Tr. Trần-Văn-Phúc (NCX, Charlotte).

Nhận được thư Tuấn gửi (27-10-03), mình thấy nhớ lại những kỳ Họa Bạ TT và 7 chi lạ , Nhất là kỳ trại ở Houston, Bê Trên của anh bất ngờ bị bệnh, đó là lần thứ nhất anh Thoại đi Trại một mình. May mà có Tuấn bên cạnh, nhắc chừng việc uống thuốc sau mỗi bữa ăn, nhỏ thuốc vào mắt trước khi đi ngủ v.v...

Đã nhận mấy tấm hình Hoa Sen do Tuấn gửi qua. Đẹp lắm, nhưng không cho vào bì báo Xuân được Chờ có dịp khác Cám ơn Tuấn.

Hôm anh Thoại điện thoại qua Tuấn là vào dịp đầu Thu, mặc chiếc blouson màu hạt giẻ, tưởng nhớ đến Bạ Hiền, nói chuyện cho vui, mong rằng Tuấn vẫn bình thường và sức khỏe tốt và biết thêm tin tức anh chị em H.D. Trưởng niên Charlotte, vì đã khá lâu vắng tin.

Tr. Đặng-văn-Phụng (và Oanh) Pháp.

Trưởng nhắc lại hình ảnh "Gánh hát" lưu diễn do Tr. Tùng hướng dẫn trong mùa hè vừa qua với những niềm vui "khó tìm thấy ở nơi khác", được gặp lại bạn cũ, biết thêm những Trưởng H.D. tuy lớn tuổi mà vẫn hồn nhiên vui tươi, tâm hồn thật trẻ trung, cởi mở và nhiệt tình...lại được xem những thắng cảnh ở Montréal, Québec, cảm thấy như mình trẻ lại và mong mình đến tuổi như các Trưởng ở Montréal có được như vậy thì không còn chi sung sướng cho bằng.

Trưởng viết tiếp : Cuộc sống bên Pháp thì người VN ít thường gặp nhau, vì sống rải rác. Xin nhắc Trưởng : ở Paris và vùng phụ cận cũng có những sinh hoạt của HĐ Trưởng niên. Nếu Trưởng thật sự muốn trẻ trung, vui tươi "như các Trưởng cao niên ở Montréal" mà

Trưởng đã gặp thì tìm đến mà sinh hoạt (nếu cần địa chỉ) thì Liên-lạc sẽ đưa tin.

Cám ơn Trưởng đã khen Liên-lạc, đã ghi Trưởng vào danh sách độc giả dài hạn rồi đó.

Một ngày HĐ là HĐ chung thân, Cụ BiPi dạy rứa. Cho chúng tôi gửi lời thăm Chị Oanh (Bê Trên của Trưởng) được sức khỏe tốt hơn kỳ mùa hè vừa qua.

Tr. Võ-Văn-Long (Cựu Chi-lăng) Huế.

Rất vui khi được biết Long đang tổ chức Quỹ Tương-trợ cho Liên-đoàn Chi-Lăng, anh Thoại hưởng ứng ngay (Anh đã gửi \$100 US.). Anh Thoại biết ở hải-ngoại có các anh Võ-trọng-Di, anh Võ-Tam-Anh, anh Chiểu, anh Diệm, anh Tâm-Tú (NJ). v.v...

Nếu các anh ấy đọc những giòng này, mong rằng sẽ tham gia hưởng ứng, để nhớ lại Chi-lăng ngày xưa của chúng ta. Anh Di thì anh gặp vào các kỳ Trại Họa Bạ Thăng-tiến 3, 4,6 và 7, chú thư từ qua lại cũng "lác đác" lắm, tuy trên Liên-lạc cũng có nhiều lần nhắc đến Anh Di. Đạo này anh Di là một nhân vật "nặng ký" của vùng Bắc Cali đó.

Mong anh em Chi Lăng chúng ta "nhớ lại rừng xưa" để các em hậu-sinh biết rằng đàn Anh chúng ta vẫn thủy-chung với Đoàn mà chúng ta đã có thời chung vui ca hát.

Liên-lạc sẵn lòng làm Trung-gian. Nếu Trưởng nào ở Chi Lang ngày xưa ở Huế, muốn tham gia quỹ Tương trợ này thì L.L. sẽ gửi địa chỉ qua ngay.

Mỗi khi ôn lại cuộc đời,

Để dành vài phút cho người ngày xưa.

Tr. Hoàng-Hội (Melbourne).

Tiếc rằng Liên-lạc kỳ này không có mục "Thư Bạ" để đăng bức thư dài của Anh, hay quá và tình nghĩa thâm trầm, thêm vào mấy đoạn "Đi tìm thời gian đã mất" của Anatole France (Vị bài vở quá nhiều, nên phải gác lại mục

này). Thi sĩ Vũ-đình-Liên có mấy câu thơ thiết
hay : Lặng lẽ trên đường lá rụng mưa bay

Như kêu gọi những nhớ nhung thương tiếc

Những cảnh với những người đã chết

Tự bao giờ còn phảng phất đâu đây .... !

Xin Cám ơn Anh đã cho biết tin của “Xóm
Meo Buồn” . Chú Mỡ Làng miệt dưới đạo này
thấy im hơi lặng tiếng , anh nghĩ có nên cấp
Bằng T.L. cho Cụ Mỡ không ? Đã in sẵn rồi,
chỉ chờ điền tên họ vào là có giá trị ngay.

👉 Nhạc sĩ Trương-Văn-Tuyên (Montréal)

Nhận được “BÀI CA TUỔI TRÉ” do đồng ấy
gửi tặng. Bản thân tự biết mình là thân ngựa
tai trâu, nhìn bản nhạc như nhìn mây bay trên
trời, tặng nhạc cho mình cũng như tìm sự mà
tặng lược vậy. Từ thuở bé đến giờ chỉ quen
nghe ngao “Một ngón tay nhúc nhích này ,,,”
hoặc “Vui ca lên nào anh em ơi “vỗ nhịp với
hai bàn tay, cũng vui sống đến mấy chục năm.
Những hôm tiệc gây quỹ do Cộng-đồng
Montréal tổ chức, thấy anh em đồng ca bài
này, mình nghe rất hay và lời ca hào hùng,
mình cũng xin được đưa vào Liên-lạc số này,
để anh chị em trẻ đàn hát cho vui. Hay lắm,
nói thiết đó !

👉 Tr. Nguyễn Tấn-Đình(Virginia).

Bản tin L.L. số 48 này đã vào bì gửi đi Ottawa
để in, thì nhận được những giòng chữ sau đây
của Trưởng, vội thêm vào TIN VUI này để
các Anh Chị Em HĐ VN cùng vui chung :

“ .... Đọc L.L. số 47 trang 28, chúng em hết
sức cảm động và ghi ơn Trưởng cùng Chị, cũng
như tất cả anh chị em HĐVN đã dành một phút
im lặng để cầu xin ơn trên ban sức khỏe cho em
trong lúc mang trọng bệnh mà theo lời Bác sĩ
thì có thể Em đã phải ra đi cách đây 6 tháng
rồi. Nhờ sự chăm sóc của Bác sĩ, ý chí Hướng
đạo của chính em và sự cầu nguyện của tất cả,
mà hôm nay sức khỏe của em rất tốt. Ước vọng
sẽ có mặt tại Trại Họa Mật Trưởng-niên và
Hội-nghị Trưởng vào tháng 7 này.....” ❄

Sổ Vàng

1. Tr. Uông-Mẫn	20 Mỹ-kim
2. Tr. Trần-hữu-Thành	50 -
3. Tr.Lê-văn-Sanh	100 -
4. Tr. Tuấn-Việt	20 -
5. Tr. Phạm Gia-Kiểm	50 -
6. Tr. Đình-Hồng-Phong	30 -
7. Tr. Hoàng-Kim-Châu	30 -
8. Tr. Vũ-văn-Chấn	20 -
9. Tr. Nguyễn-Quốc-Trị	20 -
10.Tr. Tôn-Thất Quỳnh-Tiêu	20 -
11. Tr. Lâm-Tô-Bông	40 Gia-kim
12. Tr. Bùi Lệ-Nga	50 -
13.Tr. Dương-văn-Hóa	30 -
14. T.H.. Nguyễn-Hữu-Thông	50 -
15. Tr. Hoàng-Hội (*)	83 -

(*) Chuyển ra từ 100 Úc-kim.

(Thủ-quỹ khóa sổ Thu của L.L. 48 ngày 15-11-
2003. Những tặng khoản sau ngày này, xin
được chuyển vào sổ kế tiếp).

Ban Phụ-trách Bản Tin Liên-lạc xin thành thật
cám ơn các Trưởng và Thân-hữu đã gom củi lửa
để cho cuộc chơi chung được kéo dài.

Tr. Hà-Mã Hằng-hái (Úc-châu).

Những tấm hình rất đẹp và đầy đủ, tiếc là L.L. chật hẹp nên không đưa vào đây đủ, trước đó Tr. Mừng đã cho biết tin sơ qua về sinh hoạt của Xóm Tùng-Nguyên. Bài tường thuật đã đăng, lại có cả thơ của Tr. Thanh-Viêm: rất đầy đủ. Cám ơn cả Xóm, nhất là nhà thơ lão thành (Chúng Viêm) Cụ Trưởng Xóm, Tr. Mừng. Lần này có cả Cô Giáo, nhưng không thấy "đồ Huế" mà chỉ có B.B.Q. mà, có thịt Kangourou không hở Cụ Lý họ Trương?

Nhìn sinh hoạt của Xóm Tùng-Nguyên, nhìn hình chị Thanh, Ngựa tôi nhớ lại hình ảnh những năm trước với Trưởng Sói Tận Tâm, mới đó mà cũng đã gần một năm rồi, nhanh thật.

Tr. Trâu Hiền (Ottawa).

Trong thời gian qua, Trưởng có viết cho chúng tôi 2 bức thư: Bài nói về Thi-sĩ Đoàn-Phú-Tứ và một nói về công-bố một số Trưởng đã đạt được thành tích lớn trong Phong-trào HĐ.

Chúng tôi xin hứa la khi có dịp lên Ottawa sẽ thưa với Trưởng vấn đề thứ 2. Còn nói về thi sĩ Đoàn-Phú-Tứ thì Liên-lạc đất đai chật hẹp nên không thể đưa vào đây được. Thật tiếc!

Chúng tôi xin cám ơn chân tình của Trưởng đã dành cho L.L. và cho riêng Ngựa tôi trong suốt những năm tháng vừa qua, luôn luôn có mặt

trong những buổi sinh hoạt của Xóm Trưởng-niên Ottawa.

Tr. Vịt Nước Vui Vẻ (Montreal).

Như đã thưa với Chị, định bưng sẽ gặp riêng Chị để làm một bài phỏng-vấn, chụp vài tấm hình cho đặc biệt, thế mà loay hoay không có thì giờ thuận tiện để thực hiện. Toàn là chuyện bất ngờ như Chị đã biết, Rất mong Chị thông cảm cho em.

Rất cảm kích những chân tình mà Chị đã dành cho gia đình chúng em trong tang lễ vừa qua.

Nhà Thơ Tuấn-Việt (Renton)

Trưởng quá chu đáo. Bài Ý Xuân thiệt nhiều ý nghĩa. Liên-lạc đã gửi bù số 47 qua Trưởng. Xin đa tạ Ông Bạ ngày xưa còn nhớ đến Hương-đạo và thích đọc Liên-lạc. Nếu Trưởng thấy cần, xin cho biết địa chỉ để gửi tiếp.

Trong bài thơ Ý XUÂN, em rất đặc ý bốn chữ "Thấm thiết tình Huynh Đệ" mà Anh đã rất khéo léo lách đi lách lại nhiều lần trong mỗi đoạn thơ của toàn bài.

Kính chúc Trưởng và Bà Chị được nhiều sức khỏe để còn làm thơ và dệt nhiều giấc mơ thật đẹp.

Tr. Lê-Thị-Trúc (Úc-châu).

Đọc thư Chị viết, khi thì tại Post Office, khi thì viết trên phong bì thư cũ, khi thì tại Hội-quán, thấy ngộp quá, Ngựa tôi hình dung ra một Bà Chị chạy quanh lo việc Từ thiện (Romac), khi thì phóng lên bus lo việc bán vé gây quỹ cho H.Đ, cho các bệnh viện, cho trẻ em mồ côi ở VN., và cũng có lúc ghé ngao hát cho Tr. Nguyễn-đức-Quang đàn và phổ nhạc. Thế thì Chị có ăn không, ngủ lúc nào hở chị Trúc?

Đúng là "sức voi", hơn xa "vác ngà voi" nhiều bậc. Nay, Chị lo mà giữ gìn sức khỏe, đời còn dài và thiên hạ còn cần Chị nhiều lắm, chị Trúc-Lê ơi!

Tr. Nguyễn-Trọng-Phu (hiện ở mô?)

Theo như lời anh dặn, năm ngoái em đã gửi bài nói về Tr. N.C., do anh Đoàn-Thái viết, để anh bổ túc thêm cho phần Hướng-đạo, nghe nói anh đã có hình Tr. N.C. do Mỹ-Hạnh cho mượn, nhưng từ dạo ấy anh đi mô hờ anh Ong Lắm Mật ? Toronto, Orlando, hay đi theo Cô mô, cho dù có đi phương nào, anh cũng cho biết tin để hỏi thăm. Dù Liên-lạc vẫn thường xuyên gửi về Toronto, như lời anh dặn (nói là người nhà sẽ chuyển tiếp). Em cũng chờ địa chỉ e-mail anh cho như lời anh dặn, nhưng, anh Phu ơi, chờ Anh như thế tìm ... Ong ! Đưa lên L.L. như ri là "câu phong". Em chỉ xin anh 4 chữ : **Ta Vẫn Còn Đây**. coi như "Gửi hương cho gió", như rứa là em yên tâm rồi anh Phu ơi !

Tr. Bùi Dzũng (Alpes & Rhônes)

Mình rất thích thú và bất ngờ được nói chuyện với chú Mõ Làng bên Tây (trưa 14-11-02). Khi gác máy xuống, anh Thoại trầm ngâm suy nghĩ hoài. Tình trạng em nói là gần như tình trạng chung. Khi Dzũng vừa buông máy xong mấy phút thì cũng từ Paris, Tr. Lộc gọi qua Anh Thoại, hỏi những nguyên tác về tổ chức, về sự liên hệ giữa Trưởng-niên với Chi nhánh, và anh Thoại cứ chiếu theo sách vở và những tiêu chuẩn đã áp dụng bấy lâu mà giải đáp. Nhưng đặt nặng chữ "Tình" giữa anh em với nhau. Lấy sự thủy chung mà đối xử với nhau lâu dài. Nhân đây cũng xin nói thêm để hai Trưởng rõ (biết rồi, khổ lắm nói mãi) là các tổ chức chính trị thường tìm những điểm bất đồng để xa cách nhau, chúng ta là Hướng-đạo thì chúng ta tìm những điểm tương đồng để kết hợp và gần gũi nhau. Muốn biết nhiều chi tiết về sinh hoạt Trưởng niên thì hãy đọc Liên-lạc, đọc ké cũng được miễn đạt kết quả là tốt. Tr. Hoàng-ngọc-Châu, Văn-phòng Trưởng HĐ Trưởng-niên (số điện thoại, e-mail đều đã có công bố nhiều lần trên Liên-lạc) "rất mong" được tiếp xúc với các Làng, các Xóm, và các Trưởng, miễn là "Chung Một Đường Lên".

Đúng 100% như rứa, nếu tui nói sai là Trời Đánh : Sập tiệm Liên-lạc ngay bây giờ.

Tr. N. X. Linh & Tr. Vinh+Nga (Calgary).

Gia đình chúng tôi xin cảm ơn lời chia buồn của các Trưởng về sự ra đi của Bà Ngoại các cháu vừa qua. Chúng tôi đoán chắc là Vân-Hường đã nói ra tin này. Cũng vì vậy mà mùa thu vừa qua, chúng tôi không đến Calgary được như dự tính. Nghe nói trên ấy cũng "mưa nắng" không đều, phải không ? Mong rằng trời sẽ sớm quang đăng, để mọi người cùng vui, nhất là các em.

Tr. Lý-Nhật-Hui (Ca-li).

Anh Thoại đã nhận được Bản Tin Cờ Lau số 22 rồi. Phát hành đều đặn và liên tục được như vậy là một sự cố gắng của các Trưởng. Liên-lạc số này có mượn bài "tạp ghi" của tác giả Thân-ngọc-Mai. Cảm ơn Hui đã gửi riêng cho anh Thoại, vì đọc trên máy "không sướng" bằng đọc lui đọc tới trên giấy. nhìn số tiền quỹ của Liên-đoàn kỳ này, nhìn lại quỹ của Liên-lạc, thấy mà thương !

Có về Phan-rang lại nữa không ? Cho mình gửi lời thăm bà con nơi chốn ấy, một nơi mà mình đã lưu lại khá nhiều kỷ-niệm khó quên.

Tr. Anna Biên (Làng Van Hồ).

Đúng như Trưởng nói, từ xưa tới nay, chưa có ai đụng chạm đến nhan sắc của Ngựa này cả, dù đã tàn phai, đây chỉ là lần thứ nhất, cả gan thật !

Trưởng Hoàng-Hội bên Úc-châu cũng ngạc nhiên không kém, chỉ biên thư riêng (mà không tiện đăng trong Liên-lạc), và Tr. Phan-Linh ở N.Y. cũng phán xét nghiêm khắc người đã "phạm thượng" và xin được biết rõ người ấy ở đâu, và nhờ liên-lạc chuyển tiếp 2 câu thơ của X.D. đến kẻ đã dám động đến Thái-Thượng-Hoàng :

Kể chi mùa, thời tiết với niên hoa,

Tình không tuổi và Xuân không ngày tháng.

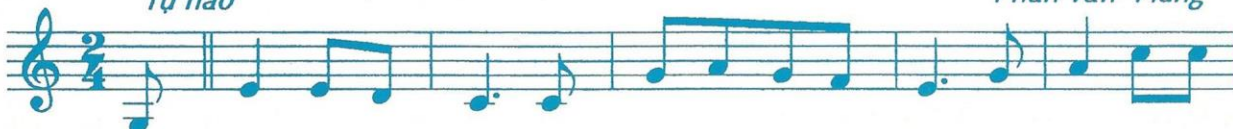
Thấy chưa ? đã có khối người bệnh vực Ngựa này rồi đó. Liệu hồn ! ❀

BÀI CA TUỔI TRẺ

Tự hào

Phan văn Hùng

Từ khắp bốn phương trời, và muôn lối đi trong đời gặp nhau trong tâm

hồn Việt Nam sáng ngời. Mồ hôi trên cánh đồng, Mẹ ru trên núi

sông, tình quê hương ta ôm ấp trong lòng. Chúng ta là bước

đường xông pha, chúng ta là những lớp phù sa, chúng ta là ngọn

đốc bùng to, chúng ta là Tự Do Bạn hơ hởi

hành trang đã đem trong ta Một khối óc, một tấm lòng,

một giấc mơ.

TVT